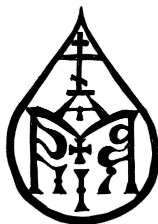

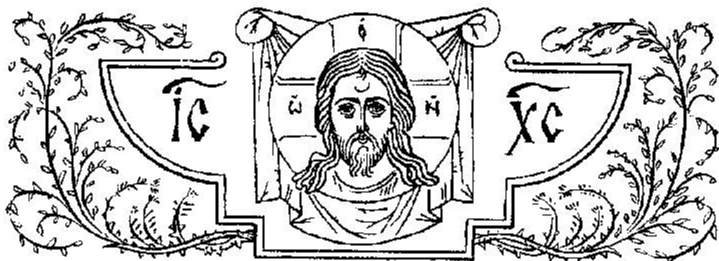
Carte de Rugăciuni

Monah Hrisostom

Aceasta este cartea mea personală de rugăciuni. Liber pentru printat, însă vă rog să mă pomeniți și pe mine păcătosul.

Editura Apa Vieții, 2017

Rugăciunile Dimineții

Sculându-te din somn, fără lene şi cu mintea trează, să te depărtezi de aşternut şi îndată te închină de trei ori, zicând:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

După aceasta să stai puţin în tăcere, până ce se vor linişti toate simţurile tale şi atunci să faci trei închinăciuni până la pământ şi, să zici:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Şi să zici Rugăciunile începătoare:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăților şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi *(de trei ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de trei ori). Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean. Amin.

Aceste rugăciuni, numite „rugăciunile începătoare", se vor pune la începutul fiecărui moment de rugăciune, indiferent de timpul zilei. În perioada de la Paşti până la Înălţarea Domnului, în loc de „Împărate Ceresc" se spune **„Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte viaţă dăruindu-le"** *– de trei ori; iar de la Înălţare până la Pogorârea Sfântului Duh, se trece direct la „Sfinte Dumnezeule...". În restul anului, „rugăciunile începătoare" se rostesc aşa cum apar ele mai sus.*

Apoi troparele acestea:

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm Ţie, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne; mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Preasfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fără de veste Judecătorul va veni şi faptele fiecăruia se vor descoperi, ci cu frică să strigăm în miezul nopţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Doamne miluiește (de 12 ori), apoi rugăciune aceasta:

Din somn sculându-mă, mulţumesc Ţie, Preasfântă Treime, că pentru multă bunătatea Ta şi pentru îndelungă răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine leneşul şi păcătosul, nici nu m-ai pierdut cu fărădelegile mele, ci ai făcut iubire de oameni după obicei; şi, în dezná-

dăjduire zăcând eu, m-ai ridicat ca să mânec şi să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să mă învăţ cuvintele Tale, să înţeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ţi cânt întru mărturisirea inimii şi să laud Preasfânt Numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Slavă Ţie, Împărate, Dumnezeule Atotputernice, Care cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască şi de oameni iubitoare m-ai învrednicit pe mine păcătosul şi nevrednicul, a mă scula din somn şi a dobândi intrare în sfântă casa Ta. Primeşte, Doamne, şi glasul rugăciunii mele, ca şi al sfintelor şi înţelegătoarelor tale Puteri, şi binevoieşte ca, din inimă curată şi cu duh de umilinţă să Ţi se aducă Ţie laudă din necuratele mele buze, ca şi eu să mă fac părtaş fecioarelor celor înţelepte, cu luminată făclia sufletului meu, şi să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu Cuvântul, Cel slăvit în Tatăl şi în Duhul Sfânt. Amin.

Rugăciune în toate dimineţile când ne sculăm din somn:

Deschizând ochii sufletului meu cu puterea Ta, Dumnezeul meu, se cuvine să-mi deschid şi uşa inimii mele, şi precum m-am sculat din patul în care zăceam ca un mort; aşa trebuie să mă scol din patul fărădelegii şi al nemulţumirii, în care zac mort eu, leneşul. Drept aceea, Îţi mulţumesc, Domnul meu, că m-ai păzit întreg şi viu în această noapte şi mai vârtos, că n-am căzut în vreun păcat cu Darul Tău. Văd, Doamne, că a început ziua a se lumina, întru care pot vedea multe nestatornicii şi sminteli, pot să simt multe ispite, să întâmpin multe pricini ca să cad în păcate şi în nevoi de moarte. Cum voi putea scăpa de acelea de nu îmi vei ajuta Tu, care eşti puterea mea? Pentru aceasta Te rog, Dumnezeul meu, să-mi ajuţi şi să-mi dai Harul Tău cel Sfânt, pentru ca, aflându-mă împreună cu El, acesta mă va păzi să nu cad în vreo greşeală şi va face ca să-Ţi fiu plăcut întru toate lucrurile mele. Deci, de acum hotărăsc să nu fac niciun lucru, care să nu fie spre bucuria Ta şi spre folosul meu. Şi pentru ca să pun început bun din începutul acestei zile, Îţi depun Ţie toate gândurile mele, toate cuvintele mele, toate poftele mele şi toate lucrurile mele, pentru ca să le

povăţuieşti cu înţelepciunea Ta şi să le tocmeşti după judecata dreptăţii Tale. Şi-Ţi făgăduiesc cu adevărat, cum că voia mea nu se va mai despărţi de voia Ta, numai să mi se descopere. Pentru aceasta Te rog, să mă întăreşti în voinţa Ta ca un Prea Puternic, ca să păzesc şi să săvârşesc aceste făgăduieli ale mele, spre cuvântarea de mărire a Împărăţiei Tale şi spre folosul sufletului meu. Amin.

Apoi:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru *(cu trei închinăciuni).*

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca

Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei

binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Crezul:

Cred într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi într-Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi, oamenii, şi pentru a noastră mântuire S-a coborât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Fecioara Maria şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat, şi a pătimit şi S-a îngropat.

Şi a înviat a treia zi după Scripturi.

Şi S-a înălțat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui.

Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl

şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Şi într-una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aştept învierea morţilor.

Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Rugăciunea întâi, a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, curăţeşte-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta. Izbăveşte-mă, deci de vicleanul şi fă să fie întru mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică şi să laud Preasfânt Numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Macarie cel Mare:

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ţie, Mântuitorule, şi înaintea Ta căzând, strig: Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluieşte, Cel ce Te-ai răstignit de voie, şi pe mine, cel ce zac în lene, grăbind mă scoală şi mă mântuieşte, ca să stau înaintea Ta în rugăciuni; iar după somnul nopţii, să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, şi mă mântuieşte.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Macarie cel Mare:

Sculându-mă din somn, către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, scap şi spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ţie, ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea şi în tot lucrul. Izbăveşte-mă de toate lucrurile lumeşti cele rele şi de sporirea diavolească izbăveşte-mă şi mă du întru împărăţia Ta cea veşnică. Că Tu eşti Făcătorul meu şi Purtătorul de grijă şi Dătătorul a tot binele şi în Tine este toată nădejdea mea şi Ţie slavă înalţ, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, Cel ce cu multă bunătatea Ta şi cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopţii acesteia fără ispită de toată răutatea pizmaşului, Tu Însuţi Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învredniceşte-mă cu adevărată lumina Ta, ca să fac voia Ta cu inimă luminată, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea:

Doamne, Dumnezeule, Atotţiitorule, Care primeşti de la puterile Tale cele cereşti cântarea Sfintei Treimi, primeşte şi de la noi, nevrednicii robii Tăi, cântarea Sfintei Treimi şi ne

dăruieşte ca, în toţi anii vieţii noastre şi în tot ceasul, Ţie slavă să-Ţi înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şasea:

Doamne Atotţiitorule, Dumnezeul puterilor şi a tuturor trupurilor, Care întru cele de sus locuieşti şi spre cele de jos priveşti; Cel ce ispiteşti inimile şi rărunchii şi tainele oamenilor le ştii cu adevărat; Lumină fără de început şi pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuţi, Împărate fără de moarte, primeşte rugăciunile noastre pe care le aducem Ţie din gurile noastre cele necurate, în acest ceas al nopţii, îndrăznind pentru mulţimea milelor Tale. Lasă nouă greşelile ce am făcut înaintea Ta: cu cuvântul, cu lucrul, din ştiinţă şi din neştiinţă. Curăţeşte-ne pe noi de toate întinăciunile trupeşti şi sufleteşti, făcându-ne pe noi casă cinstitului şi Sfântului Tău Duh. Şi ne dăruieşte nouă cu inimă veghetoare şi curată să trecem toată noaptea acestei vieţi, aşteptând luminata şi sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu

slavă să judece pe toţi şi să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflaţi zăcând şi dormitând, ci priveghind şi sculaţi în lucrarea poruncilor Lui şi să fim gata a intra în bucuria şi cămara slavei Lui celei dumnezeieşti, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă şi nespusa dulceaţă a celor ce văd pururea frumuseţea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu eşti lumina cea adevărată, Care luminezi şi sfinţeşti toate, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a şaptea:

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule Preaînalte şi Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari şi cu anevoie de urmat, slăvite şi prea minunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputinţelor noastre şi spre repaos de ostenelile trupului, mulţumindu-Ţi că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile noastre, ci după obicei Te-ai arătat Iubitor de oameni şi ne-ai ridicat pe noi a mâneca şi a slăvi stăpânirea Ta. Pentru aceea ne rugăm bunătăţii Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru şi ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei şi ne

deschide gura noastră şi o umple de laudele Tale, ca să putem în linişte a cânta, a striga şi a ne mărturisi pururea Ţie, Dumnezeului Celui slăvit în toate şi de toţi, Tatălui Celui fără de început, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău, şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur,

Pentru ceasurile nopţii:

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc. Doamne, izbăveşte-mă de chinurile cele veşnice. Doamne, de am greşit fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, iartă-mă. Doamne, izbăveşte-mă de toată neştiinţa şi uitarea, de neîndrăznirea şi de nesimţirea cea împietrită. Doamne, izbăveşte-mă de toată ispitirea. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, eu ca un om am greşit, iar Tu ca un Dumnezeu îndurător, miluieşte-mă, văzând neputinţa sufletului meu. Doamne, trimite mila Ta în ajutorul meu, ca să preaslăvesc Preasfânt Numele Tău. Doamne Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în Cartea Vieţii şi-mi dăruieşte sfârşit bun. Doamne Dumnezeul meu, deşi n-am făcut

nici un bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău, să pun început bun. Doamne, stropeşte inima mea cu roua harului Tău. Doamne al cerului şi al pământului, pomeneşte-mă pe mine, păcătosul, ruşinatul şi necuratul robul Tău, întru împărăţia Ta. Amin.

Pentru ceasurile zilei:

Doamne, primeşte-mă întru pocăinţă. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi şi aducere aminte de moarte şi umilinţă. Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie, curăţie şi ascultare. Doamne, dă-mi răbdare şi voie nebiruită şi blândeţe. Doamne, sădeşte în mine rădăcina bunătăţilor şi frica Ta în inima mea. Doamne, învredniceşte-mă să Te iubesc cu tot sufletul şi gândul meu şi să fac în toate voia Ta. Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de diavoli, de patimile trupeşti şi de toate celelalte lucruri necuvioase. Doamne, ştiu că faci precum vrei Tu, deci să fie şi întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat eşti în veci. Amin.

Rugăciunea a noua, către Sfântul Înger, păzitorul vieții:

Îngerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad şi mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care eşti dat mie de la Sfântul Botez spre păzirea sufletului şi a păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea mea şi cu obiceiurile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina ta şi te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de ruşine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neplecarea, cu neiubirea de fraţi şi cu ţinerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu mânia, cu zgârcenia, cu mâncarea cea fără de saţ, cu beţia, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele şi viclene, cu obiceiurile cele rele şi cu aprinderea spre desfrânare, având osebită voire spre toată pofta cea trupească. O, rea voire a mea, pe care nici dobitoacele cele necuvântătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauţi spre mine sau să te apropii de mine, cel necurat? Sau cu ce ochi, îngerule al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am încurcat aşa de rău în lucrurile cele întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele şi viclene, în care cad în toate zilele şi nopţile şi în tot ceasul?

De aceea cad înaintea ta şi mă rog, păzitorul meu cel sfânt, milostiveşte-te spre mine, păcătosul şi-mi fii mie într-ajutor şi sprijinitor asupra pizmaşului meu celui rău, cu sfintele tale rugăciuni, şi împărăţiei lui Dumnezeu mă fă părtaş, cu toţi sfinţii, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a zecea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpâna mea de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele şi preaputernicele tale rugăciuni izgoneşte de la mine, smeritul şi ticălosul robul Tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoştinţa, nepurtarea de grijă şi toate gândurile cele întinate, cele rele şi hulitoare de la ticăloasa mea inimă şi de la întunecata mea minte. Şi stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt şi ticălos. Şi mă izbăveşte de multe rele şi aduceri aminte şi năravuri, şi de toate faptele cele rele mă slobozeşte. Că binecuvântată eşti de toate neamurile şi preacinstitul tău nume se slăveşte în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Împărăteasa mea cea prea bună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria

celor mâhniţi, acoperirea celor necăjiţi, vezi nevoia mea, vezi necazul meu; ajută-mă ca pe un neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin. Necazul meu îl ştii; dezleagă-l precum vrei, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună afară de tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul al cărui nume îl port:

Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul, Sfinte, plăcutule al lui Dumnezeu, Ierarhe Ioane Gură de Aur, căci eu cu osârdie alerg către tine, cel grabnic ajutător şi rugător înaintea lui Dumnezeu pentru sufletul meu.

Rugăciune de dimineață, a cuviosului Sofronie Saharov:

Împărate Sfinte, Cel ce eşti mai înainte de toți vecii, Fiul Tatălui şi Cuvântul Lui Cel împreună fără de început şi împreună veşnic, Iisuse Hristoase, Făcătorul cerului şi al pământului, Ziditorul meu, Care prin atotziditoare porunca Ta ai scos toate dintru neființă şi pe mine întru această viață m-ai adus, Cel ce ai binevoit a-mi dărui în scăldătoarea Botezului harul naşterii celei de Sus în Sfântul Duh şi a

pune pecetea Darului Acestuia pe mădularele trupului meu în Sfânta Taină a Mirungerii, Cel ce ai pus în inima mea dorul de a Te căuta pe Tine, Unul Dumnezeu Cel Adevărat, auzi rugăciunea mea. Că nici lumină am, nici bucurie, nici înțelepciune, nici viață, nici putere afară de Tine; dar nici vrednic nu sunt, pentru mulțimea păcatelor mele, să caut către Tine, Dumnezeul meu; ci, pentru Cuvântul Tău, că *"tot ceea ce veți cere în rugăciune, crezând, veți primi"* şi *"tot ce veți cere întru Numele Meu voi face vouă"*, îndrăznind strig către Tine: binecuvântează, Doamne, ziua aceasta pe care mi-ai dat-o pentru negrăită bunătatea Ta; şi mă învred-nicește, ca toată fapta şi cuvântul din ziua ce încep acum, să le săvârşesc pentru Tine, spre slava Ta, în frica Ta, după voia Ta, în duhul întregii cugetări şi al curăției, al smeritei cugetări, al răbdării, al dragostei, al blândeții, al păcii, al bărbăției, al înțelepciunii, cu rugăciune, şi în tot ceasul amintindu-mi că pretundinea eşti. Aşa, Doamne, pentru nemărginită bunătatea Ta, cu Duhul Tău cel Sfânt mă povățuieşte întru tot lucrul şi cuvântul cel bun, şi-mi dăruieşte fără poticnire să trec toată calea vieții înaintea Feței Tale, ca

nici o fărădelege să mai adaug dreptății pe care ai descoperit-o nouă. Doamne, Cel Mare și Mult-Milostiv, îndură-Te spre mine cel ce rău mă pierd; să nu ascunzi Fața Ta de la mine, nici căile mântuirii Tale; iar de mă va duce voia mea cea stricăcioasă pe alte căi, atunci nu mă cruța, Mântuitorul meu, și cu sila mă întoarce la calea Ta cea sfântă. Căci Tu, cunoscătorule de inimi, Cel bun, cunoști toată nimicnicia mea și nebunia, toată orbirea mea și toată nepriceperea; dar și durerea inimii mele și suspinurile sufletului meu înaintea Ta sunt. Pentru aceasta mă rog Ție: auzi-mă în scârba mea, întărește-mă de Sus cu puterea Ta; ridică-mă pe mine, cel doborât de păcat, slobozește-mă pe mine, cel robit de patimi, tămăduiește-mi toată rana cea ascunsă, curățește-mă de toată întinăciunea trupului și a duhului; păzește-mă de tot lucrul și cuvântul stricător de suflet, de toată mișcarea cea lăuntrică și cea dinafară, neplăcută Ție și aproapelui meu nefolositoare. Arată-mi, Doamne, calea în care voi merge, Însuți mă învață ce se cade să grăiesc; iar, de este voia Ta să tac, învață-mă cum, în duhul păcii să tac, nu scârbind, nici smintind pe fratele. Rogu-mă Ție,

lege pune mie în căile poruncilor Tale şi nu mă lăsa până la suflarea mea cea mai de pe urmă să mă înstrăinez de lumina aşeză-mintelor Tale, până ce va fi porunca Ta, singura lege a întregii mele firi, şi cea vremelnică şi cea veşnică. Dăruieşte-mi mie, Doamne, să ajung la cunoş-tinţa adevărului Tău. Prelungeşte-mi viaţa până voi aduce Ţie roadă de pocăinţă adevărată. Să nu mă iei la jumătatea zilelor mele, nici în ceasul întunecării mele, ci, înainte de a mă întoarce în pământul din care am fost luat, binevoieşte să mă întorc la Tine, Dumnezeul meu, şi, mai înainte de a părăsi această viaţă, să vadă sufletul meu slava fiilor Învierii. Iar când, întru adâncul înţelepciunii Tale, ai rânduit a pune capăt vieţii mele pe pământ, atunci, mai înainte, fă mie cunoscută moartea mea, ca să se gătească sufle-tul meu spre a Te întâmpina. În ziua aceea, cea mare şi sfântă mie, fii cu mine Doamne, şi dăruieşte mie bucuria cea negrăită a mântuirii Tale. Curăţeşte-mă de toată greşeala cea văzută şi cea ascunsă, şi de toată fărădelegea ce se tăinuieşte întru cele dinlăuntru ale mele, şi mă învredniceşte să aduc răspuns bun înaintea scaunului cel înfricoşat al judecăţii Tale. Că

Singur ești Acoperitorul cel Sfânt, si Atotputernic, și Apărătorul vieții mele, și Ție rugăciunile mele aduc și cuvântările de slavă, acum și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Stareților de la Optina:

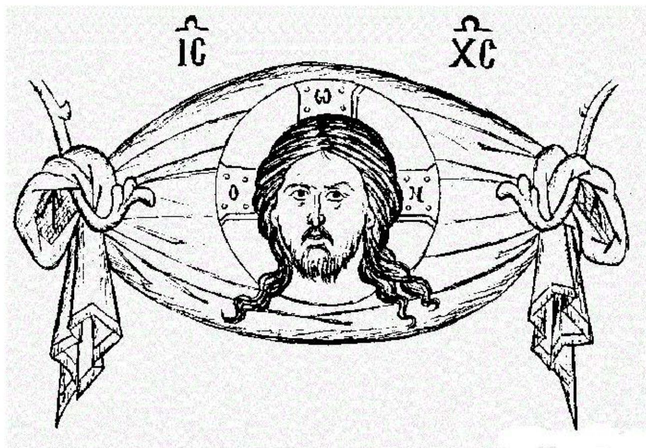
Doamne dă-mi să întâmpin cu liniște sufletească tot ce-mi va aduce ziua de astăzi. Doamne, dă-mi întru totul să mă supun voii Tale Sfinte. În tot ceasul acestei zile povățuiește-mă și ajută-mă în toate. Toate câte le voi auzi și mi se vor întâmpla în această zi, învață-mă să le primesc cu sufletul liniștit și cu credință tare, că pentru toate este Sfântă voia Ta. În toate cuvintele și faptele mele călăuzește-mi gândurile și simțămintele. În toate întâmplările neprevăzute, fă să nu uit că totul este trimis de către Tine. Doamne, învață-mă să mă port cu dreptate și înțelepciune cu toți frații mei, să nu tulbur și să nu supăr pe nimeni. Doamne, dă-mi putere să duc povara zilei și toate câte mi se vor întâmpla în această zi cu pace în suflet. Doamne, călăuzește-mi voia mea și învață-mă să mă rog, să cred, să nădăjduiesc, să rabd, să iert și să iubesc. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de trei ori) şi:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Rugăciunile de seară

După Rugăciunile începătoare (pag. 3), se citesc troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca Unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Doamne miluieşte (de 12 ori). Slavă... Şi acum..., şi:

Rugăciunea întâi a Sfântului Macarie cel Mare către Dumnezeu Tatăl:

Dumnezeule cel veşnic şi Împărate a toată faptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi: cu lucrul, cu cuvântul, şi cu gândul, şi curăţeşte, Doamne, smeritul meu suflet, de toată întinăciunea trupului şi a sufletului. Şi-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace, ca sculându-mă din ticălosul meu aşternut, bine să plac Preasfântului Tău nume, în toate zilele vieţii mele, şi-mi ajută cu harul Tău să calc pe vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine, pe cei trupeşti şi pe cei fără de trup. Izbăveşte-mă Doamne de gândurile cele deşarte, care mă întinează şi de poftele cele rele, că a Ta este împărăţia, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Antioh,
către Domnul nostru Iisus Hristos:

Atotțiitorule Cuvinte al Tatălui, Însuți fiind desăvârşit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihneşte întru mine pururea, Iisuse, Cel ce eşti Păstor bun oilor Tale. Nu mă da ispitei şarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sământa putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Celui ce ne închinăm, Împărate Sfinte Iisuse Hristoase, păzeşte-mă cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi Doamne şi mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în aşternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înțelegerii Sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzeşte, şi mă ridică în vreme cuvioasă spre a Ta slăvire, că preaslăvit eşti cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul Duh, în veci. Amin.

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh:

Doamne, Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, milostiveşte-Te spre mine, păcătosul robul Tău, şi mă miluieşte şi-mi

iartă mie, nevrednicului toate câte am greşit Ţie astăzi ca un om, şi nu numai ca un om, ci şi mai rău decât dobitocul. Păcatele mele cele de voie şi cele fără de voie, cele ştiute şi cele neştiute, care sunt din tinereţe şi din obiceiul cel rău şi care sunt din voia cea slobodă şi din lene: ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de L-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am scârbit, sau de ceva m-am mâniat, sau am minţit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine şi nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am scârbit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau stând la rugăciune mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebuneşte am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumuseţe străină am văzut şi cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cade am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut şi nu-mi aduc aminte; că acestea toate şi mai mari decât acestea am făcut. Miluieşte-mă, Stăpâne şi Făcă-

torul meu pe mine leneşul şi nevrednicul robul Tău, şi mă uşurează, şi mă slobozeşte şi mă iartă, ca un Bun şi de oameni Iubitor. Ca în pace să mă culc şi să dorm eu păcătosul, necuratul şi ticălosul şi să mă închin, să cânt şi să preaslăvesc preacinstit Numele Tău, împreună cu al Tatălui şi cu al Unuia-Născut Fiului Său, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra:

Doamne Dumnezeul nostru, orice am greşit în această zi: cu cuvântul, cu gândul, şi cu lucrul, ca un Bun şi Iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace şi fără scârbă dăruieşte-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl trimite să mă acopere şi să mă păzească de tot răul; că Tu eşti păzitorul sufletelor şi trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea:

Doamne, Dumnezeul nostru, în Care am crezut şi al Cărui nume mai vârtos decât tot numele Îl chemăm, dă-ne nouă iertare sufletului şi trupului, celor ce mergem spre somn; păzeşte-ne de toată nălucirea şi de întunecata dulceaţă, potoleşte pornirea poftelor, stinge

aprinderea zburdării trupeşti şi ne dă în curăţie a vieţui cu lucrurile şi cu cuvintele, ca dobândind viaţă cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine eşti cuvântat în veci. Amin.

Rugăciunea a şasea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preacurată şi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, varsă mila Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, spre pătimaşul meu suflet, şi cu rugăciunile tale mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieţii mele, fără prihană să o trec, şi pentru tine Raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care eşti una curată şi binecuvântată.

Rugăciunea a şaptea, către Sfântul Înger, păzitorul vieţii:

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi, şi de toată viclenia vrăjmaşului meu celui potrivnic mă izbăveşte, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; şi te roagă pentru mine păcătosul si nevrednicul rob, ca să mă arăţi vrednic bunătăţii şi milei Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor sfinţilor. Amin.

Condacul Născătoarei de Dumnezeu:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Maică, pururea fecioară.

Fecioară, care eşti pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine păcătosul, cel ce am nevoie de ajutorul tău şi de folosinţa ta, că spre tine nădăjduieşte sufletul meu, şi mă miluieşte.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea

fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte (de trei ori).

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin
Aceasta să o zici arătând spre patul tău:

Stăpâne, Iubitorule de oameni, au doar nu-mi va fi mie acest pat groapă? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată groapa îmi zace înainte şi iată moartea îmi stă de faţă. De judecata Ta, Doamne, mă tem, şi de munca cea fără de sfârşit, dar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul Dumnezeul meu, pururea Te mânii şi pe Preacurata Maica Ta şi pe toate puterile cereşti şi pe sfântul înger, păzitorul meu. Şi ştiu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda şi chinul. Ci, rogu-Te, Doamne, mântuieşte-mă după mulţimea bunătăţii Tale, că de vei

mântui pe cel drept, nu-i lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu-i nici o minune, că sunt vrednici de mila Ta; ci spre mine păcătosul să faci minuni cu mila Ta, ca în aceasta să arăţi iubirea Ta de oameni şi să nu biruiască răutatea mea, bunătatea şi milostivirea Ta cea nespusă, ci, precum voieşti, tocmeşte pentru mine lucrul.

Apoi zicem cu închinăciune până la pământ:

Mă închin Ţie, Preasfântă Treime, care eşti o Fiinţă, de viaţă făcătoare şi nedespărţită: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte; cred întru Tine şi Te mărturisesc şi Te slăvesc, Îţi mulţumesc şi Te laud, Te cinstesc, Te preaînalţ şi Te rog: miluieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru Numele Tău. *(de trei ori, cu câte o închinăciune)*

Mă închin ţie, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu naşterea ta, împărăteasa cerului şi a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioşilor şi împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoşilor. Tu mă acoperă şi mă apără de toate nevoile şi împresurările sufleteşti şi trupeşti, şi-mi fii folositoare cu prea puternicele tale rugăciuni. *(o închinăciune)*

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare,

primeşte această puţină rugăciune şi o du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.
(o închinăciune)

Toate puterile cereşti: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii şi Îngerii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Sfinte şi Mare Proorocule Ioane, Înaintemergătorule şi Botezătorul Domnului, cel care ai pătimit pentru Hristos şi ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine păcătosul ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile tale.
(o închinăciune)

Sfinţilor ai lui Dumnezeu: apostolilor, proorocilor, mucenicilor, arhiereilor, postitorilor, temătorilor de Dumnezeu, drepţilor, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor, şi toţi sfinţii care aţi pătimit pentru Hristos şi aţi câştigat îndrăzneală către Stăpânul, rugaţi-vă pentru mine păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile voastre. *(o închinăciune)*

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, cu făcătorul de minuni Nicolae şi cu toţi sfinţii începători ai

preoţiei, ajutaţi-mă şi mă miluiţi cu rugăciunile şi ajutorul vostru. *(o închinăciune)*

Toate sfintele femei: mironosiţe, muceniţe, temătoare de Dumnezeu şi fecioare, care aţi slujit Mântuitorului Hristos cum se cuvine, rugaţi pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Cea nebiruită şi dumnezeiască putere a cinstitei şi de viaţă făcătoarei Crucii Domnului, nu mă lăsa pe mine păcătosul, ci mă apără de toată ispita cea trupească şi sufletească. *(o închinăciune)*

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creştinilor, pentru că altă îndrăzneală şi nădejde nu am, fără numai pe tine, cea cu totul nevinovată Stăpâna mea şi Doamnă de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos, Dumnezeului meu, pentru aceea mă rog: miluieşte-mă şi mă izbăveşte de toate răutăţile mele, şi roagă pe Milostivul tău Fiu şi Dumnezeul meu ca să miluiască ticălosul meu suflet şi să mă izbăvească de veşnicele chinuri, şi să mă învrednicească împărăţiei Sale. *(o închinăciune)*

Sfinte îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătăţii tale şi izgoneşte de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului şi roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Şi apoi, vrând să te aşezi pe aşternut, zi acestea:

Luminează ochii mei Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm în moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multor curse, izbăveşte-mă de dânsele şi mă mântuieşte, Bunule, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită Maică a lui Dumnezeu, care eşti mai sfântă decât sfinţii îngeri, neîncetat te cântăm cu inima şi cu gura, mărturisind că tu eşti de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat şi te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Apoi aceste rugăciuni:

Şi ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului şi sufletului; şi ne păzeşte pe noi de întunecatul somn al păcatului şi de toată întunecata şi cea de noapte patimă a dulceţii. Conteneşte întărâtările patimilor, stinge săgeţile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleşug. Zburdările trupului nostru le potoleşte şi tot gândul nostru

cel pământesc şi trupesc adoarme-l. Şi ne dăruieşte nouă, Dumnezeule, minte deşteaptă, cuget curat, inimă trează, somn uşor şi de toată nălucirea satanei nestrămutat. Scoală-ne pe noi în vremea rugăciunii, întăriţi întru poruncile Tale şi pomenirea judecăţilor Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruieşte, ca să cântăm şi să binecuvântăm şi să slăvim preacinstitul şi prea încuviinţatul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită pururea Fecioară, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău şi Dumnezeul nostru, şi cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre, cele de voie şi cele fără de voie, cele cu fapta şi cu cuvântul, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun şi iubitor de oameni. Pe cei ce ne urăsc şi ne fac strâmbătate iartă-i, Doamne. Celor ce ne fac bine, fă-le bine. Fraţilor şi rudeniilor noastre dăruieşte-le cererile cele către mântuire şi viaţa

veşnică. Pe cei ce sunt întru neputinţă cercetează-i şi vindecare dăruieşte-le. Pe cei de pe mare ocârmuieşte-i. Cu cei călători împreună călătoreşte. Pe cei din văzduh ocroteşte-i. Celor ce ne slujesc şi ne miluiesc pe noi iertare păcatelor dăruieşte-le. Pe cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii miluieşte-i, după mare mila Ta. Pomeneşte, Doamne, pe cei mai dinainte adormiţi, părinţii şi fraţii noştri, şi-i odihneşte unde luminează lumina feţei Tale. Pomeneşte Doamne, pe fraţii noştri cei din necazuri şi-i izbăveşte de toată primejdia. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce aduc daruri şi fac bine în sfintele Tale biserici şi le dă lor împlinirea cererilor cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pomeneşte-ne, Doamne, şi pe noi, smeriţii, păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi, şi luminează mintea noastră cu lumina cunoştinţei Tale şi ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, şi ale tuturor sfinţilor Tăi, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Apoi să-ţi săruţi crucea şi să faci semnul sfintei cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, aşijderea şi spre toate laturile, grăind

Rugăciunea cinstitei Cruci:

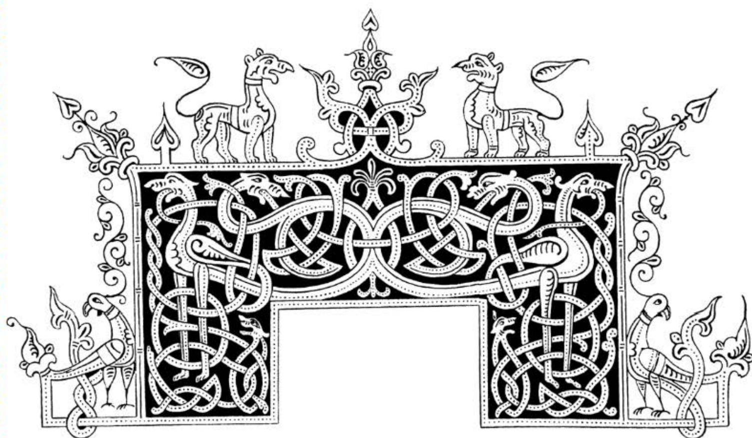
Să învie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui, să fugă de la Faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topeşte ceara de la faţa focului, aşa să piară dracii de la faţa celor ce-L iubesc pe Dumnezeu şi se însemnează cu semnul Sfintei Cruci şi zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită şi de viaţă purtătoare Crucea Domnului, care alungi pe draci cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, şi S-a pogorât la iad şi a călcat puterea diavolului şi te-a dăruit nouă pe Tine, cinstită Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmaşul. O, preacinstită şi de viaţă purtătoare Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoarea de Dumnezeu, şi cu toţi sfinţii în veci. Amin.

Îngrădeşte-mă, acoperă-mă şi mă păzeşte, Doamne, cu puterea cinstitei şi de viaţă purtătoarei Crucii Tale, depărtând de la mine tot răul. Amin.

În mâinile Tale, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, iţi încredinţez sufletul meu, păzeşte-mă, binecuvântează-mă, miluieşte-mă

după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şi viaţă veşnică îmi dăruieşte. Amin.

Rugăciuni la diverse trebuințe

Rugăciune de mulțumire

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeule a toată milostivirea şi îndurarea, Care ai nemăsurată milă, nespusă şi neajunsă iubire de oameni, căzând acum către a Ta slavă, cu frică şi cu cutremur, aduc Ţie mulţumire pentru binefacerile de care m-ai învrednicit pe mine nevrednicul robul Tău. Te slăvesc, Te laud şi Te cânt ca pe un Domn, Stăpân şi Făcător de bine. Şi iarăşi căzând înaintea Ta, îţi mulţumesc şi cu smerenie mă rog nemăsuratei şi

negrăitei Tale milostiviri, ca şi de acum înainte să-mi dăruieşti faceri de bine, ca să sporesc în dragostea cea către Tine şi către aproapele meu. Izbăveşte-mă de tot răul şi necazul. Dăruieşte-mi linişte şi mă învredniceşte ca în toate zilele vieţii mele totdeauna mulţumire să-Ţi aduc şi să grăiesc şi să cânt cele prea bune Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la vreme de ispită

Doamne, Doamne, Cel ce ai îngăduit diavolului să ispitească în Rai pe strămoşii noştri Adam şi Eva, spre a le încerca ascultarea şi supunerea lor; Cel ce aşişderea ai îngăduit diavolului să ispitească cu îngroziri şi cu suferinţe grele pe dreptul Iov, robul Tău, pentru a se vădi şi mai lămurit virtuţile şi credinţa lui cea întru Tine; Cel ce ai dat îngăduinţă Satanei să se apropie cu ispitire de însuşi Fiul Tău spre a-L îmbia şi a-L momi cu poftele şi deşărtă-ciunile acestei lumi, pentru ca înfrânt şi ruşinat, acest duh blestemat să audă din gura Mântuitorului lumii cuvintele: *„Înapoia Mea, Satano, căci scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini şi numai Lui Unuia să-I slujeşti”*; Cel ce tuturor

drepţilor şi sfinţilor Tăi le-ai dat vremi de ispitire şi de grele îndolieli, pentru ca prin ele, lămurindu-se, să iasă şi să rămână şi mai întăriţi în credinţă, în nădejdea, în dragostea şi în supunerea cea către Tine; Însuţi, Atotputernice şi Prea Bunule Stăpâne, ajută-mi şi mie în această clipă grea, când duhul Satanei îmi tulbură mintea cu îndoieli şi cu îmboldiri şi amăgiri viclene frământă inima şi sufletul meu; arată-mi mie, Milostive, adevărul şi calea Ta cea dreaptă, pentru ca, biruind uneltirile lui de acum, să mă pot bucura de cuvintele Apostolului Tău Iacob, ce zice: *„Fericit bărbatul care rabdă ispita, căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieţii pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce îl iubesc pe El"*. Dăruieşte-mi, Stăpâne, inimă curată şi credinţă tare, pentru ca în aceste clipe să pot cânta dimpreună cu proorocul Tău David: *„Doamne cât s-au înmulţit cei ce mă necăjesc! Mulţi zic sufletului meu: Nu este mântuire lui întru Dumnezeul lui! Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea şi cel ce înalţi fruntea mea! Cu glasul meu către Domnul am strigat şi m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui; a Domnului este mântuirea şi peste tot poporul Tău binecuvân-*

tarea Ta". Amin.

Rugăciune pentru mântuire

Dumnezeul meu, cred întru Tine şi mă rog Ţie, întăreşte-mi credinţa! Te iubesc, dar sporeşte-mi dragostea! Mă pocăiesc, dar fă-mi căinţa să prisosească! Te slăvesc ca pe întâiul meu Început! Te doresc ca pe cea mai înaltă dorinţă a mea! Îţi mulţumesc, ca Binefăcătorului meu celui veşnic! Te chem ca pe puternicul meu Apărător. Dumnezeul meu, binevoieşte şi povăţuieşte-mă cu înţelepciunea Ta, călăuzeşte-mă cu dreptatea Ta, mângâie-mă cu milostivirea Ta, apără-mă cu puterea Ta. Îţi închin, o, Dumnezeule, gândurile, faptele, suferinţele mele, ca în viitor să mă gândesc la Tine, să grăiesc de Tine, să lucrez după voia Ta, să sufăr pentru Tine. Doamne, eu voiesc ceea ce voieşti Tu, pentru că Tu voieşti să mă supun voii Tale şi făgăduiesc să fac tot ceea ce voieşti Tu. Te rog, cu umilinţă, luminează-mi mintea, oţeleşte-mi voia, curăţeşte-mi trupul şi sfinţeşte-mi sufletul! Dumnezeule Preabun, ajută-mă să mă curăţesc de greşelile trecute, să biruiesc ispitele viitoare şi să lucrez cuvenitele virtuţi. Umple inima mea de dragoste pentru bunătatea Ta, de ură pentru

greşelile mele, de râvnă pentru binele aproapelui şi de defăimare pentru deşertăciunile lumii. Fă-mă să fiu supus mai-marilor mei şi cu dragoste către cei mai mici, credincios prietenilor şi iertător vrăjmaşilor mei. Vino, Atotputernice, întru ajutorul meu, ca să biruiesc cele şapte păcate de căpetenie, care sunt pricina tuturor păcatelor. Să biruiesc adică: mândria, prin smerenie creştinească; iubirea de argint, prin milostenie; invidia, prin dragoste şi bucurie pentru binele aproapelui; desfrânarea, prin înfrânare şi curăţie; lăcomia, prin cumpătare; mânia, prin răbdare; lenea, prin bărbăţie creştinească. Asemenea să biruiesc şi toate celelalte păcate şi patimi ce izvorăsc din acestea. Şi îmi dă virtuţile creştineşti: credinţa, nădejdea şi dragostea. Dumnezeul meu, fă-mă înţelept întru lucrările mele, curajos în primejdii, răbdător în nenorociri şi smerit în propăşire. Nu mă lăsa să uit vreodată a fi cu luare aminte la rugăciuni şi în biserică, cumpătat la masă, repede la împlinirea datoriilor şi statornic în hotărâri. Doamne, insuflă-mi grija să am totdeauna conştiinţă dreaptă, înfăţişare cuviincioasă, vorbire folositoare şi purtare în bună rânduială. Dă-mi harul

Tău, ca să mă deprind a-mi stăpâni totdeauna patimile, a mă învrednici de darurile Tale, a păzi legea Ta şi a dobândi mântuirea. Dumnezeul meu, fă să cunosc cât de mici sunt bunătăţile pământeşti şi cât de mari sunt cele cereşti, cât de scurt este timpul acestei vieţi şi cât de nemărginită este veşnicia. Ajută-mi să fiu întotdeauna gata de moarte şi să mă cutremur de judecata Ta, să scap de chinurile cele veşnice şi să dobândesc raiul prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Rugăciune de lăsare în voia lui Dumnezeu

Îmi plec genunchii, Dumnezeule, înaintea măreției Tale şi mă plec până la pământ înaintea Ta; căci fără să fi cerut de la Tine să fiu, m-ai adus la existență. Înainte de a mă fi plămădit în sânul maicii mele, ai cunoscut viața mea învolburată şi pornită spre alunecare, dar asta nu Te-a oprit să mă creezi şi să-mi dai toate cele prin care ai cinstit firea noastră, deşi ştiai dinainte răul pe care-l voi face. Ştii bine cererile mele înainte de a le şti eu însumi, precum şi rugăciunile mele înainte de a fi rostite înaintea Ta. Dă-mi, în acest ceas, Dumnezeule, toate cele de care ştii foarte bine că firea mea ticăloasă duce lipsă în primejdiile de acum. Căci ştii bine

întristarea sufletului meu şi că tămăduirea lui stă în mâinile Tale. Amin.

Rugăciune la aprinderea candelei

Preasfântă şi Înaltă Treime, primeşte dragostea mea înaintea Ta şi arde în focul Dumnezeirii Tale fărădelegile mele şi şterge mulţimea răutăţilor mele şi dă-le îngropării şi uitării Tale, Doamne. Amin.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, fă bine primită lumina darului meu şi o du înaintea Fiului şi Dumnezeulului nostru pentru iertarea păcatelor noastre. Amin.

Rugăciune la tămâierea icoanelor

Tămâie îţi aducem Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, pe care primind-o în jertfelnicul Tău cel mai presus de ceruri, trimite-ne nouă harul Preasfântului Tău Duh.

Rugăciune care se citește la începutul fiecărui post

Dumnezeul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe, Cel ce mai înainte ai întocmit, prin Legea Ta cea Veche şi Nouă, aceste zile de post, la care ne-ai învrednicit să ajungem acum, pe Tine Te lăudăm şi Ție ne rugăm: întăreşte-ne cu

puterea Ta, ca să ne nevoim întru ele cu sârguinţă, spre mărirea numelui Tău celui sfânt şi spre iertarea păcatelor noastre, spre omorârea patimilor şi biruinţă asupra păcatului; ca împreună cu Tine răstignindu-ne şi îngropându-ne, să ne ridicăm din faptele cele moarte şi să petrecem cu bună plăcere înaintea Ta întru toate zilele vieţii noastre. Că Ţie se cuvine a ne milui şi a ne mântui pe noi, Hristoase, Dumnezeule, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi Prea Sfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru părintele duhovnic

Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, care pe desfrânata şi pe tâlharul i-ai primit, primeşte şi rugăciunea mea pentru robul tău, duhovnicul meu *(numele)*, ales de Tine să poarte povara păcatelor mele în faţa Ta, aşa cum Tu porţi povara lumii întregi în faţa Tatălui Ceresc. Iartă-i toate greşelile lui pentru dragostea şi jertfa stăruitoare ca să pun început bun de pocainţă eu, oaia rătăcită. Cercetează-l degrabă şi vezi nevoile lui. Vindecă-l de toată boala şi întinăciunea trupească şi sufletească şi de slăbi-

ciunea firii celei căzute. Izbăveşte-l de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, de tot răul şi ispitele ce i-au venit pentru păcatele mele. Sporeşte-i înţelepciunea, îndelunga răbdare, liniştea, pacea şi mulţumirea sufletească. Înmulţeşte-i puterea, sporeşte-i blândeţea şi purtarea de grijă şi împlineşte toate cele de folos lui. Dă-i minte luminată şi pricepere sfântă care se pogoară de la Tine, Împăratul Luminii. Bine sporeşte în el Doamne şi dăruieşte-l sănătos, îndelungat în zile, drept învăţând cuvântul adevărului Tău. Amin.

Rugăciune la începutul lucrului

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule, Unule-Născut al Tatălui celui fără de început, Tu eşti cel ce prin gura proorocului Tău David ai zis: *"Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara"*. Tu ai zis şi prin gura fericitului Pavel Apostolul: *"cel ce nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce"*. Şi iarăşi, Tu Însuţi ai zis cu prea curată gura Ta: *"fără de Mine nu puteţi face nimic"*. Doamne, Doamne, ascult din tot sufletul şi din toată inima dumnezeieştile Tale cuvinte şi cu umilinţă alerg la bunătatea Ta. Ajută-mi mie, păcătosului, cu darul Tău, să săvârşesc lucrul ce

încep acum. În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune la sfârşitul lucrului

Doamne Iisuse Hristoase, plinirea tuturor bunătăţilor, Ţie îţi mulţumesc pentru ajutorul şi sporul ce mi-ai dat la lucrul meu şi mă rog Ţie, fă ca lucrarea mea să-mi fie de folos. Umple de bucurie şi de veselie sufletul meu şi mă mântuieşte ca un milostiv. Amin.

Rugăciune de călătorie

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti Calea, Adevărul şi Viaţa, şi ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, precum şi cu cei doi ucenici care au mers la Emaus, Însuţi Stăpâne, călătoreşte şi cu mine robul tău, binecuvântându-mi drumul. Trimite-mi şi mie înger păzitor ca lui Tobie, ca să-mi fie povăţuitor şi apărător şi să mă ferească nevătămat de toată întâmplarea cea rea. Şi, astfel, cu pace, sănătate şi bună sporire să mă întorc întru ale mele şi toată viaţa să proslăvesc Preacinstitul şi de mare cuviinţă Numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune pentru bolnavi

Stăpâne Atotţiitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepseşti, dar nu omori, Care întăreşti pe cei neputincioşi şi ridici pe, cei căzuţi, Cel ce vindeci bolile trupeşti ale oamenilor, mă rog Ţie, Dumnezeul nostru: întru milostivirea Ta, cercetează-mă pe mine robul Tău şi îmi iartă mie orice am greşit cu voie sau fără de voie; trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare, atinge-Te de trup, potoleşte-mi fierbinţeala, uşurează-mi suferinţele şi izgoneşte toată boala. Fii tămăduitor mie, robului Tău, ridică-mă din patul durerii şi din aşternutul chinuirii. Fă-mă sănătos, ca să fiu bineplăcut Ţie şi să fac voia Ta. Că Ţie se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la ziua naşterii şi la onomastică

Dumnezeule Preasfinte, cum voi putea a-Ţi mulţumi cu vrednicie pentru viaţa ce mi-ai dat? Tu m-ai scos din întunericul nefiinţei şi viaţa mea este un dar al bunătăţii Tale, care m-a păzit până acum, mă sprijineşte în necazuri şi împlineşte trebuinţele mele. Tu eşti cel ce prive-

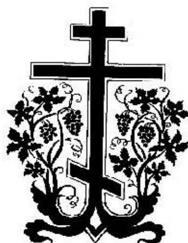
ghezi asupra mea, îndreptezi paşii mei în calea binelui şi mă aperi de ispită. Când mă pierd, Tu mă întorci în calea poruncilor Tale, când mă poticnesc, mă sprijineşti, când cad, mă ridici şi când rătăcesc, mă întorci şi-mi deschizi părinteştile Tale braţe. O, cât de nemărginite sunt datoriile mele către Tine, pentru că mi-ai dat viaţă şi-mi dai în toate zilele noi dovezi de părinteasca Ta bunătate şi îngrijire. Plin, dar, de o vie recunoştinţă, Ţie îţi închin toate zilele vieţii mele şi mai ales această zi de sărbătoare pentru mine. Şi mă rog cu umilinţă, ca bunătatea Ta să nu mă părăsească în tot cursul vieţii mele şi înţelepciunea Ta să mă povăţuiască întotdeauna în calea binelui şi fericirii, pentru rugăciunile şi mijlocirile Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur şi ale Preacuratei Maicii Tale. Amin.

Rugăciune pentru duşmani

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel Unul-Născut din Tatăl, mai înainte de veci, Care de bună voie ai primit moartea pe Cruce pentru mântuirea neamului omenesc şi ca un mieluşel fără de glas împotriva celui ce-l înjunghie, aşa nu Ţi-ai deschis gura; căci pe Cruce fiind răstignit între cei doi tâlhari şi

batjocoririle de la cei potrivnici primind, spre cer Ți-ai ridicat ochii şi cu bunătate Te-ai rugat: *„Părinte, iartă-le lor, că nu ştiu ce fac”*. Tu, Doamne, ne-ai învățat să nu stăm împotriva celui rău şi ai zis: *„De te va lovi cineva peste obrazul cel drept, întoarce-i şi pe cel stâng”*. Asemenea Tu ne-ai poruncit zicând: *„Iubiți pe vrăjmaşii voştri, binecuvântați pe cei ce vă blesteamă, faceți bine celor ce vă urăsc şi rugați-vă pentru cei ce vă vatămă şi vă prigonesc, ca să fiți fii ai Părintelui vostru cel din ceruri, căci El răsare soarele Său peste cei buni şi peste cei răi, şi plouă peste cei drepți şi peste cei nedrepți”*. Tu Însuți întru tot Bunule Împărate, caută la mine nevrednicul robul Tău, şi dă-mi tărie, ca să nu mă mânii împotriva vrăjmaşului meu şi să nu-i întorc lui loviturile cu răzbunare, căci *„numai al Meu este a răzbuna”*, grăieşte Domnul; iar nouă, făpturilor celor după chipul şi asemănarea Ta, ne-ai poruncit Tu Însuți *„ca să nu apună soarele peste mânia voastră”*, şi daruri la sfintele Tale altare să nu ducem până nu ne vom fi împăcat mai întâi cu cei în neînțelegeri cu noi. Tu, aşadar, Care în luminoasa şi sfânta rugăciune *„Tatăl nostru”* ne înveți să ne rugăm zicând: *„Şi ne iartă

nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri", ajută-mi mie, Doamne, ca, potrivit cuvintelor Tale, să răsplătesc cu bine celor ce mă urăsc, celor ce mă vatămă şi celor ce mă prigonesc. Dă-le, Doamne, pacea Ta, luminează-le mintea, ca să Te cunoască pe Tine şi poruncile Tale, curăţeşte-le inima şi o înmoaie, ca să-şi vadă greşelile şi să se pocăiască de nedreptăţile lor! Nu-i lăsa pe ei, Doamne, în rătăcire şi în păcat! Trimite-le lor binecuvântarea Ta, ca să se întoarcă şi să se mântuiască şi să fie vii întru împărăţia Ta, iar mie, Stăpâne, dăruieşte-mi duhul curăţiei, al gândului smerit, al răbdării şi al dragostei, pentru ca în pace şi cu bucurie pururea să grăiesc către Tine unele ca acestea: *„Iartă-ne nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri"*. Amin.

Ceasurile Paştilor

Această rânduială se săvârșește în toată Săptămâna Luminată (din Duminica Învierii, până la următoarea Duminică, a Tomii), în locul Miezonopticii, Ceasurilor, Pavecerniței și a pravilei personale, lăsând obișnuitele rugăciuni, pentru bucuria Învierii Domnului nostru Iisus Hristos.

Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând, şi celor din morminte viaţă dăruindu-le. *(de trei ori)*

Învierea lui Hristos văzând să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi Sfântă Învierea Ta o lăudăm şi o slăvim, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu

ştim, numele Tău numim. Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm, Sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit prin Cruce, bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat. *(de trei ori)*

Ipacoi

Venit-au mai înainte de dimineaţă, cele ce au fost cu Maria, şi aflând piatra răsturnată de pe Mormânt, auzit-au de la înger: Pentru ce îl căutaţi, ca pe un mort, pe Cel ce este în Lumina cea pururea fiitoare,? Vedeţi giulgiurile cele de îngropare, alergaţi şi lumii propovăduiţi, că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce a mântuit neamul omenesc.

Condac

Deşi Te-ai pogorât în mormânt, Cel ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit, şi ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosiţe: *„Bucuraţi-vă”* şi apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce ai dat celor căzuţi ridicare.

Apoi troparele:

În Mormânt cu Trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în Rai cu tâlharul şi pe Scaun ai fost,

Hristoase, cu Tatăl şi cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce eşti necuprins.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Ca un purtător de viaţă, ca un mai înfrumuseţat decât Raiul, cu adevărat şi decât toată cămara împărătească, mai luminat s-a arătat, Hristoase, Mormântul Tău, Izvorul învierii noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Ceea ce eşti Locaş sfinţit, Dumnezeiesc, al Celui Preaînalt, bucură-te; că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigăm: Binecuvântată eşti tu între femei, Stăpână, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Doamne miluieşte (de 40 ori), Slavă..., Şi acum..., apoi:

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Și iarăși: Hristos a înviat... (de trei ori).

Paraclisul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

(Acest paraclis se citeşte la întristarea sufletului şi la vreme de nevoie)

Rugăciunile începătoare (pag. 3), apoi: Doamne miluieşte *(de 12 ori), şi:*

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru!

Psalmul 142:

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta; auzi-

mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. *(de trei ori)*

Apoi troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu nevoință să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână milostiveşte-te spre noi şi ne ajută; sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi în deşert, că numai pe tine te avem ajutătoare. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Niciodată nu vom tăcea noi, nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu. Că de nu ai fi stat tu rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi, după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu

înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrântă şi

smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul tău viţei.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea întâi

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, Israeliteanul a strigat: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, alerg către tine, căutând mântuire: O, Maică a Cuvântului şi Fecioară, de rele şi de nevoi mântuieşte-mă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi.

Asupririle chinurilor mă tulbură şi de multe scârbe se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniştea Fiului şi Dumnezeului tău, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăveşte-mă din

nevoi; că la tine scăpând acum îmi tind şi sufletul şi gândul meu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fiind bolnav cu trupul şi cu sufletul, cercetării celei dumnezeieşti şi purtării tale de grijă învredniceşte-mă, tu, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce eşti bună şi Născătoarea Celui Bun.

Cântarea a treia

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica Ta, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Folositoare şi acoperământ vieţii mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce eşti pricina bunătăţilor şi credincioşilor întărire, una întru tot lăudată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Rogu-mă, Fecioară, risipeşte tulburarea sufletului meu şi viforul scârbelor mele; că tu, Mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniştei

L-ai născut, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăţilor, bogăţia facerii de bine izvorăşte-o tuturor; că toate le poţi, ca ceea ce ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, una Preacurată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De neputinţe cumplite şi de chinurile bolilor fiind cuprins, Fecioară, tu îmi ajută, că pe tine te ştiu comoară de tămăduiri neîmpuţinată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Apoi:

Mântuieşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toţi, după Dumnezeu la tine scăpăm, ca şi către un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Sedealna:

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu: Stăpână, vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singura grabnică ajutătoare.

Cântarea a patra
Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Tulburarea patimilor mele şi viforul greşelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv şi pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndulcindu-ne, Preacurată, de darurile tale, ţie cântare de mulţumire cântăm, ştiindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejde şi întărire şi zid de mântuire nemişcat câştigându-te pe tine, ceea ce eşti întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a cincea
Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Umple, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricăcioasă, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Izbăveşte-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu Curată, ceea ce ai născut Izbăvirea cea veşnică şi pacea care covârşeşte toată mintea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Risipeşte negura greşelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască şi veşnică.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tămăduieşte, Curată, neputinţa sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale; şi sănătate, cu rugăciunile tale, dăruieşte-mi.

Cântarea a șasea

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a

apropiat de iad, şi ca Ioná mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi.

Cum a mântuit de moarte şi de putrejune firea mea, care era ţinută de moarte şi de putrejune, Însuşi pe Sine dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău, să mă izbăvească şi de răutăţile vrăjmaşilor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi.

Pe tine te ştiu folositoare şi păzitoare prea tare vieţii mele, Fecioară, care risipeşti tulburarea năpastelor şi izgoneşti asupririle dracilor; de aceea mă rog totdeauna: izbăveşte-mă din stricăciunea chinurilor mele.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine Fecioară te-am dobândit ca un zid de scăpare şi sufletelor mântuire desăvârşită şi desfătare întru scârbe şi de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână! Şi acum ne izbăveşte din nevoi şi din chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ţie, celei bune, care

ai născut pe Dumnezeu şi Mântuitorul lumii şi tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Apoi:

Mântuieşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toţi, după Dumnezeu la tine scăpăm, ca şi către un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Condac

Ceea ce eşti păzitoare creştinilor nebiruită şi rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi sârguieşte spre îmblânzire, apărând pururea Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Prochimen:

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul.

Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi
uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul. *(de două ori) Apoi:*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părinte, Cuvinte şi Duhule, Treime Sfântă, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare
mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale
curăţeşte fărădelegile noastre.

Nu ne încredinţa pe noi folosinței omeneşti, Preasfântă Stăpână, ci primeşte rugăciunile robilor tăi, că scârbele ne cuprind şi nu putem să răbdăm săgetările dracilor. Acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoşii. Pururea fiind biruiţi, mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii; nădejdea şi folositoarea credincioşilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Ci cerând dar bun, primeşte dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor necăjiţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuieşte ţara aceasta şi poporul, pacea celor

din războaie, liniştea celor înviforaţi, singura folositoare a credincioşilor.

Cântarea a șaptea
Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Când ai vrut, să tocmeşti mântuirea noastră Mântuitorule, Te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii; Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Maică Preacurată roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate şi de întinăciunea sufletească pe cei ce cântă cu credinţă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Comoară de mântuire şi izvor de curăţie, turn de tărie şi uşă de pocăinţă, pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De neputinţele trupeşti şi de păcatele sufleteşti, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învredniceşte-i să fie tămăduiți Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a opta

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Nu trece cu vederea, pe cei ce au trebuință de ajutorul tău Fecioară, care cântă şi te preaînalţă întru toţi vecii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Tămăduieşte neputinţa sufletului meu şi durerile chinurilor mele, Fecioară, ca să te slăvesc, Preacurată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăţie de tămăduiri verşi Fecioară celor ce te laudă cu credinţă, şi preaînalță naşterea ta cea negrăită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tu izgoneşti asuprirea ispitelor şi năvălirea patimilor Fecioară, pentru aceasta te lăudăm întru toţi vecii.

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii

Irmos:

Pe Împăratul Ceresc pe Care Îl laudă Oştile Îngereşti lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a noua

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele fără de trup.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Să nu te întorci, Fecioră de la izvorul lacrimilor mele, care ai născut pe Hristos, Cel ce a şters toată lacrima de pe faţa tuturor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei şi ai pierdut grija păcatului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu strălucirea luminii tale luminează Fecioară negura neştiinţei şi o izgoneşte de la cei ce cu credinţă te mărturisesc pe tine Născătoare de

Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduieşte-mă, Fecioară, şi mă întoarce dintru boală în sănătate.

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi, surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare şi atotputernică, şi celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriţi îi mântuieşte şi dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ţie, că toate le poţi câte le voieşti.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea:

Pentru toţi te rogi ceea ce eşti bună, care scapă cu credinţă sub acoperământul tău cel puternic, că noi, păcătoşii, nu avem către Dumnezeu în nevoi şi în necazuri altă izbăvire, fiind pururea încărcaţi cu multe păcate, Maica Dumnezeului

celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăveşti pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul.

Bucuria tuturor celor scârbiți, celor asupriţi folositoare şi flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluiţi adăpostire, cercetare celor bolnavi, acoperământ neputincioşilor şi sprijinire, toiag bătrâneţilor, tu eşti, Preacurată Maica Dumnezeului celui de sus. Ţie ne rugăm, grăbeşte şi miluieşte pe robii tăi.

Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta
şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, uşa cerului şi rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor creştinilor, stăpână.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te scăpare; bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur;

bucură-te, Preacurată, ceea ce eşti slava creştinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, Biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

Apoi stihirile:

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăveşte trupul, slăbeşte şi sufletul meu; la tine scap, ceea ce eşti plină de daruri; nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine. O, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie ţie, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu cu Înaintemergătorul şi cu toţi Sfinţii roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi Sfinţii,

împreună cu Născătoarea de Dumnezeu faceţi rugăciuni ca să ne mântuim.

Mute să fie buzele păgânilor care nu se închină Cinstitei Icoanei tale, Celei zugrăvite de Sfântul Apostol şi Evanghelist Luca, Care se cheamă Povăţuitoare.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu ştiu eu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluieşte-mă, nădejdea creştinilor.

Rugăciune:

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti singură Preacurată şi cu sufletul şi cu trupul, ceea ce singură eşti mai presus de toată curăţia şi întreaga înţelepciune şi feciorie; Ceea ce singură toată te-ai făcut locaş a tot darul Prea Sfântului Duh şi pe înseşi puterile cele fără de materie, fără de asemănare le covârşeşti cu curăţenia şi cu sfinţenia sufletului şi a trupului, caută spre mine pângăritul, necuratul şi întinatul şi cu sufletul şi cu trupul, cu întinăciunea vieţii mele celei dezmierdate. Cură-ţeşte-mi mintea mea cea pătimaşă, spală-mi şi îndreptează-mi gândurile mele cele rătăcite şi orbite. Îndreptează-mi şi povăţuieşte-mi simţirile

mele. Slobozeşte-mă de obiceiul cel prea rău şi urât, care de-a pururea, ziua şi noaptea, mă tiranizează pe mine, al necuratelor mai înainte prinderi în minte şi al patimilor. Opreşte-mă de la tot păcatul cel cu lucrare, şi îmi dăruieşte trezire şi socoteală desluşitoare, întunecatei şi ticăloasei mele minţi, spre îndreptarea greşelilor şi a căderilor mele. Ca de întunericul păcatului izbăvindu-mă, să mă învrednicesc a te slăvi şi a te lăuda cu îndrăzneală, pe tine cea singură adevărată, Maică a adevăratei Lumini, a lui Hristos Dumnezeul nostru. Că tu singură, împreună cu Dânsul şi printr-Însul, eşti binecuvântată, şi prea proslăvită de toată zidirea, cea văzută şi cea nevăzută, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Canonul de pocăință către Domnul Iisus Hristos

Rugăciunile începătoare (pag. 3), apoi:

Cântarea întâi

Ajutor şi acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu, şi-L voi slăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu, şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a proslăvit.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Acum mă apropii eu, păcătosul şi împovăratul, către Tine, Stăpânul şi Dumnezeul meu, şi nu îndrăznesc să mă uit la cer; numai mă rog şi grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înainte, ca să plâng faptele mele cu amar.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

O, amar mie, păcătosului, că sunt ticălos mai mult decât toţi oamenii; pocăință nu este întru mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Omule nebun şi ticălos, pentru ce-ți pierzi vremea în lene? Gândeşte-te la viața ta şi te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Maica lui Dumnezeu Preacurată, caută spre mine, păcătosul, şi mă izbăveşte de laţul vrăjmaşului, îndreptându-mă pe calea pocăinței, ca să plâng faptele mele cu amar.

Cântarea a treia

Întăreşte, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea cea clătinată, că Însuţi eşti Sfânt şi Domn.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Când se vor pune scaunele la Judecata cea înfricoşată, atunci faptele tuturor oamenilor se vor vădi; amar va fi atunci păcătoşilor, trimiţându-se în munci. Deci, aceea ştiind, suflete al meu, pocăieşte-te de lucrurile tale cele rele.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Drepţii se vor bucura, iar păcătoşii vor plânge, şi atunci nimeni nu ne va putea ajuta nouă, că lucrurile noastre ne vor osândi pe noi. Drept aceea, nu sta pe gânduri, ci mai înainte de sfîrşit te pocăieşte de lucrurile tale cele rele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

O, vai de mine, cel mult păcătos, care m-am spurcat cu lucrurile şi cu gândurile, neavând picătură de lacrimi, de la învârtoşarea inimii; ci caută acum la pământ, suflete al meu, şi te pocăieşte de lucrurile cele rele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Iată, Doamnă, Fiul tău ne învaţă spre bine, iar eu, păcătosul, pururea fug de cele bune; ci tu, ca o milostivă, miluieşte-mă, ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea a patra

Auzit-a Proorocul de venirea Ta, Doamne, că va să Te naşti din Fecioară şi oamenilor să Te arăţi, şi a grăit: Auzit-am glasul Tău şi m-am temut, slavă puterii Tale, Doamne.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Desfătată este aici calea şi plăcută a te îndulci, dar amară va fi ziua cea de apoi, când se va

despărţi sufletul de trup. Deci pocăieşte-te de acestea, suflete al meu, pentru Împărăţia lui Dumnezeu.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Pentru ce faci strâmbătate săracului? De ce opreşti plata slugilor? Pe fratele tău nu-l iubeşti, curvia şi amărăciunea iubeşti. Deci lasă acelea, suflete al meu, şi te pocăieşte pentru Împărăţia lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

O, nebune omule! Până când te vei afunda şi ca o albină vei aduna bogăţia ta, care degrab va pieri ca praful şi ca cenuşa? Ci caută mai ales Împărăţia lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamnă de Dumnezeu Născătoare, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi mă întăreşte spre fapte bune, şi mă păzeşte, ca să nu mă răpească nepregătit moartea cea urâtă; ci mă povăţuieşte, Fecioară, la Împărăţia lui Dumnezeu.

Cântarea a cincea

De noapte mânecând, Iubitorule de oameni, te rog luminează-mă, şi mă îndreptează pe mine la poruncile Tale, şi mă învaţă, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Adu-ţi aminte, ticăloase omule, că de păcate eşti robit: cu minciuna, cu clevetirea, cu vrajba, cu neputinţa, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Mi se cutremură mădularele şi cu totul sunt vinovat, privind cu ochii, auzind cu urechile, şi cu totul dându-mă pe mine gheenei. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Pe curvarul şi pe tâlharul care s-au pocăit, i-ai primit, Mântuitorule; iar eu cu lenea păcatului m-am îngreunat şi de cel viclean sunt robit. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ajutătoare minunată şi grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută mie, nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

Cântarea a șasea

Strigat-am cu toată inima mea către Înduratul Dumnezeu, şi m-a auzit din iadul cel mai de jos, şi a scos din stricăciune viaţa mea.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Pe pământ viaţă curvească am vieţuit şi sufletul la întuneric l-am dat; ci acum, milostive Stăpâne,

izbăveşte-mă de toată robia vrăjmaşului şi mă înţelepţeşte, ca să fac voia Ta.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Cine face unele ca acestea, precum eu? Cum zace porcul în tină, aşa şi eu păcatului slujesc; ci Tu, Doamne Dumnezeule, te rog scoate-mă din trândăvirea aceasta şi-mi dă inimă ca să fac voia Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Scoală-te, ticăloase omule, aleargă către Dumnezeu, plângând păcatele tale, şi cazi, lăcrimând şi suspinând; iar Acela, ca un Îndurat, îţi va da ţie mai înainte ca să faci voia Lui.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Preacurată, păzeşte-ne pe noi de răutăţile celui văzut şi celui nevăzut vrăjmaş; şi primeşte rugăciunile noastre, şi le du Fiului tău, şi-mi dă minte ca să fac voia ta.

Condac

Suflete al meu, pentru ce te îmbogăţeşti în păcate? Pentru ce faci voia diavolului, întru ce-ţi pui nădejdea? Părăseşte-te de acela şi te întoarce către Dumnezeu strigând: Miluieşte-mă, Îndurate Doamne, pe mine, păcătosul.

Icos

Gândeşte, suflete al meu, la ceasul cel amar al morţii şi la Judecata cea înfricoşată a Făcătorului Dumnezeu, că îngerii cei întunecaţi te vor lua pe tine, suflete, şi te vor duce în focul cel de veci; iar tu, mai înainte de moarte, te pocăieşte, strigând: Miluieşte-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

Cântarea a șaptea

Greşit-am, făcut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne părăsi pe noi până în sfârşit, Dumnezeul Părinţilor.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Nu nădăjdui, suflete al meu, întru bogăţia cea trecătoare sau întru adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu ştii cui le vei lăsa. Ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, păcătosul.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Nu nădăjdui, suflete al meu, întru sănătatea trupească cea trecătoare, nici întru frumuseţea cea degrabă trecătoare, că vezi cum cei puternici şi cei tineri mor. Ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Adu-ţi aminte, suflete al meu, de viaţa de veci, de Împărăţia Cerului cea gătită Sfinţilor, şi de întunericul cel osebit, şi de mânia lui Dumnezeu care este asupra celor răi, şi strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu, şi te roagă aceleia, că este grabnică ajutătoare celor ce se pocăiesc, ca să roage pe Hristos, Dumnezeul nostru, şi mă va milui, pe mine, nevrednicul.

Cântarea a opta

Pe Cel pe Care-L slăvesc oştile cereşti şi de Care se cutremură Heruvimii şi Serafimii, toată suflarea şi zidirea, lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Cum nu voi plânge, când îmi aduc aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă zăcând, fără de slavă şi fără de chip. Dar ce aştept? Şi întru cine nădăjduiesc? Numai dă mie, Doamne, mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea Ta şi voi fi judecat, Unule lesne

iertătorule.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred că vei veni să judeci viii şi morţii şi toţi vor sta întru a lor rânduială: bătrânii şi tinerii, stăpânii şi slugile, domnii şi judecătorii, bogaţii şi săracii, fecioarele şi preoţii. Oare cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea strig Ţie: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, primeşte rugăciunea mea cea nevrednică, şi mă păzeşte de moartea năprasnică, şi-mi dăruieşte mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Cântarea a noua

Naşterea zămislirii celei fără de sământă este netălmăcită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta pe tine, toate neamurile, ca pe o Maică a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te slăvim.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum scap la voi, Îngerilor, Arhanghelilor şi toate Puterile, care staţi înaintea Scaunului lui Dumnezeu: Rugaţi-vă către Făcătorul vostru, să se izbăvească sufletul meu de munca de veci.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Acum plâng către voi, Sfinţilor, Patriarhilor, Împăraţilor şi Proorocilor, Apostolilor şi Arhiereilor, şi toţi aleşii lui Hristos: Ajutaţi-mi mie la Judecată, ca să se mântuiască sufletul meu de întunericul vrăjmaşului.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Acum ridic mâinile mele către voi, Sfinţilor Mucenici, Pustnicilor, Preacuvioşilor şi toţi Sfinţii care vă rugaţi către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască sufletul meu în ceasul morţii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul întru tine nădăjduiesc, şi roagă pe Fiul tău să mă pună pe mine, nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va şedea să judece viii şi morţii.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de

Dumnezeu, te mărim.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie!

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Canon de pocăință al monahului către Domnul nostru Iisus Hristos

Rugăciunile începătoare (pag. 3), apoi:

Cântarea întâi

Ajutor şi acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi preaslăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu, şi-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a proslăvit.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Din lume venind eu, ticălosul, la chipul cel monahicesc, întăreşte-mă, Stăpâne Hristoase, să păzesc până la sfârşit jugul Tău, Îndurate.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Mă înspăimânt cugetând la acea înfricoşată zi, când Tu, Hristoase, vei veni din cer pe pământ întru slava negrăitei Tale lumini.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Auzit-am chemarea ta, Stăpâne, pe care Tu, Hristoase, ai zis-o: *„Veniți către mine toți cei împovărați, luând peste voi jugul Meu și Eu vă voi odihni pe voi"*.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stăpână, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, strigând eu în tăcere, auzi-mă pe mine, cel cuprins de grijă şi dăruieşte-mi mângâiere, mie şi la toată lumea.

Cântarea a treia

Întăreşte, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea cea clătinată, că Însuți eşti Sfânt şi Domn.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Luând asupră-mi, Hristoase, chipul acesta, strig către Tine, Îndurate: ajută-mi şi-mi luminează ochii mei, că Tu îmi eşti lumină, zid şi acoperitor.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Îngerescul chip luându-L pe umeri, Hristoase, cad la Tine rugându-mă: întăreşte-mă acum şi mă du la limanul Tău cel lin.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Crucea Ta, Doamne, am luat-o pe umeri şi lumeasca tulburare am lăsat-o şi am alergat la Tine; nu Te scârbi de mine, Doamne, Dumnezeul meu, Cel ce Te-ai întrupat pentru mine.

Şi acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Multele năpaste, Preacurată Stăpână, şi taberele dracilor goneşte-le cu lumina ta, că tu ai născut Lumina cea întru tot sfântă, pe Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru.

Sedelnele

Întru înfricoşata şi groaznica Ta judecată să nu mă duci, Hristoase Dumnezeule, ci dăruieşte-mi să plinesc această viață întru frica poruncilor Tale, şi mă învredniceşte vistieriei cu toți aleşii Tăi, Doamne, Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

De la părinteasca slavă a Ta depărtându-mă fără de minte, întru răutăți am risipit bogăția pe care mi-ai dat-o. Pentru aceasta cu glasul desfrânatului strig: Greşit-am înaintea Ta, Părinte! Îndură-te, primeşte-mă pe mine, cel ce mă întorc, şi mă fă ca pe unul din argații Tăi.

Şi acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Toată nădejdea mântuirii mele întru tine am

pus-o, Maica lui Dumnezeu, cea neispitită de nuntă, şi pe tine te chem întru ajutor întotdeauna; mântuieşte-mă din necazuri şi din ispitele vrăjmaşilor şi-mi dezleagă legăturile greşelilor mele şi din focul cel veşnic răpeşte-mă.

Cântarea a patra

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne,şi s-a temut, că aveai să Te naşti din Fecioară şi oamenilor să Te arăţi, şi a grăit: Auzit-am graiul Tău şi m-am temut, slavă puterii Tale, Doamne!

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Peste tot, vrăjmaşul m-a rănit, Stăpâne Hristoase, ci Tu mă întăreşte să mă împotrivesc lui.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Având minte răspândită de nenumăratele mele păcate, am venit la această înaltă viaţă monahicească, ci ajută-mi, Îndurate, să o duc până la sfârşit, ca să mă izbăvesc de munca cea veşnică.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Izbăveşte-mă, Hristoase Dumnezeule, de relele sminteli ale păcatelor, care pururea cad asupra mea din uneltirea celui viclean.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De multe păcate îmi este robită inima mea,

Preacurată, de patimi şi de nevoi; ci te rog pe tine, Stăpână: mântuieşte ticălosul meu suflet.

Cântare a cincea

De noapte mânecând, Iubitorule de oameni, mă rog: luminează-mă şi mă îndreptează la poruncile Tale, şi mă învață, Mântuitorule, ca să fac voia Ta.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Străluceşte lumină mie, celui dintru întuneric şi înconjurat de vrăjmaşii cei nenumărați, ca, fiind strălucit cu lumina Ta, să Te slăvesc pe Tine şi să mă întăresc.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Ales-am calea cea strâmtă şi îngustă şi m-am dat la multe necazuri şi mâhniri pentru Tine, Doamne Dumnezeul mântuirii mele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Întăreşte-mă, Îndurate Doamne, pe mine cel luptat de vrăjmaşi, ca să nu mă facă să spurc acest chip duhovnicesc, ci mă învredniceşte, Mântuitorule, ca bineplăcută Ție să duc această viață până la sfârşit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru mine, Preacurată Stăpână, Domnul plecând cerurile, S-a pogorât şi S-a sălăşluit în

preacuratul tău pântece.

Cântarea a șasea

Strigat-am cu toată inima mea către Îndu-ratul Dumnezeu şi m-a auzit din iadul cel mai de jos şi a scos din stricăciune viața mea.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Pe mine, care am viețuit în lume şi am spurcat sfântul Tău Botez, curățeşte-mă şi mă izbăveşte de acestea, Îndurate Doamne.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Dăruieşte-mi strălucirea Ta şi frica Ta o sălăş-luieşte întru mine, ca să fac poruncile Tale, Mântuitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

La limanul Tău cel lin du-mă acum şi mă îndreaptă pe cale şi mă întăreşte, Făcătorul meu, ca să umblu întru poruncile Tale.

Şi acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Păcatele mele cele multe îmi pângăresc sufletul, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ci tu, Prea-curată, ca o îndurată, izbăveşte-mă de ele şi mă mântuieşte.

Condac

Brațele părinteşti sârguieşte a le deschide mie, căci în desfrânări am cheltuit toată viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndu-

rărilor Tale privind, Mântuitorule, acum nu trece cu vederea inima mea cea săracă, căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: Am greşit, Părinte, la cer şi înaintea Ta.

Icosul

Să cunoaştem, fraților, puterea tainei. Pentru că pe fiul cel desfrânat, care s-a întors de la păcat la casa părintească, întru tot bunul Tată, înainte întâmpinându-l, îl sărută şi iarăşi îi dăruieşte cunoştințele slavei Sale şi tainică veselie cu cei de sus săvârşeşte, jertfind vițelul cel îngrăşat. Ca şi noi cu vrednicie să petrecem împreună cu Iubitorul de oameni Tată, Celui ce a jertfit, şi cu Preaslăvita Jertfă, Mântuitorul sufletelor noastre.

Cântarea a șaptea

Greşit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici n-am păzit,nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă, dar nu ne părăsi pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinților noştri.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

În lene mi-am petrecut până acum viața mea, eu ticălosul, ci către Tine, Domnul şi Stăpânul meu, vin acum, numai la bunătatea şi îndurarea

Ta nădăjduind, strig Ţie: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Făcătorul meu, Doamne, întăreşte-mă să sufăr şi să păzesc credinţa pe care o am în Tine şi mă învredniceşte ca vesel să-Ţi cânt Ţie: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cu vetreala Crucii şi cu vânturile simţirii dumnezeiescului Duh, la limanul dumnezeieştii voinţe mă povăţuieşte şi dumnezeieştii moşteniri mă învredniceşte, ca să-Ţi cânt Ţie: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Palat al Celui Preaînalt, întru care S-a sălăşluit Dumnezeu şi pe oameni din calea celui rău i-a întors, Născătoare de Dumnezeu, Maica Celui de sus, făcându-Se din neamul nostru, strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a opta

Pe Cel ce-L slăvesc oştile îngereşti şi de Dânsul se cutremură şi se înfricoşează Heruvimii şi Serafimii, toată suflarea şi făptura lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Părinții cei de demult, îmbrăcându-se în viața monahicească, până în sfârşit bine au ajuns; acolo și pe mine mă întăreşte, Doamne ca să ajung şi cu lumina Ta mă luminează.

Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă

Bogăția cea necheltuită şi Dumnezeirea cea negrăită, Tu, Doamne, Cel ce ne-ai arătat acest cin, şi pe mine cel îmbrăcat într-însul întăreşte-mă, Îndurate, Hristoase Dumnezeule.

Binecuvântăm pe Tatăl pe Fiul
și pe Sfântul Duh, Domnul.

Îngerescul, proorocescul şi apostolescul cin luându-l pe umeri, mă tem. Ci Tu, Hristoase, ajută-mă ca să nu spurc acest cin al meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din durerea inimii mele, de noapte strig către tine, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, ascultă glasul meu şi nu mă trece cuvederea pe mine, robul tău cel pierdut.

Cântarea a noua

Naşterea zămislirii celei fără de sământă este netâlcuită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumne-

zeu,cu dreaptă credinţă te slăvim.

Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă

Mintea mea prefă-o întru curăţie, cu strălucirea razei celei nestricăcioase a luminii Dumnezeirii, ca în cinul acesta neîncetat să Te slăvesc.

Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă

În lene petrec, Îndurate, eu, cel ce m-am făgăduit să-Ţi slujesc întotdeauna, Stăpâne Hristoase, ci mă întăreşte ca să-mi împlinesc făgăduinţa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cu râvnă m-am nevoit să urmez poruncilor Tale celor bune şi tari, Hristoase Mântuitorule, ci întru mântuire mă primeşte şi din răutatea vrăjmaşului mă izbăveşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Primeşte, Preacurată Stăpână, din mincinoasa mea gură, rugăciunea cea adusă ţie de nevrednicul tău rob şi o du Fiului tău, Preacurată, rugându-te pentru mine, că mare îndrăzneală ai către Dânsul, ca să mă ierte de păcate în ziua Judecăţii.

Rugăciune

Doamne Atotputernice, Cuvinte al Tatălui Celui fără de început, Cel ce Însuţi eşti

Dumnezeu desăvârşit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurarea cea neasemănată a milei Tale, niciodată nu Te depărtezi de robii Tăi, ci pururea întru ei Te odihneşti, nu mă părăsi pe mine, robul Tău, Împărate întru tot Sfinte, ci dă-mi mie, nevrednicului, bucuria mântuirii tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea Crucii Tale, iar trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobeşte, gândurile mele le împacă şi picioarele mele le fereşte de alunecare şi nu mă pierde pe mine, Preabunule Doamne, din pricina fărădelegilor mele, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, caută-mă şi află cărările mele, şi de este calea fărădelegii întru mine, întoarce-mă dintru dânsa şi mă povățuieşte pe calea cea veşnică. Că Tu eşti Calea, Adevărul şi Viața şi Ție slavă înălțăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi întru tot Sfântului şi bunului şi de viață Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

Rugăciunile începătoare (pag. 3), apoi:

Cântarea întâi

Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, Israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit, şi folositorul, şi îndreptătorul vieţii mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, dumnezeiescule Îngere al lui Dumnezeu cel atotstăpânitor.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Vrând ca toţi oamenii să se mântuiască, Cuvinte, pus-ai pe Sfinţii Îngeri îndreptători şi

luminaţi povăţuitori oamenilor, care ne povăţuiesc pe noi la frica Ta.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

De noaptea cea întunecată fiind cuprins şi cu negura cea grea a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinţei luminează-mă, îndreptătorule, şi folositorule, şi păzitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Întunecat de gânduri de ruşine, despărţind de la Dumnezeu mintea mea, potop cu tină întru mine izvorăsc; pe care usucă-l, ajutătorul meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Tu eşti, Stăpână, linişte şi adăpostire celor învăluiţi în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, învăluit fiind cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a treia

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica Ta, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Fiinţă am de amestec de pământ, de tină şi ţărână; pentru aceasta, de pământ m-am lipit. Ci, o, folositorul meu şi îndreptătorul, şi izbăvi-torul meu, întoarce pofta mea către cele cereşti.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Ziua şi noaptea, cu faptele mele cele rele te amărăsc, şi te scârbesc, şi te întărât; şi te silesc să voieşti a sta departe, pe tine, apărătorul meu.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Supus sunt grijilor şi mâhnirii, că nepocăit şi neîndreptat petrec. Pentru aceasta, dăruieşte-mi să mă pocăiesc cu adevărat şi să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cel ce vezi nevăzută faţa lui Dumnezeu, Care şade în Ceruri şi Se uită pe pământ cu gândul, şi-l face pe el de se cutremură, pe Dânsul roagă-L să mă mântuiesc, Sfinte Îngere.

Şi acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Minte, şi cuget, şi cuvânt, darul lui Dumnezeu am luat, ca, pe Stăpânul cunoscând, cu lucruri bune să Îl cinstesc. Iar eu, cu patimile darul ocărând, pe Dătătorul am defăimat: Stăpână,

mântuieşte-mă.

Sedealna:

Păzitorul sufletului meu şi al trupului, cel ales mie de la Dumnezeu, Dumnezeiescule Îngere, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, preasfinte, toate greşelile sufletului meu celui ticălos, şi mă izbăveşte de cursele cele de multe feluri ale înşelătorului, şi fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea la Judecată iertare.

Cântarea a patra

Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu, şi puterea mea; Tu, Dumnezeul meu; Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părinteşti, şi a noastră sărăcie ai cercetat. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Neaducându-mi aminte de Înfricoşata Judecată, Mântuitorule, la care am să stau înainte să dau răspuns pentru tot lucrul şi cuvântul, nici luând în minte moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat. Îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Cu deadinsul toată răutatea am plinit din tinereţe şi nu am încetat pe tine, apărătorul meu, a te amărî cu cuvinte şi cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai aşteaptă, înţelepţindu-mă, şi luminându-mă, şi întărindu-mă.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Urmând îndelungii răbdări a Cuvântului lui Dumnezeu, Care a venit să cheme pe toţi păcătoşii la pocăinţă, şi aşteaptă îndreptare de bunăvoie, şi nu face silă, şi tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă răbdare să petreci.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu Iisus m-a primit cu milostivire şi m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta har al Lui, te scârbesc încă şi pe tine, Îngerul lui Dumnezeu.

Şi acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Cu adevărat, Domnul S-a făcut Împărat cu Împărăţie care nu cade şi S-a îmbrăcat, precum psalmistul grăieşte, din tine, Maica lui Dumnezeu, întru prea frumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moartea şi a surpat împărăţia ei.

Cântarea a cincea

Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Pe tine păzitor câştigându-te, împreună petrecător şi împreună vorbitor, păzindu-mă, Sfinte Îngere, cu mine călătorind, împreună locuind şi cele de mântuire înainte pururea punându-le, ce iertare va să iau, nerecunoscător fiind?

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Cu multă îndrăznire stând înaintea Scaunului A-tot-stăpânitorului şi împrejur dănţuind, la Împăratul făpturii roagă-te, ajutătorul meu, să îmi dea iertare de răutăţile mele cele multe.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Muncile şi caznele care mă aşteaptă mai înainte, Sfinte Îngere, văzându-le tu, şi împietrirea mea, şi nebunia, şi orbirea, şi făcându-ţi-se milă, suspini, şi te tânguieşti, şi te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Nici într-un ceas, nici într-o clipă, sau şi mai puţin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul şi făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine, şi să te veseleşti, şi să salți, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Cel ce a pus mările cu hotar şi munţii cu aşezământul cunoştinţei, Cel ce numără mulţimea stelelor şi picăturile de rouă, şi schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a șasea

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi, şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Ioná mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Păzindu-mă, şi oştindu-te împrejurul meu, şi întorcând înapoi pornirile dracilor şi năvălirile lor cele în chipul fiarelor, şi gonindu-le de la mine pururea, nu înceta, păzitorul meu, că pe tine te am cald folositor.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Cel ce eşti mir prea scump şi cu bună mireasmă, nu te scârbi de împuţiciunea mea, nu te depărta de la mine până în sfârşit; ci nedepărtat păzitor fii mie pururea, că şi soarele, trecând locurile cele spurcate, nu se spurcă.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Pe Cel ce a acoperit cu ape prin Cuvânt pe cele mai înalte ale Lui, roagă-L, folositorul meu, să-mi dea dar izvorâtor de lacrimi, ca să se curăţească inima mea cu acelea şi să vadă pe Dumnezeu.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Netrupeşte, ca cel ce eşti curat şi fără materie, stând înaintea Celui curat şi fără materie şi câştigând multă îndrăznire spre Dânsul şi apropiere, pe Acela roagă-L cu deadinsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Să acopere înfruntarea şi ruşinea feţele vrăjmaşilor cele întunecate şi împuţite, când se va despărţi de trup sufletul meu cel smerit; iar pe

acesta să-l acopere, îndreptătorul meu, aripile tale cele luminate şi preasfinţite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Ceea ce eşti mai sfântă decât Sfinţii Îngeri şi mai presus de Heruvimi şi de Serafimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ şi de cele pământeşti râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească şi trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

Condac:

Slujitorul lui Dumnezeu şi păzitorul meu cel prea ales, petrece pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a dracilor şi îndreptându-mă la cărările cele dumnezeieşti, spre viaţa cea nestricată, rogu-mă.

Cântarea a şaptea

Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon de demult, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Mulţimile tâlharilor celor nevăzuţi ce cad împrejur asupra mea, care caută să tragă şi să răpească sufletul meu, nu lipsi gonindu-le cu

sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Când va vrea să mă judece Judecătorul şi Dumnezeul meu şi să mă osândească pe mine, cel osândit de conştiinţă mai înainte de Judecata aceea, nu mă uita, povăţuitorul meu, pe mine, robul tău.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Avându-mi eu tina mamă, şi trupul tată, şi ţărâna strămoş, pentru împrietenirea acestora, în pământ cu totul caut; ci dă-mi, ajutătorul meu, fără frică să mă uit vreodată şi în sus, la frumuseţea cerului.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Ca cel ce eşti frumos cu podoaba şi dulce, şi veselă minte în chipul soarelui, luminat să-mi stai înainte cu veselă faţă şi cu vedere de bucurie, când voi fi luat de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Pentru milostivirea milei şi pentru multă mulţimea iubirii de oameni, să mă acoperi pe

mine cu acoperământul aripilor tale, când voi ieşi din trup, păzitorul meu, ca să nu văd feţele cele urâte ale dracilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Ceea ce eşti poartă cerească, şi uşă de mântuire, şi scară înţelegătoare pe care Dumnezeu S-a pogorât şi om S-a suit; cu îndurările tale, Curată, Împărăţiei Cerurilor învredniceşte-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a opta

De şapte ori, cuptorul, chinuitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu; şi, văzându-i pe aceştia cu putere mai bună fiind mântuiţi, a strigat: Pe Făcătorul şi Izbăvitorul, tineri, binecuvântaţi-L; preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

După Dumnezeu, pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, şi povăţuitor, şi ajutător, şi apărător, Preasfinte Îngere. Pentru aceasta, nu înceta, rogu-mă, povăţuindu-mă, şi îndreptându-mă, şi învăţându-mă să fac cele cuvioase, şi să-mi luminezi mintea, până ce mă vei pune înaintea lui Hristos mântuit.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Când se vor pune Scaunele, şi Cărţile se vor deschide, şi Cel Vechi de zile va şedea, şi oamenii vor fi judecaţi, şi Îngerii vor sta înainte, şi pământul se va clătina, şi toate se vor înfricoşa şi se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni şi mă izbăveşte de gheena, pe Hristos îmblânzindu-L.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Acum, ca nişte albine fagurul, mă înconjoară nevăzut urâţii de Dumnezeu, pierzătorii draci; ca nişte păsări răpitoare, ca nişte vulpi viclene şi ca nişte mâncători de cruzime, ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, precum îşi acoperă vulturul puii săi.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Dă-mi izvoare de lacrimi să curgă neîncetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creştet până la picioare; ca, îmbrăcându-mă în haina mai albă decât zăpada a pocăinţei, să intru în cămara lui Dumnezeu, pe tine cinstindu-te,

apărătorul meu.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Casă lui Hristos fiind inima mea, cu patimile viaţa porcilor celor necuvântători am săvârşit. Ci mă întăreşte, ajutătorul sufletului meu, curăţeşte-o pe aceasta, ca să se cădească, şi să se stropească cu miresme şi cu miruri de rugăciuni şi de curăţie, şi să fie iarăşi casă lui Hristos, cu bun miros.

Binecuvântăm pe Tatăl, și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul

Îndreptătorul, şi păzitorul meu, şi folositorul, şi izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va scula din pământ la Judecată înfricoşatul glas al trâmbiţei, atunci aproape de mine să stai, blând şi vesel, cu nădejdea mântuirii, luând de la mine frica.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Cu mulţimea bunătăţii în dar mă miluieşte, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii; că nu am ce să-ţi aduc ţie vrednic de milă; că bunătăţile mele nicicum nu-ţi trebuiesc, ca ceea ce ai zămislit nespus pe Dătătorul de bine şi Mântuitorul lumii, ceea ce eşti plină de dar.

Cântarea a noua

Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe Preacurata, de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

De-a dreapta sufletului meu celui ticălos să te văd, stând luminat şi blând, pe tine, ajutătorul şi folositorul meu, când va ieşi din mine cu anevoie duhul meu, şi gonind pe amarii vrăjmaşi, care caută să mă apuce.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ca un Dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele dumnezeieşti, ai multă îndrăznire către Dânsul, Sfinte Îngere. Pentru aceasta, roagă-L cu căldură pentru mine; ca, mântuindu-mă prin tine, să laud folosinţa şi acoperământul tău.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

În toată viaţa mea întru multă deşertăciune alergând, de sfârşit m-am apropiat; ci te rog,

păzitorul meu, fii mie ajutător şi apărător nebiruit, când voi trece vămile stăpânitorului lumii celui cumplit.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Greşelile minţii mele, rătăcirile, jefuirile, răutăţile şi cugetele cele de ruşine ale gândurilor necurate şi spurcate, a le întoarce întru gânduri bune nu înceta, ajutătorul meu, şi întru cugete curate, roditoare de focul umilinţei.

Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul

Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruieşte cu milos-tivirea Ta mulţimea cea nemăsurată a răutăţilor mele, cu rugăciunile Dumnezeieşti ale slujitorului tău celui fără de trup, pe care L-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un Iubitor de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul şi purtătorul meu de grijă, şi apărătorule; fă rugăciune de obşte la Dumnezeu pentru mine, luând împreună rugători şi ajutători cetele Îngerilor.

Şi acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Înalţă fruntea creştinilor şi surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta aceasta, întru care numele tău cel mare şi mult slăvit se măreşte cu credinţă şi se slăveşte.

Stihiri:

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără de mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca cel ce ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperământul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea.

Har fie lui Iisus, Celui ce mi te-a dat pe tine mare păzitor sufletului meu şi armă asupra vrăjmaşilor mei, cinstitule de Dumnezeu Îngere.

Învredniceşte-mă şi pe mine să dobândesc Împărăţia cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfintei Treimi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Lumină a doua tu eşti, după Dumnezeu, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta, ca să văd şi eu lumina Dumnezeirii celei cu trei străluciri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Stăpâna Îngerilor şi a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul

tău pentru mine, robul tău.

Rugăciune către Sfântul Înger păzitor,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Sfinte Îngere, cel ce stai înaintea pătimaşului meu suflet şi a vieţii mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de la mine pentru necurăţia mea; nu da loc dracului celui viclean ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întăreşte mâna mea cea ticăloasă şi proastă şi mă îndreptează la calea mântuirii. Aşa, Sfinte Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai înaintea sufletului meu celui ticălos şi a trupului, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit în toate zilele vieţii mele şi orice am greşit întru această zi. Acoperă-mă întru această noapte şi mă păzeşte de toată ispita şi cursa potrivnicului, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu. Şi te roagă pentru mine către Domnul, să mă întărească întru frica Sa şi vrednic să mă arate pe mine, robul, bunătăţii Sale. Amin.

Canon de rugăciune către Puterile Cereşti şi toţi Sfinţii

Rugăciunile începătoare (pag. 3), apoi:

Cântarea întâi

Pe Faraon cel purtat în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea; iar pe Israel, cel ce fugea, l-a arătat mergător pedestru, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu, că S-a preaslăvit.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Cuvinte cel fără de început, pentru sfinţitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Scaunelor, ale Puterilor celor dumnezeieşti, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Căpeteniilor

şi Domniilor, dăruieşte-ne milele Tale cele mari, ca un Iubitor de oameni.

Toate Puterile Cereşti şi toţi Sfinţii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Ajută-mi, Înaintemergătorule al Domnului, rugând pe Hristos; şi voi, ceata prorocilor, adunarea Apostolilor, mulţimea mucenicilor, rugaţi pe Stăpânul tuturor să mă mântuiască pe mine, cel cuprins de multe păcate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Dumnezeieştilor femei care bine aţi pătimit şi aţi postit, soborul arhiereilor, cuvioşilor şi drepţilor, cinstiţilor sfinţi mucenici, rugaţi-vă să dobândim bunătăţile cele veşnice noi, cei ce cu credinţă vă fericim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Mintea mea fiind robită de dezmierdările trupeşti, cu totul o izbăveşte, stăpână, ceea ce eşti una bună, şi credincios mai adevărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te slăvesc.

Cântarea a treia

Cel Ce ai întărit din început cerurile cu pricepere şi pământul pe ape l-ai întemeiat, pe piatra poruncilor Tale, mă întăreşte

Hristoase, că nu este Sfânt afară de Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Rogu-mă, o, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviți-mă de smintelile vrăjmaşilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune şi Arhangheli, împreună cu toți Îngerii, rugați pe Izbăvitorul pentru mine, păcătosul.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobândesc viața cea făcătoare de bine mie pururea; proorocilor şi cetele mucenicilor, ale Sfinților Apostoli, ale arhiereilor, ale cuvioşilor şi ale sfinților mucenici, care v-ați săvârşit prin sânge, rugați-vă pentru mine, păcătosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Femei care vitejeşte ați pătimit şi luminat ați postit şi pe vrăjmaşul l-ați biruit, rugați-vă să fim şi noi părtaşi acelei desfătări şi măriri nesfârşite de care voi v-ați învrednicit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

De Dumnezeu dăruită, Curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toți înțelepții

Apostoli, cu sfinții mucenici şi cu prorocii, ca să luăm desăvârşit dezlegare de păcate.

Cântarea a patra

Tu eşti Tăria mea, Doamne; Tu şi Puterea mea; Tu, Dumnezeul meu; Tu, Bucuria mea, Cel Ce nu ai părăsit sânurile părinteşti şi ai cercetat a noastră sărăcie. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Vezi, Hristoase, să nu mă treci cu vederea, rogu-mă, pe mine cel cuprins de toate păcatele, ci, prin rugăciunile tuturor sfinților Tăi îngeri, cu ale mucenicilor şi cu ale Apostolilor Tăi, miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi moştenitor Împărăției Tale mă arată, ca un milostiv.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Propovăduitorule al lui Hristos, Înaintemergătorule, aprinde acum făclia inimii mele cea stinsă, cel ce ai fost luminător Soarelui celui înțelegător, şi te roagă, împreună cu prorocii şi cu toți sfinții, să trec în pocăință această viață trecătoare.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Străluceşte-mi lumina pocăinței, Iubitorule de oameni, Iisuse, şi mă învredniceşte să dobândesc mântuirea, cu mijlocirile celor ce au slujit Ție întru credință, ale sfintelor femei, ale ierarhilor şi ale mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale Apostolilor şi ale sfinților mucenici.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat, ceea ce eşti cu totul sfântă, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe toți în ziua cea înfricoşătoare şi să ne izbăvească de chinuri şi să ne învrednicească de viața şi de lumina cea veşnică, împreună cu cei ce bine I-au slujit.

Cântarea a cincea

Pentru ce m-ai lepădat de la Fața Ta, Cel Ce eşti Lumină Neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, Te rog întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Puterile cele înțelegătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Scaunele, Serafimii şi Domniile, Îngerii împreună cu Arhanghelii şi cu Căpeteniile; fii milostiv poporului Tău şi-l

mântuieşte, ca un Îndurat.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Fericite Înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viață străină şi singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, Iubitorul de oameni, împreună cu dumnezeieştii prooroci, cu apostolii, cu ierarhii şi cu sfintele oşti ale mucenicilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cel ce ai luminat pe ierarhii Tăi şi pe sfinții mucenici, Doamne, şi ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei, care vitejeşte au pătimit; pentru rugăciunile lor miluieşte-mă, Cel ce ştii toate greşelile mele, cele fără de număr.

Şi acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu totul sfânt, izgoneşte toată mâhnirea şi întristarea sufletului meu şi îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeieşti, ca să te slăvesc cu credință şi cu dragoste.

Cântarea a șasea

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Scaune, Domnii, Îngeri, Arhangheli, Căpetenii şi Puteri, rugaţi pe Stăpânul a toată făptura.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Cu cetele Apostolilor şi cu oştile mucenicilor, Înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus, iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, ca să aflăm milă în ceasul judecăţii.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Sfântă Muceniţă Tecla, ceea ce eşti întâia dintre femeile care tare au pătimit, împreună cu acelea, roagă pe milostivul Dumnezeu să ne izbăvim de întunericul patimilor şi de ispitele cele de multe feluri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Pe tine, Stăpână, de Dumnezeu dăruită, te lăudăm credincioşii, că ai născut cu trup pe Dumnezeul cel lăudat, pe Care roagă-L, ceea ce eşti neîntinată, să mântuiască ţara aceasta şi poporul ei în pace.

Cântarea a șaptea

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat în Babilon oarecând; pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu bucurie, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Fiind voi a doua lumină din Lumina cea dintâi, sfinților îngeri, cu împărtășirea cea netrupească și prea bogată v-ați strălucit. Pentru aceasta strig: Luminați mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieții.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Ceata cea fericită a Apostolilor, a mucenicilor și a sfinților prooroci, a ierarhilor și a cuvioșilor, împreună cu fericitul Înaintemergător, Te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greșelile noastre ale tuturor, care cântăm Ție: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Schimbă durerea sufletului meu, Hristoase, și miluiește pentru rugăciunile sfinților mucenici, ale ierarhilor și ale cuvioșilor Tăi, și să nu mă rușinezi când voi sta înaintea tronului Tău, că

bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Ca un tron în chip de foc porți pe Împăratul făpturii, pe Care roagă-L, Fecioară, împreună cu fericitele şi sfintele femei, să mă învrednicească de împărăția Sa pe mine, cel ce cu credință slăvesc ajutorul tău.

Cântarea a opta

Chinuitorul haldeilor, de şapte ori a ars cuptorul nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceştia de o putere mai mare fiind mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

O, Heruvimi, cei în chipul focului, Serafimi, cei cu multe aripi, Scaune, Stăpânii şi Căpetenii, Îngeri şi toţi Arhanghelii şi Sfințite Domnii, rugați-vă, împreună cu Înaintemergătorul, cu proorocii, cu Apostolii, cu ierarhii şi cuvioşii şi cu toți drepții, ca să ne miluiască pe noi.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Dați-ne ajutor, Sfinților Apostoli: Petre, Pavele, Iacobe, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu

împreună cu Luca, Ioane, iubitul lui Hristos, Simone şi Iuda, cel cu totul fericit, şi marele Matia, fiind noi biruiţi de ispitele înşelătorului şi rătăciţi.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul
și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ştefane, începătorul mucenicilor, cel ce ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceştia să ne luminăm toţi şi să scăpăm de toată negura păcatului noi, cei ce strigăm Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, popoare preaînălţaţi pe Domnul întru toţi vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Fă să urmez, ceea ce eşti cu totul curată, celor ce cuviincios au vieţuit cu viaţă îmbunătăţită, rănind pe vrăjmaşii cei ce mă mâhnesc fără de milă şi mă supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupeşti, ca, bucurându-mă, să strig: Popoare, preaînălţaţi pe Hristos în veci.

Cântarea a noua

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a arătat mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începă-

toriile cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

O, dumnezeieşti Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile şi preamărite Puteri şi Sfinţi Arhangheli, faceți rugăciune la Dumnezeu ca, bine viețuind, să dobândim mântuire şi să ne izbăvim de necazuri.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul

Înaintemergătorule, ca cel ce ai fost prooroc mai ales, împreună cu toţi prorocii, învredniceşte-ne tuturor bunătăților şi pe noi, cei îngreuiați de patimi şi pururea cuprinşi de ispitele celui viclean şi de înşelăciunile vieții, ca să vă cinstim cu credință.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Dumnezeieşti, cu totul slăviți, cei doisprezece Apostoli, împreună cu toți mucenicii, cu preoții şi cu sfinții mucenici şi cu fericiții şi dumnezeieştii proroci, cuvioase şi drepte femei, care tare ați pătimit, faceți rugăciuni pentru noi către Iubitorul de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Fecioară, ceea ce eşti iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău Cel bun şi Domnul să tămăduiască şi să mântuiască sufletul meu cel slab şi necăjit pururea de asupririle balaurului celui stricător de suflet şi să-l fericească împreună cu toate înălţările cele purtătoare de lumină.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi Rugăciunile Începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. *(de trei ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Şi acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește *(de trei ori).* Slavă..., Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean. Amin.

Apoi se citesc troparele de umilință:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca Unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni

fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi într-Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi, oamenii, şi pentru a noastră mântuire S-a coborât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Fecioara Maria şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat, şi a pătimit şi S-a îngropat.

Şi a înviat a treia zi după Scripturi.

Şi S-a înălțat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui.

Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Şi într-una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aştept învierea morţilor.

Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Apoi:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru *(cu trei închinăciuni).*

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de

vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Acest început se citește înaintea oricărui acatist, după care se încep

Condacele și Icoasele:

Condac 1:

Apărătorule cel mai mare şi Doamne, Biruitorul iadului, izbăvindu-ne de moartea cea veşnică, cele de laudă aducem Ție noi, robii Tăi şi zidirea Ta. Ci, ca Unul ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăveşte pe noi, care-Ți cântăm: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Icos 1:

Făcătorule al îngerilor şi Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea şi limba, spre lauda Preacuratului Tău

nume, precum ai deschis auzul și limba celui surd și gângav de demult, ca să grăiesc și eu acestea:

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor;
Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoșilor;
Iisuse preadulce, slava patriarhilor;
Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse preaiubite, plinirea proorocilor;
Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor;
Iisuse prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse preamilostive, dulceața preoților;
Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
Iisuse preadulce, bucuria preacuvioșilor;
Iisuse preacurate, mintea cea întreagă a celor curați cu fecioria;
Iisuse cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoșilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 2:

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte și, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei pe care îl ducea să-l îngroape, așa înviază și sufletul meu cel omorât cu păcatele, Iubitorule de oameni, și Te milostivește spre mine, care-Ți cânt: Aliluia!

Icos 2:

Înțelesul cel greu de pătruns, căutând Filip să-l înțeleagă, grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu ai zis către dânsul: Atâta vreme ai fost cu Mine şi n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine şi Eu întru Tatăl? De aceea, Ție, Celui ce eşti necuprins, cu frică Îți grăim:

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;
Iisuse, Împăratul cel Preaputernic;
Iisuse, Stăpânul cel Îndelung-Răbdător;
Iisuse, Mântuitorul cel Preamilostiv;
Iisuse, Păzitorul meu cel Preabun;
Iisuse, curățeşte păcatele mele;
Iisuse, ridică fărădelegile mele;
Iisuse, iartă nedreptățile mele;
Iisuse, Nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine;
Iisuse, Ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 3:

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe apostolii Tăi, care şedeau în Ierusalim, îmbracă-mă şi pe mine, cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt,

şi-mi dă să-Ţi cânt cu dragoste: Aliluia!

Icos 3:

Iisuse, Cel ce ai mulţime de îndurări, Care ai chemat pe vameşi şi pe păcătoşi şi pe cei necredincioşi, nu mă trece cu vederea acum pe mine, cel asemenea lor; ci, ca nişte mir de mult preţ, primeşte cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită;
Iisuse, mila cea fără de sfârşit;
Iisuse, frumuseţea cea prealuminată;
Iisuse, dragostea cea nebiruită;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
Iisuse, miluieşte-mă pe mine, păcătosul;
Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi;
Iisuse, curăţeşte-mă pe mine, cel născut în păcate;
Iisuse, învaţă-mă pe mine, netrebnicul;
Iisuse, luminează-mă pe mine, întunecatul;
Iisuse, curăţeşte-mă pe mine, întinatul;
Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 4:

Vifor de gânduri îndoielnice având înăuntru, Petru se afunda; iar văzându-Te pe Tine,

Iisuse, fiind cu trup şi umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat şi, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icos 4:

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale şi a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluieşte-mă; şi chemându-l i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta şi ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce grăiesc:

Iisuse, ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumuseţătorul făpturilor;
Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minţii mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse, izbăveşte-mă de tot chinul;
Iisuse, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 5:

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul Legii cu sângele cel izvorâtor

din Dumnezeu, Iisuse, aşa ne scoate şi din lanţurile cu care şarpele ne-a împiedicat, prin patimile cele trupeşti, prin îndemnările spre desfrânare şi prin trândăvia cea rea, pe cei care-ţi cântăm: Aliluia!

Icos 5:

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile şi, cunoscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlpări a-I plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi aducem Ţie cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;
Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
Iisuse, păzitorul pruncieі mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereţilor mele;
Iisuse, lauda bătrâneţilor mele;
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, viaţa mea de după moarte;
Iisuse, liniştea mea la judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă ruşina pe mine atuncea;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 6:

Vestirea şi graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii ai vieţuit, Cel ce eşti neajuns, şi durerile noastre le-ai ridicat, de unde, cu rănile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a-Ţi cânta: Aliluia!

Icos 6:

Răsărit-a în lume lumina adevărului Tău şi s-a izgonit înşelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii nerăbdând tăria Ta au căzut, iar noi dobândind mântuire, mulţumire Îţi aducem, cântând aşa:

Iisuse, adevărul cel ce izgoneşti înşelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor tăriilor;
Iisuse, Dumnezeule, Cel ce petreci întru milă;
Iisuse, Pâinea Vieţii, satură-mă pe mine, cel flămând;
Iisuse, Izvorul înţelepciunii, adapă-mă pe mine, cel însetat;
Iisuse, veşmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, cel întinat;
Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-

mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, dătătorul celor care cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele;
Iisuse, Cel ce afli pe cei care Te caută, află şi sufletul meu;
Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă;
Iisuse, Răscumpărătorul păcătoşilor, curăţeşte fărădelegile mele;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 7:

Vrând să descoperi taina cea ascunsă din veac, ca un miel spre junghiere Te-ai adus, Iisuse, şi ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, şi ca un Dumnezeu din morţi ai înviat şi cu slavă la ceruri Te-ai înălţat şi ne-ai ridicat pe noi, care-Ţi cântăm: Aliluia!

Icos 7:

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcătorul; că din Fecioară, mai presus de fire, S-a întrupat şi din mormânt a înviat, nestricând peceţile, şi la apostoli prin uşile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea, minunându-ne, cu credinţă strigăm:
Iisuse, Cuvântul cel necuprins;

Iisuse, Cuvântul cel nevăzut;
Iisuse, puterea cea neajunsă;
Iisuse, înțelepciunea cea mai presus de cuget;
Iisuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris;
Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;
Iisuse, împărăția cea nebiruită;
Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârşit;
Iisuse, tăria cea preaînaltă;
Iisuse, puterea cea veşnică;
Iisuse, Făcătorul meu, miluieşte-mă;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 8:

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deşartă şi mintea spre cele dumnezeieşti să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei care-I cântăm Lui: Aliluia!

Icos 8:

Cu totul era între cei de jos, şi dintre cei de sus nicicum nu S-a despărțit Cel negrăit, când de voie pentru noi a pătimit, şi cu moartea Sa moartea noastră a omorât-o, iar cu învierea Sa, a dăruit viață celor ce-I cântă:

Iisuse, bucuria inimii;
Iisuse, tăria trupului;
Iisuse, lumina sufletului;
Iisuse, repejunea minții;
Iisuse, bucuria cunoştinței;
Iisuse, nădejdea cea aleasă;
Iisuse, pomenirea cea preaveşnică;
Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri;
Iisuse, slava mea cea preaînaltă;
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 9:

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăveşte preasfânt numele Tău în ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi, păcătoşii, pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia!

Icos 9:

Pe ritorii cei mult grăitori îi vedem tăcând ca nişte peşti fără de glas când voiesc a vorbi despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat eşti şi viețuieşti ca om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință

grăim:

Iisuse, Dumnezeul cel preaveşnic;
Iisuse, Împăratul împăraţilor;
Iisuse, Stăpânul stăpânitorilor;
Iisuse, Judecătorul celor vii şi al celor morţi;
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
Iisuse, mângâierea celor ce plâng;
Iisuse, slava săracilor;
Iisuse, nu mă judeca după faptele mele;
Iisuse, curăţeşte-mă după mare mila Ta;
Iisuse, izgoneşte de la mine trândăvirea;
Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii;
Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 10:

Vrând să mântuieşti lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea, s-a preaînălţat numele Tău mai mult decât tot numele şi de la toate făpturile cereşti şi pământeşti auzi: Aliluia!

Icos 10:

Împărate cel preaveşnic, Mângâietorule cel adevărat, Hristoase, curăţeşte-ne de toată

întinăciunea, precum ai curățit pe cei zece leproşi, şi ne tămăduieşte pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameşul, ca să cântăm Ție cu umilință acestea:

Iisuse, vistierul cel nestricat;
Iisuse, bogăția cea neîmpuținată;
Iisuse, hrana cea tare;
Iisuse, băutura cea nesecată;
Iisuse, îmbrăcămintea săracilor;
Iisuse, folositorul văduvelor;
Iisuse, apărătorul celor lipsiți;
Iisuse, ajutătorul celor osteniți;
Iisuse, îndreptătorul celor străini;
Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;
Iisuse, liniştea celor învăluiți;
Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 11:

Cântare cu totul de umilință aduc Ție eu, nevrednicul, şi strig Ție ca şi cananeeanca: Iisuse, miluieşte-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul, cu patimi şi cu urgie fiind aprins, şi dă-mi tămăduire mie, celui

ce-Ți cânt: Aliluia!

Icos 11:

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoștinței, Pavel, care mai înainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului cel de Dumnezeu înțelepțitor, și-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Așa și mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce grăiesc Ție:

Iisuse, Împăratul meu cel prea tare;

Iisuse, Dumnezeul meu cel preaputernic;

Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;

Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit;

Iisuse, Îndreptătorul meu cel preabun;

Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat;

Iisuse, Stăpânul meu cel preamilostiv;

Iisuse, Mântuitorul meu cel preamilosârd;

Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;

Iisuse, tămăduiește-mi trupul cel rănit cu păcatele;

Iisuse, curățește-mi mintea de gândurile cele deșarte;

Iisuse, păzește-mi inima de poftele cele viclene;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 12:

Dăruieşte-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse, şi mă primeşte pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, şi mă cheamă pe mine, trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, şi mă auzi pe mine, cel care-Ţi cânt Ţie: Aliluia!

Icos 12:

Slăvind Învierea Ta, Te lăudăm toţi şi credem cu Toma că Domn şi Dumnezeu eşti, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi vei judeca viii şi morţii. Atunci mă învredniceşte şederii celei de-a dreapta şi pe mine, cel ce zic:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuieşte-mă;

Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;

Iisuse, căldura cea iubită, încălzeşte-mă;

Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;

Iisuse, veşmântul cel luminat, înfrumuseţează-mă;

Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă;

Iisuse, piatra cea scumpă, străluceşte peste mine;

Iisuse, soarele dreptăţii, luminează-mă;

Iisuse, lumina cea sfântă, străluceşte peste mine;

Iisuse, de durerile cele sufleteşti şi trupeşti izbăveşte-mă;

Iisuse, scoate-mă din mâna potrivnicului;

Iisuse, izbăveşte-mă de focul cel nestins şi de alte chinuri veşnice;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 13:

O, preadulce şi întru tot îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primeşte acum această puţină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, şi păzeşte moştenirea Ta de vrăjmaşii cei văzuţi şi de vei nevăzuţi, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputinţe şi de foamete, de toate necazurile şi rănile cele aducătoare de moarte, şi din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toţi, care cântăm Ţie: Aliluia! *(de trei ori)*

După aceasta se zice iarăşi Icosul 1 şi Condacul 1. Apoi:

Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos,
a Sfântului Isaac Sirul

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr şi lacrimi de întristare şi de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primeşte lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănile Tale, tămăduieşte rănile mele. Cu Sângele Tău, curăţeşte sângele meu şi amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău cel de viaţă făcător. Fierea cu care vrăjmaşii Te-au adăpat să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea, cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalţe capul meu cel pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit prea sfântă gura Ta. Faţa Ta, cea batjocorită cu pălmuiri şi cu scuipări, să umple de strălucire faţa mea cea întinată în fărădelegi. Duhul Tău, pe care l-ai încredinţat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povăţuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăinţa, nici umilinţa care întorc pe fii la moştenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele

lumeşti, şi nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite şi nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Vistierul bunătăţilor, dăruieşte-mi pocăinţă neştirbită şi inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi aşadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani şi mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne; să nu mă părăseşti. Am ieşit de la Tine; ieşi în căutarea mea. Du-mă la păşunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale prea alese. Hrăneşte-mă împreună cu ele din verdeaţa dumnezeieştilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălaşul Tău şi se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea şi odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în necazuri şi în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învredniceşte şi pe mine, nevrednicul, cu harul şi cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

ACATIST DE MULȚUMIRE

După obișnuitul început (pag. 129), se citesc Condacele și Icoasele:

Condacul 1:

Împărate al veacurilor, Cel ce nu suferi stricăciune, Tu ţii în dreapta Ta toate cărările vieţii omeneşti cu puterea proniei Tale celei mântuitoare. Îţi mulţumim pentru binefacerile Tale cele arătate şi cele ascunse, pentru viaţa pământească şi pentru cereştile bucurii ale Împărăţiei Tale. Arată-ne şi de acum înainte mila Ta, celor care cântăm: Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Icosul 1:

Venit-am pe lume prunc slab şi neajutorat, dar Îngerul păzitor a întins aripi luminoase, ocrotind leagănul copilăriei mele. Dragostea Ta străluceşte de atunci peste toate cărările mele, în chip minunat călăuzindu-mă către lumina veşniciei. Cu slavă s-au arătat, din prima zi şi până acum, darurile proniei Tale cele îmbelşugate. Îţi mulţumesc şi strig cu toţi cei care Te cunosc pe Tine:

Slavă Ţie, Celui ce m-ai chemat la viaţă;

Slavă Ţie, Celui ce mi-ai arătat frumuseţea lumii;

Slavă Ţie, Celui ce ai deschis înaintea mea cerul şi pământul ca pe o carte a veşnicei înţelepciuni;

Slavă Ţie, pentru veşnicia ce se arată în lumea cea vremelnică;

Slavă Ţie, pentru milele Tale cele arătate şi cele ascunse;

Slavă Ţie, pentru fiecare suspinare în încercările mele;

Slavă Ţie, pentru fiecare pas al vieţii, pentru fiecare clipă de bucurie;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 2:

Doamne, ce bine e să fii oaspetele zidirii Tale: vântul bine înmiresmat, munţii care tind spre cer, apele ca nişte oglinzi nemărginite în care se răsfrâng aurul razelor şi curgerea lină a norilor. Întreaga fire şopteşte tainic, toată e plină de mângâiere, păsările şi dobitoacele poartă pecetea iubirii Tale. Binecuvântat este pământul cu frumuseţea cea degrab trecătoare care deşteaptă dorul de veşnicul locaş unde întru nestricăcioasă frumuseţe se aude cântarea: Aliluia!

Icosul 2:

M-ai adus în viaţa aceasta ca într-un rai preasfânt. Am văzut cerul ca un potir albastru şi adânc, în azurul căruia cântă păsările, am ascultat foşnetul liniştitor al pădurii şi susurul dulce-glăsuitor al apelor, m-am înfruptat din roadele bine înmiresmate şi dulci, ca şi din mierea cea parfumată. Ce bine e la Tine pe pământ şi câtă bucurie să fii oaspetele Tău! Şi pentru aceasta îţi aduc cântare:

Slavă Ţie, pentru praznicul vieţii;

Slavă Ţie, pentru buna mireasmă a lăcrămioarelor şi a trandafirilor;

Slavă Ţie, pentru felurimea cea desfătată a

roadelor şi a seminţelor;

Slavă Ţie, pentru strălucirea de giuvaer din roua dimineţii;

Slavă Ţie, pentru surâsul deşteptării scăldate în lumină;

Slavă Ţie, pentru frumuseţea zidirii mâinilor Tale;

Slavă Ţie, pentru viaţa veacului acesta, prevestitoare a celei cereşti;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 3:

Prin puterea Sfântului Duh împrăştie mireasmă orice floare, tainică adiere de parfum, gingaşă alcătuire de culori, frumuseţea Celui Mare întru cele smerite. Laudă şi cinste Făcătorului de viaţă Dumnezeu, Cel care a încununat ţarina cu aurul spicelor şi cu azurul albăstrelelor, iar sufletul cu bucuria vederii celor tainice. Veseliţi-vă şi-I cântaţi Lui: Aliluia!

Icosul 3:

Cât de minunat eşti în sărbătoarea primăverii, când se trezeşte la viaţă toată făptura şi noi strigăm cu bucurie către Tine: Tu eşti Izvorul vieţii, Tu eşti Biruitorul morţii! Mângâiate de lumina lunii şi de cântecele privighe-

torilor, stau văile şi codrii în veşminte de nuntă. Întreaga lume e mireasa Ta şi Te aşteaptă ca pe Mirele ei Cel veşnic. Dacă iarba câmpului astfel o îmbraci, pe noi oare cum ne vei preschimba în veacul Învierii ce va să fie? Cum vor lumina trupurile noastre, iar sufletele cum vor străluci? Primeşte, dar, cântarea aceasta:

Slavă Ţie, Celui ce ai scos dintru întunecimile pământului felurite culori şi gusturi şi miresme;
Slavă Ţie, pentru zidirea cea primitoare şi bogată în mângâiere;
Slavă Ţie, că ne-ai înconjurat cu mii şi mii de făpturi;
Slavă Ţie, pentru adâncul înţelepciunii Tale, care şi-a pus pecetea peste întreaga lume;
Slavă Ţie, cu evlavie sărutăm urmele paşilor Tăi nevăzuţi;
Slavă Ţie, Celui ce ai aprins înaintea noastră lumina cea strălucitoare a vieţii veşnice;
Slavă Ţie, pentru nădejdea vieţii nestricăcioase, nepieritoare, desăvârşite;
Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 4:

Cu câtă dulceaţă îi îndestulezi pe cei ce se gândesc la Tine, ce Făcător de viaţă este Cuvântul Tău cel Sfânt! Mai plăcută decât untdelemnul şi mai dulce decât fagurii este împreunăgrăirea cu Tine. Rugăciunea adusă Ţie prinde viaţă şi se înaripează; cu ce cutremur se umple sufletul şi cât de măreţe şi pline de tâlc par atunci viaţa şi făptura toată! Unde nu eşti Tu acolo e pustiu. Unde eşti Tu acolo e bogăţia sufletului, acolo se revarsă, ca un şuvoi de apă vie, cântarea: Aliluia!

Icosul 4:

Când se lasă înserarea pe pământ şi se aşterne liniştea, aducând vremea odihnei şi a somnului obştesc, palatele strălucitoare închipuite de norii poleiţi cu aurul amurgului îmi par a fi cămara Ta. Foc şi porfiră, aur şi azur grăiesc proorocind despre frumuseţea cea negrăită a cereştilor Tale sălaşuri şi cu glas de prăznuire strigă:

Slavă Ţie, în ceasul tihnit al înserării;

Slavă Ţie, Celui ce ai revărsat asupra lumii adâncă pace;

Slavă Ţie, pentru raza de rămas-bun a soare-

lui care apune;

Slavă Ţie, pentru darul somnului odihnitor;

Slavă Ţie, pentru bunătatea Ta vădită în întuneric prin lumina pe care o ţeşi în inimile noastre;

Slavă Ţie, pentru rugăciunile smerite ale sufletului păzit de înger;

Slavă Ţie, pentru deşteptarea făgăduită în bucuria veşnicei zile neînserate;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 5:

Nu sunt cumplite viforele vieţii pentru acela în al cărui suflet străluceşte făclia focului Tău.Împrejur vreme rea şi întuneric, groază şi urlet de vijelie, iar în sufletul lui e pace şi lumină; acolo e Hristos! Şi inima cântă: Aliluia!

Icosul 5:

Văd cerul Tău strălucitor de stele. O, cât eşti de bogat şi câte lumini ai! Prin razele îndepărtaţilor luminători mă priveşte veşnicia; sunt atât de mic şi neînsemnat, dar cu mine este Domnul şi pretutindeni sunt păzit de dreapta Lui cea iubitoare. Şi pentru aceasta Îţi cânt:

Slavă Ţie, pentru necontenita Ta purtare de grijă;

Slavă Ţie, pentru oamenii pe care pronia Ta mi i-a adus în cale;

Slavă Ţie, pentru dragostea rudelor, pentru dăruirea prietenilor;

Slavă Ţie, pentru blândeţea dobitoacelor care îmi slujesc;

Slavă Ţie, pentru clipele luminoase ale vieţii mele;

Slavă Ţie, pentru bucuriile limpezi ale inimii;

Slavă Ţie, pentru fericirea de a trăi, de a mă nevoi şi de a contempla;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 6:

Cât eşti de măreţ şi de apropiat întru cumplita suflare a furtunii, cum se vădeşte atotputernicia mâinii Tale în şerpuirea fulgerelor orbitoare; minunată este măreţia Ta. Glasul Domnului peste câmpii şi în foşnetul codrilor, glasul Domnului în purcederea tunetelor şi ploii, glasul Domnului peste ape multe. Lăudat fii în vuietul munţilor care scuipă foc. Tu scuturi pământul ca pe un veşmânt; Tu înalţi până la cer valurile mării. Laudă Ţie, Celui ce ai smerit trufia omenească, făcând să se înalţe strigăt de pocăinţă: Aliluia!

Icosul 6:

Ca fulgerul când luminează cămările ospățului și după el par jalnice toate făcliile, așa ai strălucit și Tu în sufletul meu, fără de veste, la vremea celor mai mari bucurii ale mele; iar după lumina Ta de fulger, ce palide, întunecate și firave păreau aceste bucurii. Sufletul meu năzuiește spre Tine și Te laud:

Slavă Ţie, culmea înaltelor vise omenești;

Slavă Ţie, pentru setea noastră nepotolită după împărtășirea cu Dumnezeu;

Slavă Ţie, Celui ce ai aprins în noi un dor mai mare de cele cerești decât de cele pământești;

Slavă Ţie, Celui ce faci din noi fii ai luminii, înveșmântându-ne cu cele mai gingașe raze ale Tale;

Slavă Ţie, Celui ce ai zdrobit puterea duhurilor întunericului și ai sortit tot răul nimicirii;

Slavă Ţie, pentru descoperirile Tale;

Slavă Ţie, pentru fericirea de a Te simți și a viețui cu Tine;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 7:

In sânul minunatei simfonii care ne înfășoară cu bogatele ei armonii se face auzită

chemarea Ta. Tu ne descoperi pridvorul Împărăţiei ce va să fie în dulceaţa cântărilor, în minunatele acorduri ale sunetelor, în simţirea înaltă din glăsuirea lor, în strălucirea lucrării artistului. Orice adevărată frumuseţe ne poartă sufletele spre Tine, ca o puternică chemare, făcându-ne să înălţăm cu glas de sărbătoare cântarea: Aliluia!

Icosul 7:

Cu pogorârea Sfântului Tău Duh Tu luminezi şi faci să rodească arta pictorilor, inspiraţia poeţilor, gândirea savanţilor. Cu puterea cunoaşterii de sus pătrund ei legile Tale, luminându-ne adâncul înţelepciunii Tale de Ziditor. Lucrările lor şi fără de voie Te mărturisesc. O, cât eşti de mare în operele lor, cât eşti de mare în omul pe care Tu l-ai făcut! Pentru aceasta zic Ţie:

Slavă Ţie, Celui ce Ţi-ai arătat puterea în legile ce cârmuiesc zidirea;

Slavă Ţie, că toată făptura e plină de legile pe care i le-ai rânduit;

Slavă Ţie, pentru tot ce ni s-a descoperit prin harul Tău;

Slavă Ţie, pentru ceea ce cu înţelepciune ne-ai ascuns;

Slavă Ţie, pentru geniul minţii omeneşti;
Slavă Ţie, pentru puterea de a lucra cele de folos;
Slavă Ţie, pentru limbile de foc ale inspiraţiei;
Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 8:

Cât de apropiat eşti de noi în ziua bolii! Tu Însuţi îi cercetezi pe cei bolnavi, Tu Însuţi Te apleci spre patul celui suferind. Şi inima lui stă de vorbă cu Tine. Tu luminezi sufletul cu pace în vremea grelelor pătimiri şi scârbe, Tu trimiţi ajutor neaşteptat, Tu mângâi, Tu cercetezi cu dragoste şi mântui, Ţie Îţi înălţăm cântarea: Aliluia!

Icosul 8:

Când, prunc fiind, Te-am chemat cu înţelegere pentru prima oară, mi-ai împlinit rugăciunea şi mi-ai adumbrit sufletul cu pacea harului Tău. Atunci am înţeles că Tu eşti bun şi fericiţi sunt cei care aleargă la Tine. Am început a Te chema din ce în ce mai des, iar acum strig:

Slavă Ţie, Celui ce plineşti cererea mea pentru cele bune;
Slavă Ţie, Celui ce veghezi necontenit asupra mea;

Slavă Ţie, Celui ce tămăduieşti neputinţele şi scârbele cu trecerea vindecătoare a timpului;
Slavă Ţie, Celui ce singur ştii de ce îngădui să fim prigoniţi pe nedrept;
Slavă Ţie, Celui prin Care nici o pierdere nu e de neînlocuit şi tuturor le dăruieşti viaţa de veci;
Slavă Ţie, Celui ce faci nepieritor tot lucrul cel înalt şi bun;
Slavă Ţie, Celui ce ne-ai făgăduit reîntâlnirea cea dorită cu cei de aproape ai noştri adormiţi întru nădejdea Învierii;
Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 9:

De ce zâmbeşte tainic toată făptura în zilele de praznic? De ce atunci se revarsă în inimă o minunată uşurare, fără asemănare cu cele pământeşti şi însuşi văzduhul devine altar şi biserică purtătoare de lumină? E adierea harului Tău, e strălucirea Taborului, cerul şi pământul cântă atunci lauda: Aliluia!

Icosul 9:

Când m-ai insuflat spre a sluji aproapelui, luminându-mi sufletul cu umilinţă, atunci una din razele Tale nenumărate a căzut asupra

inimii mele, şi ea s-a făcut purtătoare de lumină, fier în văpaie; am privit chipul Tău tainic şi neapropiat, cântându-Ţi:

Slavă Ţie, Celui ce ai preschimbat viaţa noastră cu faptele bunătăţii;

Slavă Ţie, Celui ce ai pecetluit cu negrăită dulceaţă fiecare din poruncile Tale;

Slavă Ţie, Celui ce Te sălăşluieşti în chip nevăzut acolo unde adie buna mireasmă a milostivirii;

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai trimis nereuşite şi scârbe, ca să ne întoarcem ochii spre suferinţa celorlalţi;

Slavă Ţie, Celui ce ai pus mare răsplată în însăşi fapta bună;

Slavă Ţie, Celui ce primeşti avântul spre cele înalte;

Slavă Ţie, Celui ce învălui cu iubirea mai presus de toate;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 10:

Un lucru prefăcut în pulbere nu se alcătuieşte iarăşi din aceasta, dar Tu învii pe cei a căror conştiinţă s-a stins şi întorci la frumuseţea cea dintâi sufletele ce o pierduseră fără

nădejdea de a o mai dobândi. Cu Tine nimic nu e cu neputinţă de îndreptat. Tu eşti cu totul dragoste. Tu eşti Cel ce pe toate le zideşti şi Cel ce iarăşi dai viaţă. Pe Tine Te lăudăm cântând: Aliluia!

Icosul 10:

Dumnezeul meu, Cel ce cunoşti căderea îngerului trufaş al zorilor, mântuieşte-mă cu harul Tău, nu mă lăsa să mă îndepărtez şi să mă îndoiesc de Tine. Ascute auzul meu, ca să aud în toate clipele vieţii mele glasul Tău tainic şi să-Ţi strig, Iubitorule de oameni:

Slavă Ţie, pentru minunatele potriviri de întâmplări pe care le-a rânduit pronia Ta;

Slavă Ţie, pentru presimţirile dăruite de har;

Slavă Ţie, pentru poveţele glasului tainic;

Slavă Ţie, pentru descoperirile din vis şi din trezie ale cuvioşilor Tăi;

Slavă Ţie, Celui ce zădărniceşti planurile nefolositoare;

Slavă Ţie, Celui ce ne trezeşti prin suferinţe din beţia patimilor;

Slavă Ţie, Celui ce smereşti spre mântuire trufia inimii;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 11:

Prin lanţul de gheaţă al veacurilor simt suflul fierbinte al dumnezeirii Tale şi dragostea Ta de oameni. Tu eşti aproape, sorocul vremurilor se apropie. Văd Crucea Ta: ai îndurat-o pentru mine. În pulbere se aşterne duhul meu înaintea Sfintei Cruci: aici e biruinţa iubirii şi a mântuirii, aici nu încetează în veci lauda: Aliluia!

Icosul 11:

Fericit cel care va cina în Împărăţia Ta, însă Tu m-ai împărtăşit încă de pe pământ cu această fericire de fiecare dată când mi-ai întins cu dreapta Ta dumnezeiască Trupul şi Sângele Tău, iar eu, mult păcătosul, am primit Sfintele Taine şi am simţit iubirea Ta cea negrăită şi mai presus de fire. Şi pentru aceasta Îţi mulţumesc zicând:

Slavă Ţie, pentru puterea harului Tău cel necuprins şi de viaţă făcător;

Slavă Ţie, Celui ce ai înălţat Biserica Ta ca adăpost lumii ostenite;

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai născut a doua oară prin apele cele de viaţă făcătoare ale Botezului;

Slavă Ţie, căci Tu întorci celor care se pocăiesc neprihănirea crinilor;
Slavă Ţie, adânc nesecat al iertării;
Slavă Ţie, pentru paharul vieţii şi pentru pâinea bucuriei veşnice;
Slavă Ţie, Celui ce ne-ai ridicat spre cer;
Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 12:

De multe ori am privit cum se răsfrângea Slava Ta pe chipurile celor răposaţi. Cum străluceau de nepământească frumuseţe şi bucurie, cât de nematerialnice păreau trăsăturile lor: cu adevărat era praznicul fericirii şi al odihnei în sfârşit atinse; tăcerea lor striga spre Tine. În ceasul sfârşitului luminează şi sufletul meu, care strigă: Aliluia!

Icosul 12:

Ce înseamnă laudele mele înaintea Ta! Eu nu am auzit cântarea heruvimilor – aceasta este partea sufletelor înalte –, dar ştiu cum Te slăveşte firea. Am privit iarna cum, sub tăcerea lunii, întreg pământul Îţi aduce tihnită rugăciune, înveşmântat în haină albă, strălucind de nestematele zăpezii. Am văzut cum se bucură de Tine soarele care răsare şi am auzit corurile păsărilor

slavoslovind. Am auzit cum foşnesc codrii, cântă vânturile şi apele susură cu taină despre Tine, am auzit cum Te propovăduiesc cetele luminătorilor prin mişcarea pe care le-ai rânduit-o, cu înţelepciune, pe nesfârşitele întinderi. Ce e lauda mea? Firea este ascultătoare, iar eu nu sunt. Atât cât trăiesc şi văd dragostea Ta, râvnesc să-Ţi mulţumesc, să mă rog Ţie şi să strig:

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai arătat lumina;

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai iubit cu dragoste adâncă, nemăsurată şi dumnezeiască;

Slavă Ţie, Celui ce ne umbreşti cu lumina, cu cetele sfinţilor şi îngerilor Tăi;

Slavă Ţie, Preasfântule Părinte, Care ne-ai chemat să dobândim Împărăţia Ta;

Slavă Ţie, Duhule Sfinte, Soare de viaţă făcător, al veacului ce va să vină;

Slavă Ţie, Fiule al lui Dumnezeu, începătură a mântuirii noastre;

Slavă Ţie, pentru toate, Treime Dumnezeiască şi Preabună;

Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul 13:

O, Preabună şi de viaţă făcătoare Treime, primeşte mulţumire pentru toate milele

Tale şi ne arată vrednici de binefacerile Tale ca, înmulţind talanţii care ne-au fost încredinţaţi, să intrăm în veşnica bucurie a Domnului nostru, cântând cântarea de biruinţă: Aliluia! *(de trei ori).*

Apoi se zice Icosul 1şi Condacul 1, apoi se face otpustul.

ACATISTUL BUNEIVESTIRI

După obișnuitul început (pag. 129), se citesc Condacele și Icoasele:

Condac 1:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Icos 1:

Îngerul cel mai întâistătător, din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Și împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a

înspăimântat şi i-a stat înainte, grăind către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;
Bucură-te, cea prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;
Bucură-te, înălţime, întru care cu anevoie se suie gândurile omeneşti;
Bucură-te, adâncime, care nu te poţi lesne vedea nici cu ochii îngereşti;
Bucură-te, că eşti scaun Împăratului;
Bucură-te, că porţi pe Cel ce poartă toate;
Bucură-te, steaua, care arăţi Soarele;
Bucură-te, pântecele dumnezeieştii întrupări;
Bucură-te, cea prin care se înnoieşte făptura;
Bucură-te, cea prin care prunc Se face Făcătorul;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 2:

Ştiindu-se pe sine sfânta întru curăţie, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: Preaslăvitul tău glas cu anevoie se arată a fi primit sufletului meu, că naştere cu zămislire fără sământă, cum îmi spui? Cântând: Aliluia!

Icos 2:

Înțelesul cel greu de pătruns căutând Fecioara să-l înțeleagă, a grăit către cel ce slujea: Din pântece curat, cum este cu putință să Se nască Fiu, spune-mi? Iar el cu frică a zis:

Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus;

Bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere;

Bucură-te, începătura minunilor lui Hristos;

Bucură-te, capul poruncilor Lui;

Bucură-te, scara cerului, pe care S-a pogorât Dumnezeu;

Bucură-te, pod care treci la cer pe cei de pe pământ;

Bucură-te, minune, mult slăvită de îngeri;

Bucură-te, ceea ce eşti dracilor rană de mult plâns;

Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina cea neapusă;

Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe nimeni în ce chip s-a petrecut;

Bucură-te, ceea ce covârşeşti mintea înțelepților;

Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile credincioşilor;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 3:

Puterea Celui de sus a umbrit-o atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu ştia de nuntă; şi pântecele ei cel cu bună roadă, ca o ţarină dulce, l-a arătat tuturor celor ce vor să secere mântuire, când vor cânta aşa: Aliluia!

Icos 3:

Având Fecioara primit în pântece pe Dumnezeu, a alergat la Elisabeta, iar pruncul acesteia, îndată cunoscând închinarea ei, s-a bucurat şi, cu săltări în pântece, ca şi cum ar fi cântat, a grăit către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, viţa mlădiţei celei neveştejite;

Bucură-te, câştigarea rodului celui fără de moarte;

Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul iubirii de oameni;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieţii noastre;

Bucură-te, brazdă care ai crescut înmulţirea milelor;

Bucură-te, masă care porţi îndestularea milostivilor;

Bucură-te, ceea ce înfloreşti raiul desfătării;
Bucură-te, ceea ce găteşti adăpostire sufletelor;
Bucură-te, tămâia rugăciunii celei bineprimite;
Bucură-te, curăţia a toată lumea;
Bucură-te, voia cea bună a lui Dumnezeu către noi, cei muritori;
Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 4:

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine, înţeleptul Iosif s-a tulburat, uitându-se la tine, cea neamestecată cu nunta, gândind că eşti furată de nuntă, tu, ceea ce eşti fără de prihană; iar când a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icos 4:

Auzit-au păstorii pe îngeri lăudând venirea lui Hristos în trup şi, alergând la Acela ca la un Păstor, văzutu-L-au ca pe un Miel fără de prihană în braţele Mariei, pe care lăudând-o, au zis:

Bucură-te, Maica Mielului şi a Păstorului;
Bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare;

Bucură-te, ceea ce eşti chinuire pentru vrăjmaşii cei nevăzuţi;
Bucură-te, ceea ce deschizi uşile raiului;
Bucură-te, că cele cereşti împreună se bucură cu cele pământeşti;
Bucură-te, că cele pământeşti împreună dănţuiesc cu cele cereşti;
Bucură-te, gura apostolilor cea fără de tăcere;
Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;
Bucură-te, temeiul cel tare al credinţei;
Bucură-te, cunoştinţa luminoasă a harului;
Bucură-te, cea prin care s-a golit iadul;
Bucură-te, cea prin care ne-am îmbrăcat cu slavă;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 5:

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o magii, au mers pe urma luminii ei; şi, ţinând-o ca pe o făclie, cu dânsa căutau pe puternicul Împărat; şi, ajungând la Cel neajuns, s-au bucurat cântându-I: Aliluia!

Icos 5:

Văzut-au pruncii haldeilor în braţele Fecioarei pe Cel ce a zidit pe om cu mâna;

şi, cunoscându-L pe El a le fi Stăpân, deşi luase chip de rob, s-au nevoit cu daruri a-I sluji Lui şi a-i cânta celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;
Bucură-te, raza zilei celei de taină;
Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înşelăciunii;
Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;
Bucură-te, ceea ce ai aruncat dintru dregătorie pe tiranul cel fără de omenie;
Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, iubitorul de oameni;
Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit din slujirea cea idolească;
Bucură-te, ceea ce ne curăţeşti de lucrurile cele întinate;
Bucură-te, ceea ce ai stins închinarea la foc;
Bucură-te, că ne-ai potolit văpaia patimilor;
Bucură-te, îndreptătoarea înţelepciunii celor credincioşi;
Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 6:

Vestitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon, săvârşind proorocia Ta; şi tuturor mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase, lăsatu-l-au pe Irod ca pe un mincinos, că nu ştia să cânte: Aliluia!

Icos 6:

Strălucind în Egipt, Tu, Lumina adevărului, ai izgonit întunericul minciunii. Că idolii lui, Mântuitorule, nerăbdând tăria Ta, au căzut, iar cei ce de ei au scăpat cântau către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, căderea dracilor;

Bucură-te, ceea ce ai zdrobit stăpânia înşelăciunii;

Bucură-te, ceea ce ai vădit înşelăciunea cea idolească;

Bucură-te, mare care ai înecat pe netrupescul faraon;

Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei însetați de viață;

Bucură-te, stâlp de foc care povățuieşti pe cei dintru întuneric;

Bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat

decât norul;
Bucură-te, hrană şi potir cu mană;
Bucură-te, slujitoarea bucuriei celei sfinte;
Bucură-te, pământul făgăduinţei;
Bucură-te, izvorâtoare de miere şi lapte;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 7:

Vrând Simeon să se mute din veacul acesta înşelător, Te-ai dat lui ca un prunc, dar Te-ai făcut cunoscut lui şi ca Dumnezeu desăvârşit. Pentru aceea s-a mirat de înțelepciunea Ta cea nespusă, cântând: Aliluia!

Icos 7:

Arătat-a făptură nouă arătându-Se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuţi de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de sământă şi păzindu-l întreg, precum a fost; ca noi, văzând minunea, să o lăudăm, grăind:
Bucură-te, floarea nestricăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, ceea ce ai strălucit chipul Învierii;
Bucură-te, ceea ce ai arătat viaţă îngerească;
Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioşii;
Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună

umbră, sub care mulți se adumbresc;

Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Îndreptătorul celor rătăciți;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul celor robiți;

Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;

Bucură-te, iertarea multor greșiți;

Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;

Bucură-te, dragostea care biruiește toată dorirea;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 8:

Văzând naștere minunată, să ne înstrăinăm de lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Preaînaltul Dumnezeu pe pământ S-a arătat om smerit, vrând să tragă la înălțime pe cei care-I cântă Lui: Aliluia!

Icos 8:

Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, și naștere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu Celui

neîncăput;
Bucură-te, uşa tainei celei de cinste;
Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere pentru cei necredincioşi;
Bucură-te, lauda cea fără de îndoială a celor credincioşi;
Bucură-te, purtătoarea cea prea sfântă a Celui ce este pe heruvimi;
Bucură-te, sălaşul cel preaslăvit al Celui ce este pe serafimi;
Bucură-te, ceea ce ai adunat lucruri potrivnice întru una;
Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria şi naşterea;
Bucură-te, cea prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;
Bucură-te, cea prin care s-a deschis raiul;
Bucură-te, cheia împărăţiei lui Hristos;
Bucură-te, nădejdea bunătăţilor celor veşnice;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 9:

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării lui Hristos; că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-a văzut om apropiat tuturor, petrecând împreună cu noi şi auzind de la toţi aşa: Aliluia!

Icos 9:

Pe ritorii cei mult grăitori îi vedem tăcând ca nişte peşti fără de glas, despre tine, Născătoare de Dumnezeu, că nu se pricep să spună în ce chip şi fecioară ai rămas şi ai putut naşte. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință cântăm:

Bucură-te, sălaşul înțelepciunii lui Dumnezeu;

Bucură-te, comoara rânduielii Lui;

Bucură-te, ceea ce pe filosofi îi arăți neînțelepți;

Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meşteri la cuvânt a fi necuvântători;

Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliți;

Bucură-te, că s-au veştejit făcătorii de basme;

Bucură-te, ceea ce ai risipit vorbele cele încâlcite ale atenienilor;

Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;

Bucură-te, ceea ce ne-ai ridicat din adâncul necunoştinței;

Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte;

Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântu-

iască;

Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieți;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 10:

Vrând să mântuiască lumea, Împodobitorul tuturor a venit la ea precum făgăduise şi, Păstor fiind, ca un Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi. Căci, cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icos 10:

Zid eşti fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi tuturor celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului şi al pământului te-a gătit pe tine, Curată, sălăşluindu-Se în pântecele tău şi învățând pe toți să îți cânte:

Bucură-te, turnul fecioriei;

Bucură-te, uşa mântuirii;

Bucură-te, începătoarea prefacerii celei pline de înțeles;

Bucură-te, dătătoarea darului celui dumnezeiesc;

Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliți întru ruşine;

Bucură-te, că tu ai învățat pe cei lipsiți de

minte;

Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăției;

Bucură-te, cămara nunții celei fără de sămânță;

Bucură-te, ceea ce ai unit cu Domnul pe cei credincioși;

Bucură-te, ceea ce între fecioare singură ai fost hrănitoare de prunc;

Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 11:

Împărate sfinte, de Ți-am aduce cântări și psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, căci se biruiește toată cântarea care se îndreaptă către mulțimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ți cântă: Aliluia!

Icos 11:

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că, aprinzând în sine Focul cel netru-

pesc, pe toţi îi îndreptează spre cunoştinţa cea dumnezeiască ce luminează mintea cu raza ei şi se cinsteşte cu chemarea aceasta:

Bucură-te, raza Soarelui celui înţelegător;
Bucură-te, raza Luminii celei ne apuse;
Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;
Bucură-te, ceea ce îi îngrozeşti pe vrăjmaşi ca un tunet;
Bucură-te, că dintru tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;
Bucură-te, că tu ai izvorât râul care curge cu ape multe;
Bucură-te, ceea ce te-ai arătat chipul cristelniţei;
Bucură-te, ceea ce curăţeşti întinăciunea păcatului;
Bucură-te, baie, care speli conştiinţa;
Bucură-te, pahar, care dai gust bucuriei;
Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos;
Bucură-te, viaţa veseliei celei de taină;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 12:

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, Dezlegătorul tuturor datoriilor omeneşti a

venit singur la cei ce se îndepărtaseră de harul Lui şi, rupând zapisul, aude de la toţi cântarea: Aliluia!

Icos 12:

Cântând naşterea ta, te lăudăm toţi, ca pe o biserică însufleţită, Născătoare de Dumnezeu; că, locuind în pântecele tău, Domnul, Care ţine toate cu mâna, a sfinţit, a slăvit şi a învăţat pe toţi să-ţi cânte:

Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu Cuvântul;
Bucură-te, sfântă care eşti mai mare decât sfinţii;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara vieţii cea nedeşertată;
Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraţilor celor credincioşi;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoţilor cuvioşi;
Bucură-te, stâlp neclintit al Bisericii;
Bucură-te, zidul cel nebiruit al împărăţiei;
Bucură-te, cea prin care se înalţă biruinţele;
Bucură-te, cea prin care piere blestemul;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, mântuirea sufletului meu;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 13:

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toți sfinții, primind acest dar de acum, izbăvește de toată ispita și scoate din chinul ce va să fie pe toți cei care-ți cântă: Aliluia! *(de trei ori)*

După aceasta se zice iarăși Icosul 1 și Condacul 1.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Stăpână, ceea ce ești mai înaltă și mai presus decât îngerii și arhanghelii și mai cinstită decât toată făptura; mirarea cea mare a îngerilor, propovăduirea proorocilor, podoaba cea aleasă a arhanghelilor, întărirea cea tare a mucenicilor, lauda cea preamărită a apostolilor, povățuitoarea cea tare a călugărilor, înfrânarea cea tare a postitorilor, curăția și slava fecioarelor, veselia cea lină a maicilor, înțelepciunea și învățătura pruncilor, cârmuitoarea săracilor și a văduvelor; îmbrăcăminte celor goi, sănătate celor bolnavi, izbăvire celor robiți; liniște celor de pe mare, liman bun celor înviforați, povățuitoare neostenită celor rătăciți, mergere ușoară celor călători, odihnă bună celor osteniți, acoperământ și scăpare celor asupriți; nădejde celor fără de

nădejde, ajutătoare celor lipsiți; celor săraci bogăție neîmpuținată, celor întristați de-a pururea mângâiere, celor pe care nu-i iubește nimeni iubire cu smerenie; celor păcătoşi mântuire către Dumnezeu; tuturor creştinilor ocrotire tare, ajutătoare nebiruită şi folositoare. Prin tine Cel nevăzut S-a făcut văzut, pentru care aducem rugăciune ție noi, robii tăi, Doamna noastră.

O, preamilostivă împărăteasa a Luminii celei înțelegătoare şi prea mărită, care ai născut pe Împăratul nostru, Hristos Dumnezeu, Cel ce dă viață tuturor, ceea ce eşti slăvită de cele cereşti, minte îngerească, stea cu totul luminoasă şi mai sfântă decât toți sfinții; împărăteasa împăraților, Stăpâna tuturor făpturilor, Fecioară încuviințată de Dumnezeu, Mireasă nestricată, palat al Preasfântului Duh, tron de foc al Împăratului celui nevăzut, chivot ceresc, purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, căruța cea în chipul focului; odihna Dumnezeului celui viu, zămislirea negrăită a trupului lui Hristos, cuibul Vulturului ceresc, turtureaua cea cu bună glăsuire, porumbița cea preabună, lină şi fără de răutate; Maică iubitoare de fii, adâncul milelor, picătura care risipeşti mânia lui Dumnezeu, adâncimea cea

nemăsurată, taina cea negrăită, minunea cea neştiută, minune nespusă; Biserică nefăcută de mână omenească a Însuşi Împăratului tuturor veacurilor; tămâia cea cu bun miros, veşmânt cinstit, porfiră de Dumnezeu țesută, rai sufletesc, odrasla pomului celui de viață purtător, floarea cea prea frumoasă, care ai înflorit nouă veselia cerească, strugurele mântuirii noastre, paharul Împăratului ceresc, întru care s-a dres de la Duhul Sfânt vinul harului Celui neîmpuținat; solitoarea legii, începătura credinței celei adevărate a lui Hristos, turnul cel neclintit, pieirea ereticilor, sabia mâniei lui Dumnezeu împotriva tuturor celor nelegiuiți; îngrozire dracilor, biruință în războaie, păzitoare adevărată tuturor creştinilor şi lumii încredințată mântuire.

O, întru tot milostivă Doamnă Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ție şi arată mila ta poporului dreptcredincios; roagă pe Fiul tău să ne izbăvească de tot răul. Şi păzeşte locaşul acesta şi toate oraşele şi satele creştineşti şi tot poporul cel dreptcredincios, care scapă la tine şi cheamă numele tău cel sfânt, de toate năpastele, de boală, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea

altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi, de toate durerile şi tot necazul. Ca să nu fie împuţinaţi robii tăi nici cu răni, nici cu îngrozire, nici cu moarte, nici cu dreapta mânie a lui Dumnezeu; ci îi păzeşte şi îi mântuieşte cu mila ta, Doamnă, aceea ce te rogi pentru noi şi pentru buna întocmire a văzduhului, spre vremi aducătoare de roadele cele de folos, pe care nouă le dăruieşti. Izbăveşte, ridică şi miluieşte, Stăpână prea milostivă, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, din toate nevoile pe cei ce sunt în primejdii. Adu-ţi aminte de robii tăi şi nu trece cu vederea lacrimile şi suspinarea lor; ci ne înnoieşte pe noi cu bunătatea ta, ca să ne mângâiem cu mulţumire, aflându-te pe tine ajutătoare. Milostiveşte-te, Doamnă preacurată, spre ajutorul poporului celui binecredincios. Nădejdea noastră, adună pe cele risipite: pe cei rătăciţi pe cale povăţuieşte-i, pe cei căzuţi de la dreapta credinţă iarăşi la credinţă întoarce-i, pe cei bătrâni sprijineşte-i, pe cei tineri îi învaţă, pe prunci hrăneşte-i şi preamăreşte pe cei ce te preamăresc; dar, mai ales, păzeşte Sfântă Biserica Fiului tău şi o fereşte întru lungime de zile.

O, milostivă şi prea îndurată Împărăteasă a

cerului şi a pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, miluieşte cu mijlocirea ta poporul drept credincios şi toată dreptcredincioasa creştinătate. Păzeşte-o sub acoperământul milei tale, apăr-o pe ea cu cinstitul tău acoperământ şi roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care mai presus de fire L-ai întrupat, să ne încingă pe noi cu putere de sus, ca să ne putem apăra împotriva vrăjmaşilor ce se luptă împotriva noastră.

Miluieşte şi mântuieşte prin rugăciunile tale, Maică, pe Prea Fericitul Părintele nostru *(Numele)*, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pe Înalt Prea Sfinţitul Mitropolitul nostru *(Numele)*, pe Prea Sfinţitul Episcopul nostru *(Numele)* şi pe toţi ortodocşii arhierei, pe Preacuviosul părintele nostru stareţ *(Numele)*, pe preoţi şi diaconi şi pe tot clerul bisericesc şi pe tot poporul drept credincios care se închină icoanei tale. Caută spre noi toţi cu folosinţa ta cea preamilostivă, ridică-ne pe noi din adâncul păcatelor şi ne luminează ochii inimii spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, iar la înfricoşătoarea judecată, pe Fiul tău pentru noi roagă-L. Pe cei care s-au mutat întru dreaptă credinţă din această viaţă în cea veşnică,

împreună cu îngerii, cu arhanghelii şi cu toţi sfinţii, împărtăşeşte-i ca să stea de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeu; şi prin rugăciunea ta învredniceşte pe toţi ortodocşii creştini să vieţuiască cu Hristos, şi cu bucurie în locaşurile îngereşti să se desfăteze. Că tu eşti, Doamnă, slavă a celor cereşti şi ajutătoare a pământenilor; tu eşti nădejdea şi folositoarea tuturor celor ce aleargă la tine şi cer ajutorul tău cel sfânt; tu eşti rugătoarea cea fierbinte către Fiul tău şi Dumnezeul nostru, că rugăciunile Maicii mult pot spre îmblânzirea Stăpânului. Şi, cu a ta mijlocire, îndrăznim să ne apropiem de sfântul altar, de harul preasfintelor şi de viaţă făcătoarelor Taine, deşi suntem nevrednici. Pentru aceea, şi pe icoană văzând chipul tău cel întru tot cinstit şi pe Cel Atotţiitor cu mâna ţinând, ne bucurăm noi păcătoşii şi, cu umilinţă căzând, pe acesta cu dragoste şi cu frică îl sărutăm, aşteptând, Doamnă, prin sfintele şi de Dumnezeu primitele tale rugăciuni, să ajungem la cele cereşti ale vieţii celei fără de sfârşit, şi să stăm fără de ruşine în ziua judecăţii de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeului nostru, slăvindu-L pe El împreună cu Cel fără de început

al Lui Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Lui Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului

După obișnuitul început (pag. 129),

Troparul:

Astăzi poporul cel binecredincios, luminat prăznuind, umbriți fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, și căutând către prea cinstită icoana ta cu umilință grăim: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău Acoperământ, și ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Condacele și Icoasele

Condac 1:

Împărătesei celei alese mai înainte de veci, Împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului şi a pământului, care a venit oarecând la rugăciune în biserica din Vlaherne şi se ruga pentru cei din întuneric, acesteia şi noi, cu credință şi cu umilință, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos. Iar tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, izbăveşte-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Icos 1:

Mulțimea arhanghelilor şi a îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul şi cu Soborul tuturor sfinților, împreună cu tine, Împărăteasa lor, stând în biserica din Vlaherne şi ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântă ție:

Bucură-te, bunăvoința Tatălui celui mai înainte de veci;

Bucură-te, încăpere preacurată a lui Dumnezeu, a Fiului cel fără de ani;

Bucură-te, locuință umbrită de puterea Duhu-

lui Sfânt;

Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngerești;

Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului;

Bucură-te, ceea ce ești întâmpinată în văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulți;

Bucură-te, cea ale cărei laude le cântă Serafimii cei cu câte șase aripi;

Bucură-te, preabunule Acoperământ, căruia cu credință ne închinăm și noi, neamul creștinesc;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 2:

Sfântul Andrei cu Epifanie, văzându-te în biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creștini, au cunoscut că ești Maica lui Hristos Dumnezeul nostru și, căzând la pământ, cu credință s-au închinat sfântului tău Acoperământ, cântând: Aliluia!

Icos 2:

Înțelegere cu neputință de înțeles ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară întru apărarea poporului ortodox; pentru aceasta vrăj-

maşii noştri nu pricep cât de puternică este rugăciunea Maicii lui Dumnezeu; însă noi, bine ştiind atotputernica ta apărare, cu umilinţă cântăm ţie:

Bucură-te cea prea milostivă, mângâierea tuturor celor scârbiţi şi împovăraţi;

Bucură-te, povăţuitoarea neadormită a tuturor celor orbiţi şi rătăciţi;

Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale degrab potoleşti mânia lui Dumnezeu, cea cu dreptate pornită asupra noastră;

Bucură-te, ceea ce cu atotputernică ameninţarea ta potoleşti patimile noastre cele rele;

Bucură-te, puternică deşteptare a conştiinţelor celor adormite;

Bucură-te, cea prin care iadul suspină şi duhurile răutăţii tremură;

Bucură-te, cea prin care se deschid nouă, credincioşilor, porţile raiului;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 3:

Puterea Celui Preaînalt umbreşte pe cei ce cu credinţă şi cu evlavie scapă la prea puternicul tău Acoperământ, căci numai ţie,

uneia, Preasfântă şi Preacurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat a împlini toate cererile tale. Pentru aceasta, credincioşii de toate vârstele te slăvesc pe tine şi pe Fiul tău, cântând: Aliluia!

Icos 3:

Având bogăţie de milostivire neîmpuţinată, tuturor, până la marginile pământului, le întinzi mână de ajutor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Bolnavilor le dai vindecare, celor ce pătimesc alinare, orbilor vedere şi tuturor le dai toate, fiecăruia după a lui trebuinţă. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm ţie:

Bucură-te, tărie nesurpată şi ocrotirea tuturor creştinilor;

Bucură-te, cea dintâi înfrumuseţare a sfintelor locaşuri şi altare;

Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronurilor împărăteşti;

Bucură-te, ajutătoare neadormită a căpeteniilor de oraşe;

Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oştilor creştineşti;

Bucură-te, oglindă sfântă a dreptăţii pentru judecătorii cei nemitarnici;

Bucură-te, minte desăvârşită a învăţătorilor;

Bucură-te, binecuvântarea caselor şi a familiilor evlavioase;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 4:

Fiind cuprinşi de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu ajută-ne nouă. Şi stând înaintea feței altarului Domnului şi ridicând mâinile tale, roagă-te ca Domnul, Împăratul slavei, să caute la nevrednica noastră rugăciune, şi să asculte cererile celor ce cheamă numele tău cel sfânt şi cântă Fiului tău: Aliluia!

Icos 4:

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Isus al lui Navi rugându-se şi a poruncit soarelui de a stat până ce a biruit pe vrăjmaşii lui. Şi acum Domnul Iisus aude rugăciunile tale, împărăteasă aleasă a Duhului Sfânt. Pentru aceasta şi noi păcătoşii, nădăjduind la Acoperământul tău, îndrăznim a cânta ție ca Maicii lui Dumnezeu:

Bucură-te, cea luminată de Soarele cel veşnic, care ne luminezi pe noi cu Lumina cea neînserată;

Bucură-te, ceea ce ai luminat tot pământul cu

strălucirea preacuratului tău suflet;

Bucură-te, ceea ce ai veselit toate cerurile prin curăția trupului tău;

Bucură-te, Acoperământul şi păstrarea sfintelor locaşuri ale lui Hristos;

Bucură-te, luminarea şi înțelepțirea păstorilor credincioşi ai Bisericii;

Bucură-te, povățuitoarea monahilor şi a monahiilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu;

Bucură-te, liniştea cea netulburată a bătrânilor evlavioşi;

Bucură-te, veselia cea tainică a fecioarelor şi a văduvelor ce trăiesc în curăție;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 5:

Văzătorul de Dumnezeu, Moise, luptând oarecând asupra lui Amalec, când ridica mâinile Israel biruia, iar când le lăsa în jos, atunci Amalec învingea. Însă, ajutat de cei ce-l sprijineau, a biruit pe vrăjmaşi. Tu, însă, o, Maică a lui Dumnezeu, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău, deşi nesprijinită de nimeni, totdeauna biruieşti pe vrăjmaşii creştinilor şi eşti

scut nouă, celor ce cântăm Fiului tău: Aliluia!

Icos 5:

Văzutu-te-au pe tine cetele sfinților, stând în văzduh, în biserica din Vlaherne, ridicând mâinile la rugăciune către Fiul tău și Dumnezeu, iar arhanghelii cu îngerii cântau ție cântare de mulțumire. Deci, prin mâinile tale cele mai sfinte decât ale lui Moise, întărește-ne și pe noi, cei ce cu umilință cântăm ție:

Bucură-te, cea ale cărei mâini sunt ținute la rugăciune de însăși dragostea și milostivirea ta cea către noi;

Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmașii noștri văzuți și nevăzuți;

Bucură-te, ceea ce izgonești din adâncul sufletului nostru patimile și poftele cele rele și spurcate;

Bucură-te, ceea ce fără ardere ții pe mâinile tale focul cel dumnezeiesc al lui Hristos, și pe noi cei reci ne aprinzi cu el;

Bucură-te, aleasă încununare a celor ce, cu întreagă înțelepciune, se luptă împotriva patimilor;

Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea cu cei ce se nevoiesc în post și în tăcere;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor osteniți de mâhnire și de întristare;

Bucură-te, ceea ce ne dai harul umilinței și al răbdării;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 6:

Propovăduitor al harului tău celui neîmpuținat și al milelor tale s-a arătat Sfântul Romano, dulce cântătorul, când în vis a primit de la tine o foaie de hârtie spre mâncare, prin care înțelepțindu-se, a început a cânta cu înțelepciune întru slava ta și a scris laude sfinților, cântând cu credință: Aliluia!

Icos 6:

Strălucit-ai Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptății, Soarele cel adevărat, luminând pe toți cu înțelepciune de la Dumnezeu Fiul tău și aducând la cunoștința adevărului pe cei ce au credință și cântă ție:

Bucură-te, ceea ce ai născut cu trup pe Hristos, puterea și înțelepciunea dumnezeiască;

Bucură-te, ceea ce ai rușinat înțelepciunea cea deșartă a lumii acesteia și pe cei orbiți de

dânsa îi povățuiești la calea mântuirii;

Bucură-te, păstrarea dreptei credințe și învățătoarea dogmelor ortodoxe;

Bucură-te, ceea ce tai eresurile și rătăcirile cele pierzătoare;

Bucură-te, ceea ce știi cele cu anevoie de prevăzut și la vreme le spui celor ce au nevoie de ele;

Bucură-te, ceea ce rușinezi pe cei mincinoși și prezicerile cele deșarte;

Bucură-te, ceea ce în ceasul nedumeririlor ne pui în minte gândul cel bun;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 7:

Domnul Atotvăzătorul și Îndelung-Răbdătorul, voind să arate adâncul cel nemărginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi Lui Maică și te-a făcut pe tine creștinilor apărătoare nebiruită. Că după judecata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osândă, totuși, prin Acoperământul tău cel puternic capătă vreme de pocăință și cântă: Aliluia!

Icos 7:

Minunate a arătat Domnul faptele Sale întru tine, Preacurată Maica Sa, când s-a arătat preaminunatul Acoperământ în mâinile tale, luminând mai mult decât razele soarelui și acoperind poporul ce era în biserica din Vlaherne. Deci, văzând ei acest semn al milostivei tale apărări, cuprinși de spaimă și de bucurie, toți au cântat ție:

Bucură-te, Acoperământ nefăcut de mână, care ca norul te-ai întins peste toată lumea;

Bucură-te, ceea ce ai ținut pe mâinile tale pe Fiul tău și Arhiereul cel veșnic;

Bucură-te, că prin aceasta ne arăți milă și har nouă, în Biserica Ortodoxă;

Bucură-te, stâlp de nor care ne acoperi pe noi, credincioșii, ferindu-ne de toate ispitele și de smintelile lumii;

Bucură-te, stâlp de foc care ne arăți nouă, tuturor, calea mântuirii, chiar și în mijlocul întunecimii păcatelor;

Bucură-te, vădită întărire a credincioșilor nevoitori;

Bucură-te, înțelepțire tainică a robilor lui Dumnezeu celor tăinuiți în mijlocul lumii;

Bucură-te, ceea ce pe mine cel gol de fapte bune nu mă părăseşti, ci cu Acoperământul tău şi cu harul tău mă miluieşti;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 8:

Pe tine, ceea ce te-ai arătat din cer în biserica din Vlaherne, îngerii te-au cântat, apostolii te-au preamărit, Soborul ierarhilor şi al cuvioşilor şi ceata sfintelor femei te-au lăudat, Înaintemergătorul şi cu Teologul s-au închinat, iar poporul ce era în biserică, cu veselie, a cântat: Aliluia!

Icos 8:

Domnul, Cel ce stăpâneşte toate cele de sus şi cele de jos, văzându-Te pe tine, Maica Sa, stând în biserică şi cu umilinţă rugându-te Lui, a zis: *"Cere, o, Maica Mea, că nu Mă voi întoarce dinspre tine, ci voi îndeplini cererile tale şi voi milui pe toţi care cântă ţie"*:

Bucură-te, chivot al Legii întru care se păstrează sfinţirea a tot neamul omenesc;

Bucură-te, năstrapă preasfântă întru care se păstrează pâinea vieţii veşnice pentru cei flămânzi de dreptate;

Bucură-te, vasule cu totul de aur, întru care s-a gătit pentru noi Trupul şi Sângele Mielului Dumnezeiesc;

Bucură-te, ceea ce iei în atotputernicele tale mâini pe cei părăsiţi de doctori;

Bucură-te, ceea ce ridici din patul durerii pe cei slăbiţi cu trupul, dar nu cu duhul şi cu credinţa;

Bucură-te, ceea ce dai înţelegere şi lumină celor ce sunt întunecaţi la minte;

Bucură-te, ceea ce cu înţelepciunea ta ne împiedici din calea cea rea a păcatelor şi a patimilor;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 9:

Toată firea îngerească îţi aduce laudă, pentru că eşti cu adevărat Maica lui Dumnezeu şi apărătoarea tuturor celor ce se roagă ţie. Tu, cu Acoperământul tău cel dumnezeiesc, pe cei drepţi îi veseleşti, pe păcătoşi îi aperi, pe cei din primejdii îi izbăveşti şi te rogi pentru toţi credincioşii care cântă: Aliluia!

Icos 9:

Ritorii cei mult vorbitori ca nişte peşti fără de glas nu se pricep cum să laude după vrednicie praznicul cel mare al preacinstitului tău Acoperământ, căci toate cele grăite de dânşii nu sunt în stare nici a număra îndurările tale. Dar noi, văzând nenumăratele tale binefaceri, cu bucurie cântăm ţie:

Bucură-te, ceea ce ne păzeşti de molimă şi de bolile cele aducătoare de moarte;

Bucură-te, ceea ce păzeşti oraşele şi satele de cutremurul cel năpraznic al pământului;

Bucură-te, ceea ce cu mână tare ne izbăveşti pe noi din revărsarea apelor şi din cufundare;

Bucură-te, ceea ce cu roua rugăciunilor tale ne izbăveşti pe noi de arderea focului;

Bucură-te, ceea ce ne scapi de foametea cea duhovnicească, hrănindu-ne cu Pâinea vieţii;

Bucură-te, ceea ce abaţi de la capul nostru loviturile fulgerului şi ale trăsnetului;

Bucură-te, ceea ce ne mântuieşti pe noi de năvălirea celor de alt neam şi de ucigaşii cei tăinuiţi;

Bucură-te, ceea ce prin pace şi prin dragoste ne izbăveşti de vrăjmaşii cei de o credinţă cu

noi şi de vrăjmăşia casnică;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 10:

Vrând să mântuiască neamul omenesc din înşelăciunea vrăjmaşului, Domnul cel iubitor de oameni te-a dăruit pe tine să fii Maică nouă, pământenilor. Tu să fii nouă ajutor, acoperământ şi scutire, celor întristaţi mângâiere, celor mâhniţi bucurie, celor asupriţi apărătoare şi să scoţi din adâncul păcatelor pe toţi care cântă: Aliluia!

Icos 10:

Preasfântă împărătească, cu îngerii stai împreună şi te rogi zicând: *„Împărate ceresc primeşte pe tot omul ce se roagă ţie şi cheamă numele meu întru ajutor, ca să nu plece nimeni de la faţa mea neajutat şi neascultat”*. Această rugăciune auzind-o adunarea sfinţilor cu mulţumire strigă ţie:

Bucură-te, ceea ce dăruieşti cu roade binecuvântate pe cei ce lucrează cu dreptate şi cu inimă curată;

Bucură-te, ajutătoarea şi răsplătirea tuturor celor ce fac neguţătorie cu dreptate;

Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurământ şi a celor ce agonisesc cu nedreptate;
Bucură-te, grabnică ajutătoare celor ce sunt în primejdii pe uscat şi pe ape;
Bucură-te, ceea ce veseleşti cu roadele credinței pe părinții cei fără de copii;
Bucură-te, hrănitoarea cea nevăzută a celor sărmani;
Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiți şi izgoniți;
Bucură-te, îngrijitoarea cea neadormită a celor ce sunt în legături şi în temnițe;
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 11:

Cântarea noastră cea cu umilință auzind-o, ia aminte la smerita noastră rugăciune, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că pe tine te rugăm: Nu trece cu vederea glasul robilor tăi. La tine năzuim în năpaste, în mâhniri şi în necazurile noastre şi înaintea ta stând, cu lacrimi ne rugăm şi cântăm: Aliluia!

Icos 11:

Făclie primitoare de lumină văzându-te pe tine la rugăciune în văzduh, în biserica din

Vlaherne, poporul ce era de față a strigat: *„De unde este nouă aceasta ca să vină Maica Domnului nostru aici?”*. Iar Sfântul Andrei cu Epifanie cu smerenie către tine se rugau zicând:

Bucură-te, dătătoarea cea fără de zavistie a tuturor darurilor celor pământești și sufletești;
Bucură-te, credincioasă mijlocitoare a păcătoșilor celor ce pun început de pocăință;
Bucură-te, pururea împreună ajutătoare a celor ce se luptă împotriva patimilor și a curselor diavolești;
Bucură-te, nevăzută îmblânzire a stăpânilor tirani și cu nărav de fiară;
Bucură-te, odihnă și bucurie tainică a robilor blânzi și primitori;
Bucură-te, liniștea preadorită a căsătoriților credincioși;
Bucură-te, grabnică și fără suferință dezlegare a maicilor născătoare de prunci;
Bucură-te, Maică, ajutătoarea noastră în ceasul sfârșitului nostru;
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 12:

Harul cel dumnezeiesc cere-l nouă de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru. Întinde nouă mână de ajutor. Depărtează de la noi pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul. Împacă viaţa noastră ca să nu pierim cumplit şi fără de pocăinţă şi primeşte-ne în sălaşele cele veşnice, ocrotitoarea noastră, ca bucurându-ne să cântăm: Aliluia!

Icos 12:

Cântând puternicul tău Acoperământ, te lăudăm ca pe o mare solitoare a noastră şi ne închinăm ţie, ceea ce te rogi pentru creştini. Noi credem şi nădăjduim că vei cere de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru bucuria cea vremelnică şi cea veşnică, pentru noi toţi, cei ce cu dragoste cântăm ţie:

Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea;

Bucură-te, sfinţirea tuturor stihiilor cereşti şi pământeşti;

Bucură-te, binecuvântarea tuturor timpurilor anului;

Bucură-te, călcarea curselor şi ispitelor ce vin de la trup, de la lume şi de la diavolul;

Bucură-te, preaputernică împăcare a celor învrăjbiţi;

Bucură-te, ceea ce te înduri de cei disprețuiți și lepădați;
Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pierzării pe cei deznădăjduiți;
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 13:

O, prea cântată Stăpână, Prea curată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, la tine ridic ochii sufletului și ai trupului meu; către tine întind mâinile mele cele slabe și din adâncul inimii strig ție: Caută la credința și la umilința sufletului meu. Acoperă-mă cu atotputernicul tău Acoperământ și mă izbăvește de toate nevoile; iar în ceasul sfârșitului meu să stai lângă mine, o, întru tot bună Stăpână, și să mă izbăvești de chinurile cele gătite pentru păcatele mele, ca, mântuindu-mă, pururea să cânt: Aliluia! *(de trei ori)*

După aceasta se zice iarăși Icosul 1 și Condacul 1.

Rugăciuni către Maica Domnului

O, Preacurată Maică a Domnului, a puterilor de sus, Împărăteasa cerului și a pământului, atotputernică apărătoare și tărie a noastră, primește această cântare de laudă și de

mulțumire de la noi, nevrednicii robii tăi. Înalță rugăciunile noastre la tronul lui Dumnezeu și Fiul tău, ca să fie milostiv nedreptăților noastre. Să adauge harul Său tuturor celor ce cinstesc preacinstit numele tău și cu credință și cu dragoste se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiți de Dânsul și pentru aceasta năzuim la tine, că ești acoperitoarea noastră și grabnică ajutătoare. Auzi-ne pe noi, cei ce ne rugăm ție; ocrotește-ne pe noi cu atotputernicul tău Acoperământ și cere de la Dumnezeu Fiul tău să dea păstoriților noștri sfințenie, ca să privegheze și să ocârmuiască sufletele noastre; ocârmuitorilor de orașe înțelepciune și putere, judecătorilor, dreptate și necăutare la față, învățătorilor minte și smerită înțelepciune; asupriților, răbdare; asupritorilor, frică de Dumnezeu; celor mâhniți răbdare și bucurie duhovnicească; neînfrânaților înfrânare; și nouă, tuturor, duhul înțelepciunii și al cucerniciei, duhul milostivirii și al blândeții, duhul curăției și al dreptății. Așa, Doamnă preasfântă, milostivește-te asupra noastră și asupra neputinciosului tău popor. Pe cei rătăciți povățuiește-i pe calea cea bună, pe cei bătrâni îi sprijinește, pe

prunci îi păzeşte şi pe noi, pe toţi, ne apără şi ne ocroteşte cu milostivirea ta. Pe toţi, scoate-ne din adâncul păcatului şi ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, în această viaţă, iar la înfricoşătoarea judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău şi Dumnezeul nostru. Că tu, Doamnă, eşti slava celor cereşti şi nădejdea pământ-tenilor. Tu eşti, după Dumnezeu, nădejdea şi apărătoarea noastră, a tuturor celor ce ne rugăm ţie cu credinţă. Deci ne rugăm ţie, Atotputernică ajutătoarea noastră, şi ţie ne predăm pe noi înşine, unul pe altul şi toată viaţa noastră, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Împărăteasa mea cea preabună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniţi şi acoperitoarea celor necăjiţi, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul, ajută-mi ca unui neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin; necazul meu îl ştii, deci dezleagă-l precum voieşti, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă mângâiere bună, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi, în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Doamnă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poţi face tot binele, primeşte aceste cinstite daruri, care se cuvin numai ţie, de la noi nevrednicii robii tăi, Ceea ce eşti aleasă din toate neamurile şi te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cereşti şi pământeşti. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor şi prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu şi ne-am învrednicit de Sfântul Trup şi de Preacuratul Lui Sânge. Pentru aceasta fericită eşti în neamurile neamurilor, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită, mai luminată decât heruvimii şi mai cinstită decât serafimii. Şi acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară, întru tot lăudată, nu înceta a te ruga pentru noi, nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înşelător şi de toată primejdia, şi să fim păziţi nevătămaţi de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci până în sfârşit cu rugăciunile tale păzeşte-ne pe noi neosândiţi. Ca prin paza şi cu ajutorul tău fiind mântuiţi, slavă, laudă, mulţumită şi închinăciune, pentru toate să înălţăm, Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acatistul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur

După obișnuitul început (pag. 129),:

Troparul:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, lumea a luminat. Vistieriile neiubirii de argint lumii a câştigat. Înălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Iar prin cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacele și Icoasele:

Condacul 1:

Pe luminătorul a toată lumea, pe stâlpul şi întărirea Bisericii, pe povăţuitorul pocăin-

ţei, pe doctorul şi tămăduitorul bolnavilor, pe apărătorul şi părtinitorul celor necăjiţi, pe Sfântul Ioan, trâmbiţa cea de aur sunătoare, gura cea de miere izvorâtoare, pe dascălul şi învăţătorul nostru, veniţi binecredincioşilor să-l lăudăm. Să aprindem făcliile dragostei celei luminătoare şi către dânsul să cădem, aducându-i această cântare: Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prealuminate învăţătorule a toată lumea!

Icosul 1:

Luminătorule şi învăţătorule, Părinte, cel ce cu învăţăturile tale ai luminat pre toată lumea, luminează-ne şi pre noi cu rugăciunile tale, ca să-ţi aducem această cântare de laudă:

Bucură-te, Sfinte Ioane, fericite slujitor al Domnului Iisus Hristos;

Bucură-te, că din copilărie ai fost binecredincios;

Bucură-te, că din gura ta râuri de învăţătură au izvorât;

Bucură-te, că prin tine Dumnezeu S-a proslăvit;

Bucură-te, că prin minunile tale înţelepţii s-au ruşinat;

Bucură-te, că prin învăţăturile tale multă

lume s-a învăţat;

Bucură-te, că înţeleptul Artemie prin tine s-a botezat;

Bucură-te, că poporul de bucurie către tine a strigat;

Bucură-te, că ai fugit de slava omenească;

Bucură-te, că ai iubit viaţa monahicească;

Bucură-te, al necăjiţilor mângâietor;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 2:

După trecerea din viaţa aceasta a maicii tale, Antuza, ai împărţit averea săracilor şi, părăsind lumea, te-ai sălăşluit în mănăstire, unde, după multe nevoinţe şi osteneli, te-ai învrednicit a vorbi cu Sfinţii Apostoli Ioan şi Petru, al căror dar ai dobândit, şi cu care împreună cânţi lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2:

Dar de la Dumnezeu ai primit, Sfinte Ioane, a lega şi a dezlega păcatele oamenilor; dezleagă dar şi lanţul greşelilor noastre şi cu dragostea lui Dumnezeu ne leagă, ca, unindu-ne cu dragoste unul cu altul, să mărturisim pe Dumnezeu în Treime şi pre tine să te lăudăm aşa:

Bucură-te, Sfinte Ioane, că în chip îngeresc te-ai îmbrăcat;
Bucură-te, că în mănăstire fiind tu, multe osteneli ai răbdat;
Bucură-te, că pe monahul cel căzut tu l-ai ridicat;
Bucură-te, că darul lui Dumnezeu prin tine a lucrat;
Bucură-te, noule Daniile, că minunata vedenie ai avut;
Bucură-te, căci cu Apostolii Petru şi Ioan ai vorbit;
Bucură-te, că de la Sfântul Petru cheile împărăţiei ai luat;
Bucură-te, că Sfântul Ioan prin scrisoare te-a îmbărbătat;
Bucură-te, că de la Apostoli ai primit sărutare sfântă;
Bucură-te, că răbdarea ta a fost nemărginită;
Bucură-te, al pocăinţei povăţuitorule;
Bucură-te, al bunei credinţe învăţătorule;
Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 3:

Minunată vedenie ce ţi s-a arătat ţie, Părinte, a văzut-o şi bătrânul Isihie, îmbunătăţitul monah; şi, povestind fraţilor celor iscusiţi, se minunau de acest dar pe care te-ai învrednicit a-l primi şi cu bucurie slăveau pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 3:

Dumnezeu S-a proslăvit prin facerea minunilor tale, Părinte, că pre mulţi i-ai vindecat cu rugăciunile tale: pe Arhelau de lepră l-ai curăţit, monahului Ioan ochiul i l-ai luminat şi pe femeia Cristiana ai scăpat-o de boală, pe leul cel cumplit cu crucea l-ai omorât; iar noi, acest noian de minuni auzind, te lăudăm, Părinte, zicând aşa:

Bucură-te doctorul trupului cel fără de plată;
Bucură-te, cel ce toate bolile degrab le-ai vindecat;
Bucură-te, luminătorul ochilor trupeşti şi sufleteşti;
Bucură-te, mustrătorul celor fără de lege;
Bucură-te, povăţuitorul celor greşiţi;
Bucură-te, stâlpul Bisericii cel neclintit;
Bucură-te, lauda ierarhilor cea prea fericită;

Bucură-te, că înarmat cu puterea Crucii, duhurile rele ai certat;

Bucură-te, că nepreţuita diademă a preoţiei de la Hristos o ai luat;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 4:

Se cădea ca lumina aprinsă să fie pusă în sfeşnic ca să lumineze tuturor. Pentru aceasta, prin rânduiala lui Dumnezeu, ai fost adus din pustie în cetate, în slujba Bisericii aşezat şi prin porunca îngerului sfinţit ai fost. Iar la hirotonia ta un porumbel pe deasupra capului tău zbura, pe care văzându-l Flavian patriarhul, împreună cu cei ce erau de faţă, cu frică şi cu bucurie au strigat: Aliluia!

Icosul 4:

Supunându-te voii lui Dumnezeu ai lăsat pustia şi pe monahii cei împreună vieţuitori, pe care văzându-i plângând pentru despărţirea ta i-ai mângâiat cu mireasma învăţăturii tale şi i-ai îndemnat să aibă dragoste între ei. Iar noi, de bucurie pentru alegerea ta, te lăudăm, zicând aşa:

Bucură-te, învăţătorul nostru blând şi sfânt;

Bucură-te, cel ce prin rânduială lui Dumnezeu ai primit darul cinstitei arhierii;
Bucură-te, podoabă curăţiei, mărturisită de arătarea cea minunată a porumbelului alb;
Bucură-te, că de a ta vedenie toţi s-au spăimântat;
Bucură-te, că poporul de bucurie slavă Domnului a dat;
Bucură-te, că pentru sufletele omeneşti grijă ai purtat;
Bucură-te, căci cu dulci cuvinte pe toţi i-ai învăţat;
Bucură-te, că pentru dulceaţa cuvintelor de popor ai fost iubit;
Bucură-te, că o femeie "Gură de Aur" te-a numit;
Bucură-te, al sufletelor omeneşti îngrijitorule
Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 5:

Multe sunt minunile tale, Părinte Ioane, căci pe pruncul femeii Zvela cu semnul Crucii l-ai tămăduit şi pe femeia cea cu cumplita sa boală ai tămăduit-o cu acelaşi semn al biruinţei şi prin stropirea apei o ai ridicat, şi de eresul cel

pierzător de suflet i-ai scăpat, căci căzând capiştea a omorât pe toţi ereticii care huleau asupra ta, iar ceilalţi s-au botezat şi cu bucurie slăveau pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 5:

Doctorule şi învăţătorule, Părinte, tămăduieşte patimile sufletelor şi trupurilor noastre şi ne învaţă cum să ne păzim de smintelile ereticilor care şi azi hulesc Biserica. Iar tu, prin învăţătura ta, să-i întorci la dreptmăritoarea credinţă, ca unindu-ne prin dragoste, să te lăudăm pre tine aşa:

Bucură-te, doctore, că pe fiul Zvelei l-ai scăpat de fierbinţeală;

Bucură-te, că pe femeia ereticului o ai mântuit de boală;

Bucură-te, că femeia cu bărbatul ei de eres s-au lepădat;

Bucură-te, că primind ei semnul Crucii în Biserică au intrat;

Bucură-te, că ereticii asupra ta s-au tulburat;

Bucură-te, că tu pentru eretici lui Dumnezeu te-ai rugat;

Bucură-te, că ereticii, pentru hulă, pedeapsă au primit;

Bucură-te, că prin învăţăturile tale ereticii rămaşi s-au botezat;

Bucură-te, că foştii eretici cu creştinii au cântat;

Bucură-te, al Bisericii lui Hristos păzitorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 6:

Pentru minunile şi învăţăturile tale, Părinte, ai fost chemat de Arcadie împăratul la scaunul păstoresc al Constantinopolului, fără de voia ta; însă silit fiind de porunca împăratului, ai primit scaunul patriarhal, iar boierii, împreună cu poporul, te-au primit cu dragoste şi cu bucurie toţi cântau lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6:

Nu ne pricepem ce să lăudam mai mult, Părinte, vrednicia pentru care ai fost ales sau răbdarea pe care ai avut-o după primirea scaunului, căci pre cât au fost de mulţi primitorii, pe atât s-au înmulţit şi potrivnicii; pentru aceasta şi noi, voind a uni amândouă laudele, te lăudăm, zicând:

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, că pentru minunile tale erai de tot poporul lăudat;

Bucură-te, că pentru învăţăturile tale la scaunul patriarhal ai fost ridicat;

Bucură-te, că împăratul Arcadie mult te-a iubit;

Bucură-te, că tot Constantinopolul cu bucurie te-a primit;

Bucură-te, că de sfântul sobor patriarh ai fost sfinţit;

Bucură-te, că pe scaunul patriarhal cu cinste ai fost suit;

Bucură-te, că fără osebire, pe toţi i-ai învăţat;

Bucură-te, că eresurile şi toată răutatea o ai dezrădăcinat;

Bucură-te, că şi pe împărăteasa Eudoxia, ai mustrat-o pentru lăcomie;

Bucură-te, că văduvelor şi săracilor ai fost părtinitor;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 7:

Mustrat-ai, Sfinte Ioane, pe Pavlichie lacomul, cel ce răpise banii văduvei celei sărace, şi pe împărăteasa Eudoxia, pentru că luase via văduvei, o ai certat; pentru aceasta ai fost urât de toţi cei ce lucrau fărădelegea, iar

săracii şi năpăstuiţii, pentru dreptatea ce le făceai, te lăudau şi pe Dumnezeu slăveau, cântând; Aliluia!

Icosul 7:

Împlinitu-s-au cu tine, Sfinte Părinte, cuvintele Mântuitorului, căci tu pentru dreptate ai fost urât, grăit de rău şi izgonit de zavistnicii care pizmuiau faptele tale cele bune, printre care, Teofil al Alexandriei, care a izgonit şi împrăştiat pe nedreptate mulţime de călugări, şi împărăteasa Eudoxia, de la care multe ai pătimit; iar noi, răbdarea ta văzând, te lăudăm, zicând aşa:

Bucură-te, Sfinte Ioane, căci cu tine cuvintele Mântuitorului s-au împlinit;

Bucură-te, că pentru dreptate de Teofil ai fost urât;

Bucură-te, primitorul călugărilor celor izgoniţi;

Bucură-te, părtinitorul văduvelor şi al săracilor celor asupriţi;

Bucură-te, că pentru via văduvei, ca şi Ilie, pe împărăteasa ai mustrat;

Bucură-te, că împărăteasa cu mare mânie asupra ta s-a ridicat;

Bucură-te, că Sfântul Epifanie la izgonirea ta

nu s-a învoit;

Bucură-te, că după proorocia ta, pe cale a murit;

Bucură-te, că şi a lui Epifanie proorocie cu tine s-a împlinit;

Bucură-te, că împărăteasa cu Teofil, pentru a ta izgonire s-au sfătuit;

Bucură-te, al cuvântului lui Dumnezeu propovăduitorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 8:

Izgonit fiind, Sfinte, stăteai în casele patriarhale, împreună cu episcopii cei ce erau cu tine, şi te mirai de răutatea lui Teofil şi de schimbarea împăratului cu mânie asupra ta, şi ai zis: Fraţilor, rugaţi pe Dumnezeu pentru mine şi nu vă depărtaţi de la bisericile voastre, că mie mi s-a apropiat vremea de primejdii şi, multe necazuri primind, mă voi duce de aici, iar voi pomeniţi-mă şi pe mine în rugăciunile voastre, cântând: Aliluia!

Icosul 8:

Adunându-se sobor nedrept asupra ta, Sfinte, şi învoindu-se împăratul Arcadie cu

dânşii, a crezut clevetirilor lor, şi judecat fiind tu la izgonire, te-au dat ostaşilor; care, pe ascuns luându-te, au mers la mare, înotând spre Prenet. Atunci de năprasnă s-a facut cutremur mare în cetate, şi au căzut o parte din palatele împărăteşti, din care pricină înspăimântându-se împăratul, şi de zarva mulţimii, a poruncit să te întoarcă înapoi. Alergând poporul înaintea ta, te lăuda, spunând unele ca acestea:

Bucură-te, Părinte Ioane, cel ce ai fost izgonit pe nedrept;

Bucură-te, că pe ascuns ai fost tu scos afară din cetate;

Bucură-te, că pentru tine poporul mare zarvă a făcut;

Bucură-te, că de cutremur o parte din palate s-au surpat;

Bucură-te, că Teofil cu toţi ai lui din cetate au fugit;

Bucură-te, că împărăteasa Eudoxia de spaimă s-a îmbolnăvit;

Bucură-te, păstor bun, ce nu laşi oile tale;

Bucură-te că împăratul a poruncit să te întoarcă din cale;

Bucură-te, că poporul după tine multe lacrimi

a vărsat;

Bucură-te, că întorcându-te înapoi iarăşi scaunul ţi-ai luat;

Bucură-te, căci cu cântări de psalmi ai fost întâmpinat;

Bucură-te, că intrând în biserică, lui Dumnezeu te-ai rugat;

Bucură-te, al oilor lui Hristos prea bunule păstor;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 9:

Ieşit-a întru întâmpinarea ta poporul, cu cântări şi cu făclii ducându-te în biserică, unde, mulţumind lui Dumnezeu pentru toate cele primite, te-ai rugat pentru cei credincioşi. Vino, Sfinte Părinte, şi în mijlocul nostru şi te roagă pentru noi cei ce te lăudăm pre tine şi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 9:

După întoarcerea ta, ai păstorit oile lui Hristos până la o vreme, şi iar s-a ridicat furtuna şi prigoana asupra ta. Căci prin îndemnul împărătesei Eudoxia ai fost scos din biserică şi de oameni răi ai fost urmărit ca să te omoare,

şi pe ascuns ai fost dus până la mare şi de iubiţii tăi episcopi petrecut, şi dându-le sărutarea cea mai de pe urmă, te-ai despărţit de dânşii. Iar ei, după tine plângând, ne-au învăţat să te lăudăm, zicând unele ca acestea:

Bucură-te, că Biserica lui Hristos bine o ai cârmuit;

Bucură-te, Sfinte Ioane, că, puţin trăind, ani îndelungaţi ai împlinit;

Bucură-te, că Biserica lui Dumnezeu lumii o ai vestit;

Bucură-te, că a doua oară Eudoxia asupra ta s-a tulburat;

Bucură-te, că iarăşi sobor nedrept pentru tine s-a adunat;

Bucură-te, căci cu nedreptate din Biserică ai fost scos;

Bucură-te, că multe chinuri ai răbdat pentru Domnul Hristos;

Bucură-te, că episcopii şi poporul tău pentru tine cu amar au plâns;

Bucură-te, căci cu necinste în surghiun de ostaşi ai fost dus;

Bucură-te, că după izgonirea ta foc de la jertfelnic a ieşit;

Bucură-te, al Bisericii lui Hristos luminătorule;
Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 10:

Ostaşii, din porunca împăratului, multă răutate îţi făceau, ducându-te prin vreme de ploaie şi prin frig, ca doar vei muri pe cale. Şi slăbind foarte tare, într-o noapte, stând la rugăciune, ţi s-au arătat Sfinţii Petru şi Ioan, apostolii, care, întărindu-te, au zis: Bucură-te, păstorule bun, de chinuri răbdătorule, căci trimişi suntem de Stăpânul Hristos să te mângâiem în răbdarea ta; căci după puţin vei trece la odihnă, ca în veci să te bucuri dimpreună cu noi, cântând: Aliluia!

Icosul 10:

Pentru dragostea ta, Părinte, doi preoţi şi un diacon au mers cu tine în surghiun, şi au văzut pătimirea ta şi pe Sfinţii Apostoli care ţi s-au arătat. Iar la Comani ajungând, Sfântul Vasilisc, Episcopul Comanilor, ţi s-a arătat şi ţi-a zis: Nădăjduieşte, frate Ioane, căci mâine vom fi împreună înaintea Împăratului slavei! Aşa că, prin rânduiala lui Dumnezeu, ai rămas în Biserica Sfântului Vasilisc, în care ai slujit, şi,

împărtăşindu-te cu Sfintele Taine, ţi-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Dă-ne acum, Sfinte, şi nouă darul tău, ca să avem dragoste şi răbdare în necazuri, ca să te putem lăuda, zicând:

Bucură-te, nevoitorule, că în izgonire multe necazuri ai răbdat;

Bucură-te, că Apostolii Petru şi Ioan ca să te mângâie iarăşi s-au arătat;

Bucură-te, că doi preoţi şi un diacon, cu tine împreună au răbdat;

Bucură-te, că în Comani la biserica Sfântului Vasilisc ai stat;

Bucură-te, căci cu mare sfinţenie în acea biserică ai liturghisit;

Bucură-te, că, mulţumind pentru toate, cu Sfintele Taine te-ai împărtăşit;

Bucură-te, că, culcându-te, lui Dumnezeu te-ai rugat;

Bucură-te, că sufletul tău în mâinile Domnului l-ai dat;

Bucură-te, că prin chinuri călătoria ţi-ai săvârşit;

Bucură-te, că toţi sfinţii în cer cu mare cinste te-au primit;

Bucură-te, al Împărăţiei lui Dumnezeu moştenitorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prealuminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 11:

Săvârşindu-ţi călătoria nevoinţelor tale, Părinte, te-ai mutat cu bucurie către cele cereşti, iar mult chinuitul tău trup s-a îngropat cu cinste de iubiţii tăi ucenici lângă moaştele Sfântului Vasilisc, în Comani. Întorcându-se ucenicii pe mare, au mers la Roma, la Sfântul Inochentie, şi toate cele despre tine spunându-le lui şi împăratului Onorie, aceştia se minunau de răutatea zavistnicilor. Însă, după tine vărsând lacrimi, slăveau pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 11:

Înştiinţându-se Sfântul Inochentie şi împăratul Onorie de pedepsele ce ai pătimit de la împă-răteasa Eudoxia şi de la zavistnicii episcopi, au înfricoşat prin scrisoare pe Arcadie împăratul, care, văzându-se înşelat, a pedepsit pe toţi pârâşii tăi; iar el, pocăindu-se şi pentru tine plângând, te lăuda, zicând unele ca acestea:

Bucură-te, Sfinte Ioane, dascălul nostru cel bun şi învăţător desăvârşit;

Bucură-te, că darurile Sfinţilor Apostoli ţi-au fost drept moştenire;
Bucură-te, că, răbdând nedreptatea, acum te bucuri de fericire;
Bucură-te, că după tine cetatea cu amar a plâns;
Bucură-te, că şi mie, de dorul tău, inima mi se frânge;
Bucură-te, gură de privighetoare veşnic cântătoare;
Bucură-te, că învăţătura ta luminează lumea ca un soare;
Bucură-te, că mulţi, recunoscându-şi greşelile, s-au pocăit;
Bucură-te, că zavistnicii tăi cu rea moarte au murit;
Bucură-te, al greşiţilor ce se pocăiesc iertătorule;
Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 12:

După îndelungată vreme, binecredinciosul împărat Teodosie a socotit într-un cuget cu Sfântul Proclu patriarhul să aducă Sfintele tale Moaşte din Comani la Constantinopol, spre

mângâierea poporului. Trimişii, fiind fără multă evlavie, n-au putut ridica acea nepreţuită comoară, dar, venind alţii şi făcând îndelungate rugăciuni, cu multă evlavie au ridicat sfintele tale rămăşiţe pământeşti, pe care le-au dus la împărăteasca cetate, cântând cu bucurie: Aliluia!

Icosul 12:

Ieşit-a intru întâmpinarea moaştelor tale, Sfinte Ioane, împăratul cu toată suita şi patriarhul cu tot clerul său, precum şi întreg poporul, cu făclii aprinse şi miresme de multe feluri. Când au ajuns la casa văduvei, sfintele tale moaşte s-au oprit, ca semn că tu eşti părintele văduvelor şi al săracilor. După aceea, în biserica cea mare ducându-le şi în scaunul tău punându-le, gura ta cea veşnic grăitoare a dat pace tuturor şi împărătesei Eudoxia iertare, la care cuvinte, tot poporul spăimântându-se, la pământ a căzut şi cu mare evlavie te lăudau, zicând:

Bucură-te, că împăratul cu toată suita în cale ţi-a ieşit;

Bucură-te, că toată cetatea cu bucurie te-a primit;

Bucură-te, că rugăciunii împăratului te-ai plecat;

Bucură-te, căci cu mare cinste scaunul iarăşi ţi-ai luat;
Bucură-te, că pe tot poporul l-ai binecuvântat;
Bucură-te, că Eudoxia prin gura ta iertare a luat;
Bucură-te, că sfintele tale moaşte la loc cinstit sunt aşezate;
Bucură-te, că celor ce aleargă la tine le dai iertare de păcate;
Bucură-te, că pe bolnavi de orice boală îi tămăduieşti;
Bucură-te, că pentru păcătoşii ce se pocăiesc milă mijloceşti;
Bucură-te, chezăşuitorul nostru către Dumnezeu şi mijlocitorule;
Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învăţătorule a toată lumea!

Condacul 13:

O, Preafericite Părinte Ioane, bunule şi nepomenitorule de rău, după cum ai primit rugăciunea împăratului Teodosie şi te-ai plecat a merge în cetatea lui şi pe popor l-ai binecuvântat, dând iertare celor ce ţi-au greşit, aşa şi acum vino în mijlocul nostru şi ne binecu-

vântează pe toţi şi cu rugăciunile tale dobândeşte-ne iertarea păcatelor, ca toţi să ne mântuim şi împreună cu tine cântăm: Aliluia! *(de trei ori)*

Apoi se zice iarăși Icosul 1 și Condacul 1.

Rugăciune către Sfântul Ierarh Ioan Gură de Aur

O, luminătorule a toată lumea, preabunule Părinte Ioane Gură de Aur, stâlp şi întărire a Bisericii, povățuitorule al pocăinței, ajutător al bolnavilor şi apărător al celor necăjiți, sârguieşte degrab a ne ajuta; izbăveşte turma lui Hristos de lupii ce o răpesc şi pe toți creştinii îi păzeşte de gâlcevile lumeşti, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie, de sabie şi de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de secetă, de boli şi de moarte năprasnică. Miluieşte-ne şi pe noi, cei care cu mintea, cu lucrul şi cuvântul suntem întru întunericul păcatelor, pentru ca prin rugăciunile tale, să ne izbăvim de mânia lui Dumnezeu şi de chinul cel veşnic. Dăruieşte-ne iubirea şi râvna ta pe care le-ai arătat Bisericii lui Hristos. Luminează mintea noastră cu lumina dumnezeieştilor învățături şi ajută-ne să ajungem întotdeauna la înălțimea gândului smerit, spre slava lui Dumnezeu şi a noastră mântuire. Amin.

Acatistul Sfântului Ioan Rusul

După obișnuitul început (pag. 129), se citesc Condacele și Icoasele:

Condacul 1:

Veniţi, credincioşilor, să-l lăudăm pe cel care, rob fiind, a stăpânit peste patimi! Veniţi sa-l lăudăm pe cel în care s-a oglindit Răsăritul Răsăriturilor! Celui care din Rusia a fost adus, ca să împartă lumii întregi bincuvântările lui Dumnezeu, să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Icosul 1:

Hrănitu-te-ai din tinereţe cu lumina adevărului, o, prea minunatule Ioane, sorbind

dulceaţa învăţăturilor dumnezeieşti. Ai urmat cuvântul Celui Ce a zis: *„Cine crede în Mine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie”*, şi pentru aceasta noi te lăudăm:

Bucură-te, podoabă a Bisericii soborniceşti, Mireasa lui Hristos;

Bucură-te, masă duhovnicească a celor doritori de curăţenie;

Bucură-te, odraslă sfântă a pământului rusesc trimisă la tainic apostolat;

Bucură-te, moştenitor al înfrânării Cuvioşilor Antonie şi Teodosie de la Pecerska;

Bucură-te, că ai crescut într-o familie binecredincioasă;

Bucură-te, că ai luptat împotriva turcilor hulitori ai lui Hristos;

Bucură-te, că nu te-ai biruit de deznădejde când ai primit crucea robiei;

Bucură-te, că întărit fiind de Dumnezeu ai răbdat bătăi nenumărate;

Bucură-te, că scuipările nu au întinat frumuseţea ta lăuntrică;

Bucură-te, piatră de care s-au sfărâmat sfaturile cele nelegiuite ale chinuitorilor;

Bucură-te, că deşi ţi-au ars părul şi pielea

capului, nu te-ai plecat lor;

Bucură-te, că ai fost vrednic urmaş al cetelor de mucenici şi muceniţe;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 2:

„Cine poate să mă despartă de dragostea Hristosului meu? Ca rob ascult poruncile tale, dar în credinţa mea în Domnul Hristos nu îmi eşti tu stăpân. Îmi amintesc pătimirile Sale şi sunt bucuros să primesc şi eu cele mai cumplite chinuri, dar de al meu Iisus Hristos nu mă lepăd”, i-ai spus stăpânului turc, cântând în inima ta: Aliluia!

Icosul 2:

Au părăsit dreapta credinţă cei care s-au temut de suferinţă şi cei iubitori de desfătări, primind învăţăturile rătăcite ale lui Mahomed, dar tu te-ai arătat ca un nou Ilie, neplecându-ţi genunchii la dumnezeu străin. Rugându-te să păzeşti turma lui Hristos de orice înşelare, te cinstim ca pe un părinte al nostru:

Bucură-te, că nu ai cârtit împotriva lui Dumnezeu pentru pătimirile tale;

Bucură-te, că ai primit răstignirea voii tale prin

loviturile celor ce te prigoneau;
Bucură-te, cel ce unindu-te cu Hristos te-ai asemănat Lui;
Bucură-te, că deşi ai fost pus să trăieşti între animale, ai vieţuit îngereşte;
Bucură-te, că prin nevoinţele tale grajdul se umplea de bună mireasmă;
Bucură-te, că sfinţindu-l prin rugăciune, nu ai primit să te muţi din el;
Bucură-te, că te împărtăşeai în fiecare săptămână cu Sfintele Taine;
Bucură-te, că ai purtat cu sfială şi smerenie numele Botezătorului;
Bucură-te, că ai purtat în minte şi în inimă pilda sa jertfelnică;
Bucură-te, că fără tulburare ai ieşit din furtuna încercărilor;
Bucură-te, că prin statornicia în credinţă eşti pildă tuturor;
Bucură-te, candelă care ai ars cu untdelemnul răbdării;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 3:

Nu numai credincioşii au priceput sfinţenia vieţuirii tale, ci şi închinătorii lui Allah, căci prin rugăciune ai trimis stăpânului tău o farfurie cu mâncare, din Procopie până la Mecca, pe care lucru neputând să-l înţeleagă, toţi au strigat: Aliluia!

Icosul 3:

Nimic nu este cu neputinţă celor ce cred cu tărie că Făcătorul cerului şi al pământului degrab plineşte rugăciunile lor. Chiar de nu am văzut cu ochii trupeşti, dar cu inima credem că ai făcut şi ceea ce părea cu neputinţă, numai pentru a arăta stapânului tău şi celor dimpreună cu el puterea Domnului tău. Pentru care îţi cântăm:

Bucură-te, că nu te-ai îndoit în credinţa ta, având nădejde neclintită în Dumnezeu;

Bucură-te, că de la Procopie la Mecca ai trimis o farfurie cu mâncare;

Bucură-te, că deşi turcii au râs de tine, ai simţit binecuvântarea cerească;

Bucură-te, că stăpânul tău întorcându-se acasă a început să te cinstească;

Bucură-te, că până şi cei întunecaţi la minte au priceput sfinţenia ta;

Bucură-te, că la înmormântarea ta au venit chiar şi musulmani şi armeni;

Bucură-te, că din rânduială cerească farfuria aceea este şi astăzi semn al minunii săvârşite de tine;

Bucură-te, că după multe veacuri arătându-te femeii la care se afla farfuria i-ai cerut să o aducă la biserică;

Bucură-te, că cei care cereau semne şi minuni au primit cu prisosinţă;

Bucură-te, că te-ai asemănat proorocilor din legea cea veche;

Bucură-te, stavila care opreşti rătăcirile şi izgoneşti lupii de la turma cea cuvântătoare;

Bucură-te, că pe toţi i-ai copleşit prin virtuţile şi minunile tale;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 4:

Nu a ţinut Dumnezeu lumina ascunsă sub obroc, ci a rânduit ca moaştele tale întregi şi bine mirositoare să fie primite de credincioşi ca o pecete a binecuvântarii tale. Pentru care şi noi, bucurându-ne cu cei care s-au atins de ele, Îi cântăm Celui care dă adevărata viaţă celor care

cred în El: Aliluia!

Icosul 4:

Degeaba a încercat vrăjmaşul mântuirii, diavolul, să nimicească prin foc moaştele tale, căci trupul tău s-a mişcat în mijlocul flăcărilor ca şi cum nu s-ar fi cunoscut moartea. Turcii care au văzut aceasta s-au înfricoşat şi au fugit, lăsând în urmă odoarele bisericii pe care vroiau să le fure, iar creştinii s-au umplut de mirare, cântându-ţi:

Bucură-te, nou Ilie prin râvna către cele cereşti;

Bucură-te, că la fel ca acela te-ai lăsat mistuit de dragostea Sfântă;

Bucură-te, că nu îmbrăcămintea, ci trupul tău ne-ai lăsat nouă ca acoperământ;

Bucură-te, că deasupra mormântului tău a strălucit o lumină cerească;

Bucură-te, că găsind moaştele tale, credincioşii au tresăltat cu duhul;

Bucură-te, că toţi cei ce le sărută, iau binecuvântare;

Bucură-te, că închinându-se lor, găsesc scăpare din frământările lor;

Bucură-te, că ele sunt mărturie că Domnul pe care L-ai slujit este adevăratul Dumnezeu;

Bucură-te, că El a dat viaţa moştelor tale când au fost aruncate în foc;

Bucură-te, că trupul tău s-a mişcat în mijlocul flăcărilor;

Bucură-te, că a rămas nevătămat, arătând sfinţenia ta;

Bucură-te, că ai fost adus în Grecia, pentru a fi martori al minunilor tale;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 5:

Cine ştie mulţimea minunilor tale? Cine cunoaşte câtă mulţime de oameni ai ajutat spre slava Dumnezeului părinţilor noştri? Doar o mică parte din lucrările tale aflând noi, Îi mulţumim Celui Ce te-a proslăvit între cei iubiţi ai Săi, şi Îi cântăm: Aliluia!

Icosul 5:

Nou Doctor fără de arginţi fiind, urmând Doctorului sufletelor şi al trupurilor, nu ai pregetat să sari în ajutorul bolnavilor care te-au chemat cu credinţă, ci le-ai adus grabnică tămăduire. Iar noi, auzind acestea, te lăudăm aşa:

Bucură-te, împreună cu Sfinţii Cosma şi Damian, cu Chir şi Ioan;

Bucură-te, cu toţi doctorii fără de plată;
Bucură-te, că nu de la tine, ci de la Domnul ai adus izbăvire din dureri;
Bucură-te, vistierie nesfârşită de tămăduiri;
Bucură-te, că celui paralitic de zece ani i-ai vindecat picioarele;
Bucură-te, că el nu a şovăit a merge la biserica ta să îţi mulţumească;
Bucură-te, că prin mir ai dat sănătate unei femei bolnave;
Bucură-te, de laudele celor cinci copii ai ei;
Bucură-te, că asculţi rugăciunile copiilor pentru părinţii lor;
Bucură-te, că Atanasia a adus bărbatului ei aghiazmă şi ulei din candela ta;
Bucură-te, că ungându-se cu credinţă, acestuia i s-a tămăduit pieptul;
Bucură-te, alinătorul durerilor celor în suferinţă;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 6:

Un bolnav din Atena a refuzat să primească ajutorul doctorului, temându-se că îşi va pierde viaţa, dar tu te-ai arătat în vis nepoatei

sale, îndemnând-o să-l trimită la acela pentru tămăduire. Auzind că nu i se va întâmpla nimic rău şi că vei ţine chiar tu mâna celui care îl va opera, el a primit cu încredere sfatul tău şi a aflat tămăduirea, pentru care a cântat Domnului cu mulţumire: Aliluia!

Icosul 6:

Vindecând prin harul lui Dumnezeu boli de nevindecat, deşi nu ai învăţat de la oameni meşteşugul doctoricesc, te-ai arătat mai iscusit decât cei ce şi l-au însuşit pe acesta prin ştiinţa lumească. Iar cei ce cunosc puterea ajutorului tău îţi cântă:

Bucură-te, vas de mir neîmpuţinat şi de sănătate izvorâtor;

Bucură-te, venind în sprijinul celor neputincioşi pe care îi bântuieşte deznădejdea;

Bucură-te, cel ce prin suferinţele tale ai primit darul de a alina suferinţele celor aflaţi în nevoi;

Bucură-te, că ai îndepărtat cheagurile de sânge din capul Vasulei;

Bucură-te, că unui copil i-ai tămăduit picioarele paralizate;

Bucură-te, că mama căruia i-ai vindecat copiii a venit să îţi mulţumească;

Bucură-te, cel ce vindeci copiii încercaţi de boală;

Bucură-te, că părinţii lor aleargă la tine cu nădejde;

Bucură-te, că unei bătrâne gârbove i-ai îndreptat spatele;

Bucură-te, că în chip de doctor te-ai arătat unui medic necredincios;

Bucură-te, că vindecându-se de cancer, acesta a crezut în Dumnezeu;

Bucură-te, că ai izbăvit de o veche suferinţă pe preotul care slujea în biserica ta;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 7:

„S*finte Ioane, mă urăşti?"* a întrebat cuprinsă de deznădejde Arhondula, părându-i-se că rugăciunile ei pentru a avea urmaşi nu au avut nici un folos. Tu însă i-ai apărut nu după multă vreme şi i-ai spus că sfinţii nu urăsc pe nimeni, şi că voia Domnului era ca să se bucure de copii abia după doi ani. Iar ea, după ce a văzut împlinirea cuvintelor tale, i-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 7:

De multe ori am crezut că rugăciunile noastre sunt zadarnice, că pentru păcatele noastre faţa Domnului s-a întors de la noi şi ne aşteaptă pierzania, dar la vremea cuvenită El a plinit toate cererile noastre cele bune: Sfinte Ioane, ajută-ne să simţim în toate zilele vieţii noastre ocrotirea cerească, ca să îţi putem cânta:

Bucură-te, reazem al celor împovăraţi de greutăţile vieţii;

Bucură-te, că auzi suspinurile şi ştergi lacrimile oamenilor;

Bucură-te, cel ce nu te-ai mâniat pe Arhondula care a cârtit împotriva ta;

Bucură-te, cel ce i-ai spus că sfinţii nu urăsc pe nimeni;

Bucură-te, că deznădejdea care o bântuia i-ai schimbat-o în nădejde;

Bucură-te, că la vremea rânduită de Domnul, ea s-a învrednicit să aibă copii;

Bucură-te, că pentru răbdarea ei a fost răsplătită nu doar cu un copil, ci cu mai mulţi;

Bucură-te, că ne-ai întărit evlavia faţă de cei proslăviti de Dumnezeu;

Bucură-te, podoaba cerească care nu cruţi

osteneala pentru a-i sprijini pe oameni;

Bucură-te, folositorul cel prea cald al credincioşilor care cred minunilor tale;

Bucură-te, că familia ta este Biserica Mântuitorului;

Bucură-te, că celor ce nu fug de greutăţile vieţii le dai curajul să iasă întăriți din ele;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 8:

Ca o fiară urla Caterina, când era chinuită de diavol, înspăimântându-i pe cei care o vedeau, dar a alergat fără să se îndoiască la ajutorul tău, şi apărându-i în vis i-ai vestit izbăvirea. Şi noi cădem, sfinte, înaintea ta rugându-te să îi eliberezi pe toţi cei care sunt robiţi de îngerii căzuţi, ca să cânte împreună cu noi Celui Ce a înfrânt puterile întunericului: Aliluia!

Icosul 8:

Cazi înaintea tronului Dumnezeirii, Sfinte Ioane, şi mijloceşte pentru toţi cei care suntem ispitiţi de vrăjmaşul diavol ca să primim ajutor în lupta duhovnicească şi să dobândim tărie în credinţă noi, cei ce te lăudăm:

Bucură-te, că ai gonit pe diavolul care o

chinuia pe Caterina;
Bucură-te, că după aceasta, mulţi demonizaţi au fost aduşi la racla ta;
Bucură-te, purtătorule de Duh Sfânt care ai mijlocit tămăduirea lor;
Bucură-te, că prin lacrimi şi nevoinţe ai înfricoşat pe draci;
Bucură-te, căderea nelegiuiţilor vrăjmaşi şi ridicarea celor ce luptă cu aceştia;
Bucură-te, lanţ care fereci pe făptuitorul celor rele;
Bucură-te, că pe cei care suferă de tulburările minţii îi izbăveşti;
Bucură-te, cel ce având harisma deosebirii vezi lucrarea diavolului;
Bucură-te, că ne povăţuieşti cum să scăpăm din cursele lui viclene;
Bucură-te, că şi în vremurile de pe urmă vei fi călăuză pentru credincioşi;
Bucură-te, că împreună cu tot soborul sfinţilor vei veghea asupra lor;
Bucură-te, cel ce prin suportarea prigonirii ai ajuns pavăză pentru creştinii prigoniţi;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 9:

Precum s-a întors fiul cel risipitor la tatăl său, aşa şi tânărul Tanasis care după multe răutăţi a ajuns să îşi lovească mama, prin tainica ta mijlocire s-a întors cuprins de pocainţă înapoi la dragostea cea firească. La fel i-ai cântat Dumnezeului îndurărilor: Aliluia!

Icosul 9:

Mulţi sunt cei care apucă pe drumuri greşite, iar rudele lor sunt cuprinse de jale. Vino şi întoarce-i la slujirea lui Hristos pe cei care au căzut în păcat, fiind prinşi în cursele vrăjmaşilor şi biruiţi de patimile ucigatoare de suflet, ca să îţi cânte alaturi de noi:

Bucură-te, rudă duhovnicească a Sfântului Stelian;

Bucură-te, cel ce ocrotitor al tinerilor fiind, te întristezi de căderile lor;

Bucură-te, mângâiere prea dulce pentru părinţii fiilor risipitori;

Bucură-te, că mama lui Tanasis şi-a văzut dorinţa împlinită;

Bucură-te, că văzându-şi fiul acasă s-a bucurat împreună cu cetele îngereşti;

Bucură-te, că te îngrijeşti ca cei ce s-au pocăit

să nu se întoarcă la faptele cele rele;
Bucură-te, ca îi linişteşti pe cei care suferă amar pentru căderile celor apropiaţi lor;
Bucură-te, că dai nădejde în mila Celui Ce a venit pentru cei păcătoşi;
Bucură-te, ca nici o cădere nu poate stăvili rânduiala lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ne înveţi sa urâm păcatul, fără a-i judeca pe cei care cad în el;
Bucură-te, cel ce ne ajuţi să ne vindecăm de slăbiciunile noastre ascunse;
Bucura-te, că ne îndemni să ne rugăm unii pentru alţii;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 10:

Deşi văduva care fusese lipsită de casă nu ţi-a cerut niciodată ajutorul, plângerea a ajuns şi la urechile tale, şi tu nu ai şovăit să o linişteşti, încurajând-o să se ducă la judecată pentru a dobândi ce i se cuvenea. Ştiind că mijlocirea ta este mai tare decât cerbicia judecătorilor iubitori de arginţi, te chemăm şi noi în ajutorul celor nedreptăţiţi, al celor ce Îi cântă Dreptului Judecător: Aliluia!

Icosul 10:

Arzătoare fiind dragostea ta pentru oameni, nu numai pe cei care au auzit de numele tău îi ajuţi, ci şi pe mulţi din cei greu încercaţi de nevoi. Să nu ramână departe de mila ta cei pe care îi poţi ajuta, că văzând puterea ta să îţi cânte împreună cu noi:

Bucură-te, că ai ajutat-o pe văduva pe care rudele vroiau să o înşele;

Bucură-te, că ai aşezat-o în casa care i-a rămas moştenire;

Bucură-te, că s-au ruşinat cei care cugetau vicleşuguri cu neruşinare;

Bucură-te, că ai sărit în ajutorul celei rămase fără ajutor de la oameni;

Bucură-te, că pe mulţi alţii i-ai izbăvit din cursele vrăjmaşilor;

Bucură-te, că trăieşti fericirea celor însetaţi de dreptate;

Bucură-te, prigonitorule al celor ce prigonesc;

Bucură-te, luptător destoinic împotriva înşelătoriei, furtişagului şi nedreptăţii;

Bucură-te, cel care răstorni urzelile judecătorilor nevrednici;

Bucură-te, că eşti iscusit judecător şi nu te pot

înşela cei ce ţi se roagă cu făţărnicie;

Bucură-te, balanţă a Dreptului Judecător spre care alergăm în necazuri;

Bucură-te, cel care îi îmbraci pe cei săraci şi îi hrăneşti pe cei flămânzi;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 11:

De multe ori uităm să îi prăznuim pe cei de care lumea nu a fost vrednică, pe sfinţii care au strălucit printr-o vieţuire aleasă luminând pământul. Tu, dar, Sfinte Ioane, te bucuri împreună cu ei când cinstim pomenirea voastră şi pentru că v-a rânduit ca apărători ai noştri, Îi mulţumim Domnului prin cântarea: Aliluia!

Icosul 11:

„*Aşa sunt uitaţi prietenii?”*, l-ai întrebat pe bătrânul Nicolae care nu şi-a adus aminte că este praznicul tău, iar el auzind blânda ta mustrare a lăsat toate ca să vină şi să se închine ţie, şi să-ţi cânte împreună cu cei care te iubesc ca pe un ocrotitor al lor:

Bucură-te, că prin pomenirea ta poţi ajuta credincioşilor;

Bucură-te, că prin tine ni s-a arătat că sfinţii nu trec cu vederea prăznuirea lor;

Bucură-te, că prin aceasta am fost îndemnaţi să-i cinstim cu şi mai multă evlavie;
Bucură-te, că nu te-ai sfiit să-l mustri fără de răutate pe batrânul Nicolae;
Bucură-te, că auzindu-te el a venit grabnic la moaştele tale;
Bucură-te, că s-au înălţat către tine rugăciunile sale smerite;
Bucură-te, cel ce aştepţi să avem şi noi credinţă curată ;
Bucură-te, că nu te îndepărtezi nici de cei care nu ştiu să se roage ţie;
Bucură-te, prietenule al celor ce vor să le fii aproape;
Bucură-te, cel ce nevăzut călătoreşti alături de ei pe marea vieţii;
Bucură-te, că ne chemi să cinstim şi noi cum se cuvine pomenirea ta;
Bucură-te, că le dai credincioşilor cele de trebuinţă pentru a veni la biserica ta;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 12:

Nu te vom uita, Sfinte. Nu vom uita mulţimea minunilor tale prin care a strălucit

puterea adevăratului tău Stăpân. Ajută-ne ca până la sfârşitul vieţii noastre să rămânem fii credincioşi ai Sfintei Biserici, ca să nu încetăm lauda: Aliluia!

Icosul 12:

Slavă lui Dumnezeu pentru toate! Slavă lui Dumnezeu pentru mulţimea de Sfinţi care au crescut în Biserica Sa, unde a înflorit şi Sfântul Ioan Rusul! Nespusă este tresăltarea inimilor noastre când îţi aducem cântări de laudă, Sfinte Ioane, făcătorule de minuni:

Bucură-te, icoană zugrăvită de Împăratul Ceresc spre întărirea credincioşilor;

Bucură-te, temei de împăcare al celor biruiţi de mânie şi răutate;

Bucură-te, bucurie a celor ce află de minunile tale;

Bucură-te, dar dumnezeiesc în vieţile noastre greu încercate de felurite necazuri;

Bucură-te, cel ce cu negrăită dulceaţă îi îndreptezi pe cei nepricepuţi;

Bucură-te, dascălul şi îndrumătorul nostru pe calea virtuţii;

Bucură-te, îndreptătorul celor fără de socoteală;

Bucură-te, totdeauna izbăvitor al celor care te cheamă în primejdii;

Bucură-te, cel ce nu ai cruţat osteneala pentru a face bunătate;

Bucură-te, că ne dai ajutor cu îmbelşugare în toată vremea;

Bucură-te, că ne arăţi nouă milele lui Dumnezeu;

Bucură-te, şi pregăteşte-ne să ne bucurăm împreună cu tine în Rai;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul 13:

O, Sfinte, Ioane, vlăstar al Rusiei şi făclie a Bisericii lui Hristos, primeşte acum puţina noastră rugăciune şi nu ne lăsa fără răspuns. Deşi nu avem credinţa celor ce au cerut ajutorul tău şi l-au primit cu îndestulare, credem că ne poţi ajuta şi pe noi, ca să slăvim cu mulţumire Numele lui Dumnezeu prin laude şi cantări: Aliluia! *(de trei ori.)*

Apoi se zice iarăşi Icosul 1 şi Condacul 1, apoi:

Rugăciune către Sfântul Ioan Rusul

O, Sfinte Ioane, întru tot lăudate şi de minuni făcătorule, primeşte această umilă

rugăciune de la noi, nevrednicii tăi robi, căci către tine ca la un grabnic folositor alergăm noi, chemându-te cu evlavie: vino, Sfinte, şi vezi rănile şi durerile noastre. Ia aminte la suspinele noastre, că ştim, Sfinte al lui Dumnezeu, că deşi ai pătimit greu pentru dragostea lui Hristos, dar prin vieţuirea ta ai aflat dar de la Dumnezeu, fiindcă ne-am încredinţat că şi după mutarea ta la viaţa cea veşnică a năzuit la ajutorul tău şi ţi s-a rugat cu credinţă, nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat şi tu l-ai trecut cu vederea? Sau cine s-a rugat ţie şi nu l-ai auzit? Minunile şi ajutorul tău, Sfinte, ne-au făcut şi pe noi, păcătoşii, să alergăm la ajutorul tău. Am auzit de minunea pe care ai făcut-o trimiţând prin rugăciune o farfurie de mâncare din Procopie până la Mecca. Am aflat de vindecările tale minunate, de mulţimea de bolnavi care au aflat izbăvire din suferinţele lor. Credem că Dumnezeu te-a proslăvit prin minuni fără de număr. Oare pe noi ne vei lăsa fără ajutor? Să nu fim noi lepădaţi de la dragostea ta, Sfinte, chiar dacă vieţile noastre sunt pline de fărădelegi. Aducându-ne aminte de mijlocirile tale binecuvântate, credem că tu acelaşi eşti, Sfinte, astăzi ca şi

atunci, şi că nimeni din cei ce se roagă ţie nu rămâne fără ajutor. Pentru aceea şi noi, fiind scârbiţi şi în pagube, alergăm la tine cu credinţă şi lacrimi, şi, îngenunchind, ne rugăm ţie Sfinte Ioane, să te rogi pentru noi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Celui Ce n-a trecut cu vederea rugăciunea ta cea jertfelnică, ci te-a ascultat şi te-a întărit şi te-a primit în cereştile locaşuri. Roagă-L să depărteze de la noi dreapta Sa mânie, să apere oraşele, satele şi toată ţara noastră de secetă, de foamete, de furtuni năpraznice, de cutremur, de boli şi răni aducătoare de moarte, de năvălirea asupra noastră a altor neamuri şi de războiul cel dintre noi. Mijloceşte, Sfinte Ioane, păstoriţilor noştri râvna fierbinte către Dumnezeu, purtare de grijă pentru mântuirea sufletească a păstoriţilor, înţelepciune în purtare şi învăţătură, cucernicie şi tărie în ispite; tuturor cârmuitorilor purtare de grijă faţă de supuşi, iar supuşilor îndeplinirea cu sârguinţă a tuturor îndatoririlor lor, ca astfel, în pace şi cu cucernicie, să petrecem veacul acesta. Să ne învrednicim de împărtăşirea bunătăţilor celor veşnice în Împărăţia Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia I se cuvine cinste şi închină-

ciune, împreună cu Tatăl cel fără de început şi cu Preasfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune care se citeşte la vreme de boală:

Bucurându-mă de dumnezeiasca mărire la care te-ai înălţat, o, Sfinte Ioane, îndrăznesc să alerg la ajutorul tău pentru tămăduire. Ştiu, Părinte, că încercările vin din rânduiala lui Dumnezeu. Ştiu că prin boala trupului, sufletul se curăţeşte, şi că răbdarea este răsplătită de Dumnezeu. Dar de multe ori norii negri ai deznădejdii îmi tulbură mintea şi mă depărtează de rugăciune. De aceea dar, o, Sfinte, găsesc alinare în cugetarea la vindecările tale minunate. Tu ai tămăduit mulţimea de copii spre bucuria părinţilor lor. Tu ai îndreptat spatele bătrânei gârbove, tu ai dat sănătate femeii bolnave, spre bucuria copiilor ei. Tu l-ai vindecat pe bătrânul Atanasie care s-a uns cu untdelemn din candela ta. Tu ai îndepărtat cheagurile de sânge din capul Vasulei şi l-ai tămăduit pe doctorul necredincios. Ştiind grabnica ta mijlocire, te rog, o, Sfinte Ioane, ia viaţa mea în mâinile tale şi mijloceşte precum ştii mântuirea mea. Dacă voia Domnului este să duc cu răbdare crucea bolii,

dă-mi putere şi ajută-mă să nu cârtesc din cauza neputinţelor. Dar dacă Bunul Dumnezeu se va milostivi de mine pentru rugăciunile tale, atunci să mă tămăduieşti fără şovăială, noule doctor fără-de-arginţi, ca văzând aceasta să-ţi mulţumesc ţie şi să-L laud în vecii vecilor pe Doctorul sufletelor şi al trupurilor, prin cântarea: Aliluia!

Rugăciuni pentru Spovedanie

Rugăciuni înainte de Spovedanie

Rugăciunea lui Manase împăratul.

Doamne, Atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, al lui Avraam, al lui Isaac, al lui Iacob, şi al seminţiei celei drepte a lor; Cel ce ai făcut cerul şi pământul, cu toată podoaba lor; Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale; Care ai încuiat adâncul şi l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoşat şi slăvit, înaintea Căruia toate se tem şi tremură din pricina atotputerniciei Tale. Pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale şi

nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoşi! Însă nemăsurată şi neajunsă este şi mila făgăduinţei Tale, căci Tu eşti Domnul cel Preaînalt, Bun, Îndelung-Răbdător şi Mult-Milostiv, căruia îi pare rău de răutăţile oamenilor. Tu, Doamne, după mulţimea bunătăţii Tale, ai făgăduit pocăinţă şi iertare celor ce Ţi-au greşit şi după mulţimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăinţă păcătoşilor spre mântuire. Aşadar, Tu, Doamne, Dumnezeul celor drepţi, n-ai pus pocăinţă pentru cei drepţi: pentru Avraam şi Isaac şi Iacob care nu Ţi-au greşit Ţie, ci ai pus pocăinţă mie păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele şi nu sunt vrednic a căuta şi a privi înălţimea cerului din pricina mulţimii nedreptăţilor mele. Strâns sunt eu cu multe cătuşe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu şi nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat şi am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni şi am înmulţit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta. Am păcătuit, Doamne, am păcătuit şi fărădelegile mele eu le cunosc. Însă

cer, rugându-Te: iartă-mă, Doamne, iartă-mă şi nu mă pierde în fărădelegile mele şi nici nu mă osândi la întuneric, sub pământ, căci Tu eşti, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ţi peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta. Şi Te voi preaslăvi în toate zilele vieţii mele. Căci pe Tine te slăvesc toate puterile cereşti şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin!

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă cerţi. Miluieşte-mă, Doamne, că sunt neputincios. Vindecă-mă Doamne, că s-au desfăcut oasele mele şi sufletul meu s-a spăimântat foarte şi Tu, Doamne, până când? Întoarce-te, Doamne, izbăveşte sufletul meu, mântuieşte-mă pentru mila Ta. Că nu este în moarte cel ce Te pomeneşte pe Tine şi în iad cine se va mărturisi Ţie? Ostenit-am în suspinul meu, spăla-voi în toate nopţile patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda. S-a tulburat de necaz ochiul meu, învechitu-m-am între toţi vrăjmaşii mei. Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele, auzit-a Domnul

cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se ruşineze şi să se înspăimânte toţi vrăjmaşii mei, să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrab.

Psalmul 129

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. Pentru Numele Tău, Te-am aşteptat, Doamne, aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul. Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii să nădăjduiască Israel spre Domnul. Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El şi El va izbăvi pe Israel de toate fărădelegile lui.

Rugăciune de umilinţă către Domnul nostru Iisus Hristos

Păcătuit-am şi n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne, călcat-am poruncile Tale cele mântuitoare şi făgăduinţele noastre cele sfinţite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez. Numele de creştin îl purtăm noi nevrednicii, iar mâinile noastre s-au făcut nevoitoare spre toată lăcomia. Picioarele grabnice şi cu cutezare spre toată alergarea cea rea. Gura, organul sfintelor

rugăciuni şi al cuvintelor, am făcut-o organ a toată vorba nebunească. Ochii noştri şi toate simţirile noastre, peste măsură le-am umplut de păcate şi de toată necurăţia. De aceea, Preabunule Stăpâne, iubirea Ta de oameni cea multă, am întors-o spre mânie, noi nevrednicii. Mulţimea facerilor Tale de bine am prefăcut-o nebuneşte spre chinuri. Însă nu cu iuţimea Ta să ne cerţi pe noi, Doamne. Ţie Unuia am greşit, dar Ţie Unuia ne şi închinăm şi cu inimă umilită ne rugăm slăbeşte, lasă, iartă, Iubitorule de oameni, Stăpâne. Biruiască mulţimea îndurărilor Tale adunarea cea vicleană a păcatelor noastre. Adâncul bunătăţilor Tale cel nemăsurat să acopere marea cea amară a răutăţilor noastre! Adevărat, Preabunule Iisuse, ne rugăm Ţie, dăruieşte iertare păcatelor noastre, bună aşezare minţii, sănătate trupului, pace în zilele noastre, văzduhului bună liniştire, pământului bună rodire, credinţei celei dreptmăritoare creştere, unire şi pace Sfintelor Tale Biserici, surparea eresurilor, stricarea sfaturilor celor necurate şi toate lucrurile cele de folos ni le dăruieşte după neschimbatele Tale îndurări. Cel ce nu voieşti moartea păcătosului, dăruieşte nouă timp de

pocăinţă, ca şi de chinurile cele veşnice, care vor să fie, să ne mântuim, cu darul şi cu iubirea de oameni a Preacuratului Tău Părinte, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Prea Sfântul, Bunul şi de viaţă Făcătorul Duhul Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru recunoaşterea ticăloşiilor noastre

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care Singur din fire eşti fără de păcat şi pentru noi Te-ai făcut om fără de păcat, ascultă în ceasul acesta, această rugăciune cu durere a mea, că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune şi inima mea s-a tulburat în mine! Tu, Doamne Preaînalte, Împărate al cerului şi al pământului, ştii că toată tinereţea mea am cheltuit-o în păcate şi umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Întunecându-mi-se gândul din copilărie şi până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea Sfântă; ci, cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de râs şi de batjocură dracilor, nicidecum în minte venindu-mi că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra

păcătoşilor şi gătită este gheena focului? Din această pricină căzând în deznădăjduire, nicidecum venind în simţire de întoarcere, m-am făcut pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine. Că ce fel de păcate n-am făcut? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvârşit, cu covârşire şi cu sârguinţă. Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeşti; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcate. Toate mădularele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra şi a sluji la păcate. Cine dar, nu mă va plânge pe mine ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, eu singur am aţâţat urgia Ta asupra mea, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecând şi covârşind pe toţi păcătoşii cei din veac, păcătuind fără de asemănare şi fără de iertare. Însă de vreme ce eşti Mult-Milostiv, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc pe mine, şi cad la înfricoşatul Tău Divan şi, ca şi cum m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul Sufletului strig Ţie: Milostiveşte-te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinţei mele, pleacă-

Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc şi rătăcit fiind, întoarce-mă şi întorcându-mă, îmbrăţi-şează-mă şi mă iartă, căci mă rog. Pentru că n-ai pus pocăinţă drepţilor şi n-ai pus iertare celor ce nu greşesc; ci ai pus pocăinţă asupra mea, a păcătosului, în acelea cu care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să văd înălţimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca să merg cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire la lumea cea de dincolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna Prea Sfânt Numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în veci vecilor. Amin.

Rugăciune umilită pentru recunoaşterea păcatelor

Doamne Mult-Milostive, Dumnezeule Prea-bune, Sfinte, Care iubeşti numai binele şi urăşti tot răul, rogu-Te, nu te uita la mulţimea păcatelor mele, ci priveşte la mine, fiul cel

risipitor, la oaia cea rătăcită care îmi recunosc vina mea şi vin la Tine, mâhnit cu inima, zdrobit şi ruşinat cerşind iertare. Doamne, fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu este pururea înaintea mea. Sunt greu tulburat, zdruncinat şi nemângâiat. Nu am linişte, nu am odihnă în sufletul meu, văzând că m-am pus cu trup şi suflet în slujba diavolului. Cunosc că prin multele şi feluritele păcate, pe Tine, Părintele şi Dumnezeul meu cel Preabun Te-am jignit, mâhnit, amărât şi Te-am mâniat foarte mult. Păcatele mele apasă cumplit asupra mea, întocmai ca o piatră foarte grea şi rău mă mai chinuiesc. Ce voi face? Scula-mă-voi şi mă voi duce la Tatăl meu şi din adâncul inimii păcătoşite, voi zice, ca şi fiul cel rătăcit: *„Tată! Am greşit la cer şi înaintea Ta...”* Aceasta voiesc să o fac chiar acum. Pentru aceasta cu căinţă mă rog Ţie, iartă-mă pe mine păcătosul. Doamne, eu nu mai cutez să mai vin la Tine în starea aceasta păcătoasă în care mă aflu, dacă nu m-aş fi întărit de cuvintele milostivirii Tale: *„Veniţi la mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi. Eu nu voiesc moartea păcătosului, ci doresc să se întoarcă de la calea lui cea rea şi să fie viu!”* Cuvintele acestea mă

încurajează foarte mult a veni înaintea Preotului Duhovnic şi a-mi mărturisi păcatele, acestui minunat împuternicit al Tău, care stă văzut în Scaunul Sfintei Spovedanii, în locul Tău, Dumnezeul meu, Care stai nevăzut acolo de faţă şi primeşti mărturisirea cea adevărată, pe care o facem noi păcătoşii. Rogu-Te Doamne, luminează-mi mintea, deschide-mi inima şi buzele mele, să spun numai adevărul şi să-mi mărturisesc toate păcatele mele. Nu mă lăsa, Doamne, ca din vreo frică sau ruşine, să ascund vreun păcat şi să-l las nemărturisit, ci luminează-mă, Doamne, ajută-mă să-mi reamintesc şi să-mi mărturisesc toate păcatele mele, mari şi mici, cu toată umilinţa, zdrobirea inimii şi căinţa, înaintea Preotului Duhovnic şi a Ta, cu hotărârea de a le părăsi desăvârşit şi a face roade vrednice de pocăinţă ca astfel să fiu iertat ca şi mulţimea Magdalenelor, Samarinencelor, Zaheilor, tâlharilor şi a altor păcătoşi, pocăiţi după dreptarul dreptei credinţe creştineşti, care acum se veselesc în Raiul desfătărilor, îndulcindu-se pururea de nemărginita frumuseţe a Feţei Dumnezeirii Tale. Astăzi vreau a face o mărturisire cât mai amănunţită, şi mai bună, mai desăvârşită, aşa ca

şi când ar fi cea din ceasul despărţirii sufletului meu de trup. Ajută-mi, Doamne, ca să fac această adevărată mărturisire, pentru că eu nu cunosc, ci numai Tu singur, dacă voi mai avea vreme şi prilej să mă mai mărturisesc vreodată, ori cu această mărturisire voi merge înaintea Ta, Preadrepte Judecătorule. Doamne Dumnezeule, astăzi doresc din toată inima a mă întoarce la Tine, a mă curăţi de toate păcatele, Părintele meu Cel Preabun, pe Care Te-am jignit şi mâhnit şi a mă mântui de tot păcatul. Puterile mele cele slabe încă nu sunt în stare a mă ajuta pentru a face aceasta. Deci, rogu-mă Ţie, Dumnezeule, Părintele milostivirilor, ajută-mă a face şi a desăvârşi această curăţire de păcate. Rogu-Te, Doamne, fie-Ţi milă de mine şi iartă-mă. Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul şi Dumnezeul meu, Tu ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. Ajută-mi, Doamne, Care ai venit să chemi, nu pe cei drepţi ci, pe cei păcătoşi, la pocăinţă, cheamă-mă şi pe mine păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, Izvorul vieţii şi Lumina lumii, Care luminezi tuturor. Primeşte-mă pe mine, păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, la milostivul Scaun al

judecăţii Tale de aici de pe pământ, la Sfânta Spovedanie. Pentru minunata Ta întrupare, propovă-duire, patimă, răstignire şi moarte pe Cruce, ce ai suferit pentru mântuirea noastră şi pentru Preamărita Ta Înviere, rogu-Te pe Tine, Care ai iertat pe vrăjmaşii Tăi răstignitori, iartă-mi şi mie toate păcatele mele! Dumnezeule, Duhule Sfinte, Mângâietorule, Vistierul bunătăţilor, înzestrătorule al nostru cu toate bogatele Tale Daruri şi Dătătorule de viaţă, vino şi la mine păcătosul, curăţeşte-mă cu Darurile Tale cele bogate, întăreşte-mă în tot binele şi ajută-mă să mă mântuiesc şi să redobândesc fericirea, în Împărăţia Ta cea Cerească, începând de aici de pe pământ. Dumnezeule cel Preamărit în Sfânta Treime, cea de o Fiinţă şi nedespărţită, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte, ajută-mă să mă curăţesc de toate păcatele prin Taina Sfintei Spovedanii şi să-ţi slujesc Ţie totdeauna cu trup şi suflet, că Ţie se cuvine, Doamne, toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi, pregătit de mai înainte, cu umilință să-ți mărturisești fiecare păcat făcut, fără a ascunde ceva, de rușine, știind că nu duhovnicului ci Însuși Domnului nostru Iisus Hristos te mărturisești. Iar de vei îndrăzni a ascunde cu bună știință ceva, află că

zadarnic te mărturiseşti, căci păcatele îndoit le vei avea.

Rugăciuni după Spovedanie

Psalmul 102

Binecuvintează suflete al meu pe Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu numele cel Sfânt al Lui. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, şi nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce vindecă toate bolile tale, pe Cel ce risipeşte toate fărădelegile tale. Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, Pe cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătăţi pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale. Cel ce face milostenie Domnul şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale. Îndurat şi milostiv este Domnul, Îndelung-Răbdător şi Mult-Milostiv. Nu până în sfârşit se va iuţi, nici în veac se va mânia. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă. Că după înălţimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa, spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem

de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-şi-a aminte că ţărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori. Că duh a trecut într-însul şi nu va fi şi nu-şi va mai cunoaşte încă locul său; iar mila Domnului din veac şi până în veac spre cei ce se tem de Dânsul. Şi dreptatea lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al Lui, şi îşi aduc aminte de poruncile Lui ca să le facă pe ele. Domnul din cer a gătit Scaunul Său, şi Împărăţia Lui pe toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei puternici la virtute, care faceţi cuvântul Lui şi auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui care faceţi voia Lui, binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Psalmul 31

Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleşug. Când am tăcut, topitu-s-au oasele mele în strigătul meu toată ziua. Că ziua şi noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna Ta şi am căzut în suferință când ghimpele

Tău mă împungea. Fărădelegea mea am cunoscut-o şi păcatul meu n-am ascuns, împotriva mea. Zis-am: Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului, şi Tu ai iertat nelegiuirea inimii mele. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul în vreme potrivită, iar potop de ape multe de dânsul nu se va apropia. Tu eşti scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea. Izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi şi te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre Tine ochii mei. Nu fi ca un cal şi ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului, iar pe cel ce nădăjduieşte în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul şi vă bucurați, drepților, şi vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul meu, Mult-Milostive, îţi mulţumesc Ţie, că prin mărturisirea cea către duhovnicescul meu Părinte, m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau de la Tine iertarea păcatelor mele. Ca David cel ce a zis: *„Juratu-m-am şi am pus ca să păzesc jude-*

căţile dreptăţii Tale", făgăduiesc şi eu înaintea Ta, cu voinţă hotărâtoare a sufletului meu, că aleg mai bine a muri, decât a face de acum înainte vreun păcat de moarte şi a amărî cu el bunătatea Ta cea nemăsurată. Dar de vreme ce voinţa mea este neputincioasă, singură de sine fără ajutorul Tău, mă rog Ţie fierbinte, să mă întăreşti cu Darul şi ajutorul Tău, ca să rămân până la sfârşit neschimbat în această hotărâre. Dă-mi, Doamne, ca cealaltă vreme a vieţii mele să o petrec în pace şi în pocăinţă, şi să dobândesc în această viaţă Darul Tău, iar în cealaltă fericirea de veci, pentru rugăciunile prea binecuvântatei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Amin.

Rugăciunile înainte de împărtăşirea cu Sfintele Taine

Rugăciunile începătoare (pag 3), Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... Psalmul 50 (pag. 8), Crezul (pag.10), Apoi:

Canonul Sfintei Împărtăşanii:

Cântarea întâi

Veniţi, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a călăuzit pe poporul pe care L-a scos din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Pâine a vieţii celei veşnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt şi scump Sângele Tău, Milostive

Doamne, şi tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Învredniceşte-mă, Stăpâne, pe mine, nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat şi să beau Sângele Tău cel preascump, cu credinţă şi cu dragoste.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce eşti bună şi binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat şi de mântuire lumii, învredniceşte-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a treia

Innoieşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul: şi frica Ta sădeşte-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curăţească necurăţia inimii mele, ca fiind curăţit, în cuget curat, cu credinţă şi cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtăşirea Darurilor Tale.

Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie Preacuratul Tău Trup şi dumnezeiescul Tău Sânge, şi spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt şi spre viaţa de veci, Iubitorule de oameni, şi spre îndepărtarea durerilor şi a necazurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, învredniceşte-mă să mă împărtăşesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău şi cu scumpul Tău Sânge, şi să slăvesc bunătatea Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată, ceea ce eşti masă a Pâinii Vieţii, Care S-a pogorât de sus, întru milă, şi a dăruit lumii viaţă nouă, învredniceşte-mă acum şi pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Acesta şi să fiu viu.

Doamne miluieşte (de trei ori). Apoi sedealna:

Foc şi lumină să-mi fie mie primirea preacuratelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor şi lumi-

nându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da cele sfinte înşelăciunii vrăjmaşului, nici Îţi voi da sărutare vicleană, ci, ca desfrânata căzând înaintea Ta şi ca tâlharul mărturisindu-mă, strig către Tine: Pome-neşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Cântarea a patra

Te laud că glas am auzit, Doamne, şi m-am spăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea proslăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, Mult-Milostive.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Întrupându-Te, Mult-Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ţie să curăţeşti şi păcatele mele.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Tămăduieşte rănile sufletului meu, Doamne, şi mă sfinţeşte tot şi mă învredniceşte, Stăpâne, să fiu părtaş la dumnezeiasca Ta Cină de taină, eu, ticălosul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Să stăm toţi cu frică şi cu cutremur, ţinând ochii inimii în sus şi strigând către Mântuitorul: Întăreşte-ne şi ne înţelepţeşte, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fă şi mie milostiv pe Cel ce L-ai purtat în pântecele tău, Stăpână, şi mă păzeşte pe mine, robul tău, neîntinat şi fără de prihană, ca, primind înlăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfinţesc.

Cântarea a cincea

Dătătorule de Lumină şi Făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi; că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum împreună cu smeritul robul Tău şi petrece întru mine precum ai făgăduit, că iată mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc şi beau Sângele Tău.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Cuvântule al lui Dumnezeu şi Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatul, spre luminare şi Sângele Tău spre curăţirea

întinatului meu suflet.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având suflet întinat şi buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, şi să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fecioară Marie, Maica lui Dumnezeu, care eşti scump sălaş al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăşi cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a șasea

Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel nemărginit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Mintea şi sufletul, inima şi trupul sfinţeşte-mi-le, Mântuitorule, şi mă învredniceşte ca, fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoşătoarele Tale Taine.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Ca, înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău şi întărirea vieţii, prin împărtăşirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu frică şi cu cutremur să ne apropiem toţi de dumnezeieştile Taine ale lui Hristos şi să primim adevăratul şi sfântul Lui Trup şi adevăratul, sfântul şi scumpul Lui Sânge.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfinţeşte-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieştile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Doamne miluieşte (de trei ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Condacul

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău, şi dumnezeiescul Tău Sânge, şi mă împărtăşesc cu preacuratele şi înfricoşătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, netrebnicului, spre osândă, ci spre viaţa veşnică şi fără de moarte.

Cântarea a şaptea

Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Împărtăşirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăţi, lumină, viaţă, nepătimire şi solire spre adăugirea şi înmulţirea dumnezeieştii Tale bunătăţi, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur eşti bun.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Izbăveşte-mă de patimi, de vrăjmaşi, de nevoi şi de tot necazul, pe mine, cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare şi dumnezeieşti şi-Ţi cânt Ţie: Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Suflete al meu netrebnic, suflete pătimaş, spăimântează-te văzând prea slăvitele Taine; lăcrimează suspinând şi, bătându-te în piept, strigă şi zi: Doamne, curăţeşte-mă pe mine, desfrânatul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ţie celei curate mă rog acum eu, robul Tău cel necurat: Pe

mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curăţeşte-mă întru totul de întinăciunea trupului şi a sufletului.

Cântarea a opta

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei şi a prefăcut văpaia în răcoreală, lăudaţi-L lucrurile, ca pe Domnul, şi-L preaînălțați întru toţi vecii.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Cereştilor, înfricoşătoarelor şi Sfintelor Tale Taine, Hristoase, şi Cinei Tale celei dumnezeieşti şi de taină şi pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaş a fi mă învredniceşte, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Nu mă lepăda de la fața Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, şi eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău şi beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara şi ca iarba. O, înfricoşătoare Taină! O,

milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtăşesc cu dumnezeiescul Trup şi Sânge şi mă fac fără stricăciune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu adevărat, Maică a lui Dumnezeu, în pântecele tău s-a copt Pâinea cea dumnezeiasca a Vieţii, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toţi vecii.

Cântarea a noua

Pe Dumnezeu Cuvântul Cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Bun este Domnul, gustaţi şi vedeţi; că de demult pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, şi o dată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfinţind pe cei ce se împărtăşesc cu Dânsul.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Cu sufletul şi cu trupul să mă sfinţesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ţi fiu Ţie locaş prin împărtăşirea Sfintelor Taine, avându-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, Făcătorule de bine, Mult-Milostive.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca focul şi ca lumina să-mi fie mie Trupul şi Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului şi mistuind spinii patimilor şi luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă pe tine, Stăpână, tot neamul şi te măreşte mulţimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpâneşte toate, luând fiinţă omenească.

Şi îndată:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... (de trei ori), Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluieşte (de 40 ori cu metanii, după putința fiecăruia) și troparele de umilință:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi: Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniți să ne închinăm... și:

Psalmul 22

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi. La loc cu păşune, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui. Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea. Acesta pe mări l-a întemeiat şi pe râuri l-a aşezat. Cine se va sui în muntele Domnului, şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care nu şi-a luat sufletul în deşert şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său, Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostivire de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce

caută faţa Dumnezeului lui Iacob. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice, şi va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice, şi va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: *„Tot omul este mincinos!”*. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului în faţa întregului Său popor. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ţie-Ţi voi jertfi jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului în faţa întregului Său popor, în curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.,

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori şi trei metanii).

Apoi aceste tropare:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, şi curăţeşte inima mea, făcând-o biserică a prea curatului Tău Trup şi Sânge şi nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Spre împărtăşirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădeşte că nu este de cină şi osândă voi pricinui prea păcătosului meu suflet; ci curăţeşte, Doamne, necurăţia sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un iubitor de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Mare este mulţimea păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Curată; la tine alerg, având trebuinţă de mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Iar în Sfânta şi marea Joi, se zice şi aceasta:

Când măriţii ucenici la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de arginţi bolnăvindu-se, s-a întunecat şi judecătorilor celor fărădelege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuţii, pe cel ce pentru aceasta spânzurare şi-a agonisit; fugi de sufletul nesăţios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învăţătorului. Cel ce eşti spre toţi bun, Doamne, slavă Ţie.

Apoi aceste stihuri:

Trupul Stăpânului vrând să-L primeşti spre hrană,
Fie-ţi frică să nu te arzi, că foc este;
Sângele Lui vrând să-L bei spre Împărtăşire,
Mergi şi cu cei ce te-au mâhnit împacă-te,
Şi aşa îndrăzneşte de ia hrana sfântă.
Vrând să te împărtăşeşti cu Jertfa de Taină,
Cu al Stăpânului Trup făcător de viaţă;
Întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea întâi, a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti izvorul vieţii şi al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută şi nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce eşti împreună veşnic cu Dânsul şi împreună fără de început, Care pentru bunătatea Ta cea multă, în zilele cele din urmă ai purtat Trup şi

Te-ai răstignit şi Te-ai jertfit pentru noi cei nemulţumitori şi nerecu-noscători şi cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuţi Împărate, Cel ce eşti fără de moarte, primeşte şi pocăinţa mea, a păcătosului, şi pleacă urechea Ta către mine şi ascultă graiurile mele, că am greşit, Doamne; greşit-am la cer şi înaintea Ta şi nu sunt vrednic a căuta spre înălţimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învăţăturile Tale şi neascultând poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, Îndelung-Răbdător şi Mult-Milostiv, nu m-ai dat să pier în fărădelegile mele, în tot chipul aşteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubito-rule de oameni, prin proorocul Tău: *„Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu”*. Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voieşti pierderea oamenilor, ci vrei ca *„toţi să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină”*. De aceea nici eu, netrebnicul, deşi sunt nevrednic cerului şi pământului şi acestei vieţi trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului şi m-am făcut rob dezmierdărilor şi am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura şi zidirea Ta, nu deznădăjduiesc

de a mea mântuire. Ci, nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: primeşte-mă deci şi pe mine, Iubitorule de oameni, Hristoase, ca pe desfrânata şi ca pe tâlharul, ca pe vameşul şi ca pe fiul cel pierdut, şi ridică sarcina grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii şi tămăduieşti neputinţele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniţi şi împovăraţi şi le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăinţă pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi; şi mă curăţeşte de toată întinarea trupului şi a sufletului. Învaţă-mă să săvârşesc sfinţenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu primind părticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup şi Sânge, şi să Te am pe Tine locuind şi petrecând întru mine împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh. Aşa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtăşirea Preacuratelor şi de viaţă Făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul şi cu trupul, împărtăşindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, ca fără de osândă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viaţa de veci

şi spre răspuns bineprimit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată; ca şi eu, dimpreună cu toţi aleşii Tăi, să fiu părtaş bunătăţilor Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care eşti preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Dumnezeul meu, ştiu că nu sunt vrednic, nici în stare să Te primesc sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu şi surpat şi nu afli în mine loc potrivit ca să-Ţi pleci capul. Ci, precum din înălţime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te şi acum spre smerenia mea. Şi precum ai binevoit a Te culca în peşteră şi în ieslea necuvântătoarelor, aşa binevoieşte a intra şi în ieslea necuvântătorului meu suflet şi în întinatul meu trup. Şi precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra şi a cina împreună cu păcătoşii în casa lui Simon cel lepros, aşa binevoieşte a intra şi în casa smeritului, leprosului şi păcătosului meu suflet. Şi precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit şi s-a atins de Tine, aşa Te milostiveşte şi de mine, păcătosul, care vin şi mă ating de Tine. Şi precum

nu Te-ai scârbit de întinata şi necurata ei gură ce Te-a sărutat, aşa nu Te scârbi nici de întinata şi mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate şi pângărite, şi de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele Prea Sfântului Tău Trup şi al scumpului Tău Sânge spre sfinţire şi spre luminare, spre însănătoşirea smeritului meu suflet şi trup, spre uşurarea greutăţii greşelilor mele celor multe, spre pază de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea şi mutarea răului şi vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea împărăţiei Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă şi ca nu cumva, prea multă vreme rămânând departe de împărtăşirea Ta, să fiu prins de lupul cel înţelegător. Pentru aceasta mă rog Ţie, Cel ce singur eşti sfânt, Stăpâne: Sfinţeşte-mi sufletul şi trupul, mintea şi inima, rărunchii şi măruntaiele; înnoieşte-mă tot şi înrădăcinează frica de Tine întru mădularele mele şi sfinţenia Ta fă-o neştearsă dintru mine. Şi-mi fii mie ajutător şi folositor, îndreptând în pace viaţa mea şi

învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinţii Tăi, pentru rugăciunile şi mijlocirile Preacuratei Maicii Tale şi ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri şi pentru ale tuturor sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie. Amin.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrastul

Doamne, Cel ce singur eşti curat şi fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele şi fecioreştile sângiuri ale celei ce mai presus de fire Te-a născut pe Tine, cu venirea dumnezeiescului Duh şi cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veşnic, Hristoase Iisuse, înţelepciunea lui Dumnezeu, pacea şi puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viaţă făcătoare şi mântuitoare: crucea, piroanele, suliţa, moartea, omoară-mi patimile cele trupeşti, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăţia iadului, îngroapă îndemnurile mele cele viclene, prin gânduri bune, şi risipeşte duhurile cele viclene. Cel ce cu Învierea Ta cea de a treia zi şi de viaţă purtătoare ai ridicat pe strămoşul cel căzut, ridică-mă şi pe mine, cel ce am alunecat în păcat,

punându-mi înainte chipuri de pocăinţă. Cel ce cu preaslăvită înălţarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat şi l-ai cinstit cu şederea de-a dreapta Tatălui, învredniceşte-mă, prin împărtăşirea Sfintelor Tale Taine, să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiţi. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut pe sfinţii Tăi ucenici vase cinstite, arată-mă şi pe mine a fi locaş al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăşi să judeci toată lumea întru dreptate, binevoieşte să Te întâmpin şi eu pe nori pe Tine, Făcătorul şi Judecătorul meu, împreună cu toţi sfinţii Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc şi să Te laud pe Tine împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Simeon Metafrastul

Precum voi sta înaintea înfricoşătorului şi nefăţarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare şi dând răspuns de relele ce am făcut, aşa şi astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta şi înaintea înfricoşătorilor şi sfinţilor Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele

rele şi fărădelegile, dându-le pe faţă şi vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea şi-mi iartă toate păcatele; vezi că fărădelegile mele s-au înmulţit mai mult decât perii capului meu. Căci ce rău n-am săvârşit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu am închipuit în sufletul meu? Că iată şi cu faptele am făcut desfrânare şi preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, defăimare, vorbă deşartă, înfierbântare la râs, beţie, lăcomie a pântecului, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuţie, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de ruşine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simţirile şi toate mădularele mi le-am întinat şi le-am stricat şi de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaş diavolului. Şi ştiu, Doamne, că fărădelegile mele au covârşit capul meu, dar mulţimea îndurărilor Tale este neasemănată şi mila bunătăţii Tale cea fără de răutate este nespusă şi nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, preaminunate Împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine, păcătosul; arată-mi puterea bunătăţii Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate şi

mă primeşte pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc; primeşte-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul şi pe desfrânata. Primeşte-mă pe mine, cel ce peste măsură Ţi-am greşit şi cu cuvântul şi cu fapta şi cu pofta cea fără cale şi cu gândul cel dobitocesc. Şi precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, aşa mă primeşte şi pe mine, păcătosul; că mult am greşit şi m-am spurcat şi am scârbit Duhul Tău cel Sfânt şi am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvântul şi cu gândul, noaptea şi ziua, pe faţă şi într-ascuns, cu voie şi fără de voie. Şi ştiu că vei pune înaintea mea păcatele mele în acelaşi chip în care le-am făcut şi mă vei întreba de cele ce cu ştiinţă, fără de iertare, am greşit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă nici cu mânia Ta să mă mustri, nici cu urgia Ta să mă pedepseşti. Miluieşte-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci şi zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine mâna Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ţie Unuia am greşit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea să-Ţi stea înainte. Că eu sunt adâncul păcatului şi nu

sunt vrednic nici în stare a căuta şi a privi înălţimea cerului, din pricina mulţimii păcatelor mele celor fără de număr; că toate lucrurile rele, închipuirile şi meşteşugirile diavoleşti, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările şi alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat-o să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, şi înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruieşte iubirea Ta de oameni mulţimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor şi după îndurările şi milele Tale slăbeşte, lasă, iartă-mi toate câte Ţi-am greşit; că s-a umplut de multe rele sufletul meu şi nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluieşte-mă, Dum-nezeule, după mare mila Ta şi să nu-mi răsplă-teşti după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijineşte-mă, izbăveşte sufletul meu de relele ce au crescut într-însul şi de agonisirile lui cele cumplite. Miluieşte-mă pentru mila Ta, ca acolo

unde s-a înmulţit păcatul să prisosească harul Tău, şi să Te laud şi să Te slăvesc în toate zilele vieţii mele. Că Tu eşti Dumnezeul celor ce se pocăiesc şi Mântuitorul celor ce greşesc şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea, a Sfântului Ioan Damaschin

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai puterea să ierţi păcatele oamenilor, ca un bun şi iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile mele cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, şi mă învredniceşte ca, fără de osândă, să mă împărtăşesc cu dumnezeieştile, preaslăvitele, Preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăţie şi sfinţire şi spre dobândirea vieţii şi împărăţiei ce va să fie, spre zid şi ajutor, spre izgonirea celor potrivnici şi spre pierderea greşelilor mele celor multe; că Tu eşti Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Tatălui şi Duhului Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şasea, a Sfântului Vasile cel Mare

Ştiu, Doamne, că întru nevrednicie mă împărtăşesc cu Preacuratul Tău Trup şi cu scump Sângele Tău, şi vinovat sunt, şi osândă mie însumi mănânc şi beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul şi Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci, îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: *„Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul"*. Deci, milostiveşte-Te, Doamne, şi nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Şi să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire şi curăţire, spre luminare şi pază, spre mântuirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului, spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele şi a lucrării diavoleşti care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea şi dragostea către Tine, spre îndreptarea şi întărirea vieţii, spre înmulţirea faptei celei bune şi a desăvârşirii, spre plinirea poruncilor şi spre împărtăşirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bine primit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

Rugăciunea a şaptea, a Sfântului Simeon Noul Teolog

Din buze întinate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primeşte-mi rugăciunea, Hristoase al meu, şi neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obişnuinţele, nici neruşinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, şi mai vârtos mă şi învaţă ce mi se cuvine a face şi a grăi. Greşit-am mai mult decât desfrânata, care, aflând unde sălăşluieşti cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos şi Dumnezeul meu. Cum pe aceea, ce s-a apropiat din inimă, n-ai alungat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvântule, ci dă-mi să ţin şi să sărut picioarele Tale şi cu izvor de lacrimi, precum cu nişte mir de mult preţ, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curăţeşte-mă cu ele, Cuvântule. Iartă-mi greşelile şi dă-mi îndreptare. Ştii mulţimea răutăţilor mele, ştii şi bubele mele şi rănile mi le vezi, dar şi credinţa mi-o ştii, voinţa mi-o vezi şi suspinele mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul şi Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârşite de mine le-au cunoscut ochii Tăi şi în

cartea Ta se află scrise şi cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este şi toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate; încât, cu inimă curată, cu gândul înfricoşat şi cu sufletul smerit să mă împărtăşesc cu Tainele Tale cele Preacurate şi Preasfinte, cu care se îndumnezeieşte şi se face viu tot cel ce mănâncă şi bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: *„Tot cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul”*. Întru totul adevărat este cuvântul Stăpânului şi Dumnezeului meu, că cel ce se împărtăşeşte cu Darurile cele dumnezeieşti şi îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu trei străluciri Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără Tine, Dătătorule de viaţă, suflarea mea, viaţa mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greşelile mele şi să mă împărtăşesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viaţă şi fără prihană, ca Tu să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, şi să nu mă răpească cu vicleşug înşelă-

torul, aflându-mă depărtat de harul Tău, şi astfel, lăsându-mă eu înşelat, să mă depărteze şi de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta şi cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut şi pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, aşa mă primeşte şi pe mine, desfrânatul şi spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Ştiu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greşit Ţie, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar şi aceasta ştiu, că mărimea greşelilor mele şi mulţimea păcatelor mele nu covârşesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curăţeşti şi îi luminezi şi cu lumina îi uneşti, părtaşi Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; şi, lucru străin de gândurile îngereşti şi omeneşti, adeseori vorbeşti cu ei ca şi cu nişte prieteni ai Tăi adevăraţi. Acestea mă fac îndrăzneţ, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, şi punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri faţă de noi, bucurându-mă şi cutremurându-mă, cu focul mă împărtăşesc, iarbă uscată fiind eu, şi – străină minune! – mă răcoresc nears, ca rugul de demult,

care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulţumitor şi cu mulţumitoare inimă, cu mulţumitoare mădulare ale sufletului şi ale trupului meu mă închin şi Te măresc şi Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat eşti binecuvântat, acum şi în veci. Amin.

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Dumnezeule, slăbeşte, lasă, iartă-mi toate greşelile câte Ţi-am greşit cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, cu voie sau fără voie, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, toate mi le iartă ca un bun şi de oameni iubitor. Şi pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri şi ale tuturor sfinţilor care au bineplăcut Ţie din veac, binevoieşte ca fără osândă să primesc sfântul şi preacuratul Tău Trup şi scumpul Tău Sânge spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre curăţirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să

locuieşti întru mine, îndrăznind mă apropii. Porunceşte-mi şi voi deschide uşile pe care Tu Însuţi le-ai zidit, şi intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră şi luminează cugetul meu cel întunecat. Şi cred că aceasta vei face: că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameşul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăţia Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toţi, care cu pocăinţă au venit la Tine, i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur eşti binecuvântat totdeauna, acum şi în vecii nesfârşiţi. Amin.

Rugăciunea a zecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbeşte, lasă, milostiveşte-Te şi îmi iartă mie, păcătosului, netrebnicului şi nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile şi greşelile mele toate, câte am păcătuit faţă de Tine, din tinereţile mele până în ziua şi în ceasul de acum, fie cu ştiinţă, fie din neştiinţă, cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, cu cugetul, cu deprinderile şi cu toate simţurile mele. Şi, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut,

ale Preacuratei şi pururea Fecioarei Maria, Maica Ta, singura mea nădejde neînfruntată, ocrotitoare şi izbăvitoare, învredniceşte-mă ca fără de osândă să mă împărtăşesc cu Preacuratele, Nemuritoarele, de viaţă făcătoarele şi Înfricoşătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci, spre sfinţire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare şi spre sănătatea sufletului şi a trupului şi spre ştergerea şi pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor şi a deprinderilor mele celor rele şi a nălucirilor de noapte de la duhurile cele viclene şi întunecate. Că a Ta este împărăţia şi puterea, slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea, a Sfântului Ioan Damaschin

Înaintea uşilor casei Tale stau şi de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameşul şi ai miluit pe cananeanca şi ai deschis tâlharului uşile raiului, deschide-mi şi mie îndurările iubirii Tale de oameni şi mă primeşte pe mine, cel ce vin şi mă ating de Tine, ca pe desfrânata şi pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale,

cu uşurinţă a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, netrebnicul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primeşte ca şi pe dânsele şi-mi luminează simţirile cele sufleteşti, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sământă Te-a născut şi pentru ale puterilor cereşti, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Cred, Doamne, şi mărturisesc că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel viu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. Cred de asemenea, că acesta este însuşi preacurat Trupul Tău şi acesta este însuşi scump Sângele Tău. Deci mă rog Ţie: Miluieşte-mă şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, şi mă învredniceşte ca fără de osândă să mă împărtăşesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele şi spre viaţa de veci. Amin.

Apoi, mergând să te împărtăşeşti, să zici în taină aceste stihuri ale Sfântului Simeon Metafrastul:

Iată, mă apropii de sfânta împărtăşire.

Şi împărtăşindu-mă, Doamne, să nu mă arzi,
Că Tu eşti foc şi arzi pe cei nevrednici;
Ci, curăţeşte-mă de toată întinarea.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiule al lui Dumnezeu, părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îţi voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ţie: Pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

După aceea, stihurile acestea:

Sângele cel îndumnezeitor privind, înspăimântează-te, omule,
Că foc este şi arde pe cei nevrednici.
Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeieşte şi mă hrăneşte,
Îmi îndumnezeieşte sufletul şi-mi hrăneşte minunat mintea.

Apoi aceste tropare:

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, şi m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde cu focul cel fără de materie păcatele mele şi mă învredniceşte a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

Întru strălucirile sfinţilor Tăi cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în

cămară, haina mă vădeşte, că nu este de nuntă, şi voi fi legat şi lepădat de îngeri. Ci curăţeşte, Doamne, întinarea sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un iubitor de oameni.

După aceasta, se zice această rugăciune:

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curăţirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului şi spre arvunirea vieţii şi a împărăţiei ce va să vie. Iar mie bine-mi este a mă lipi de Dumnezeu şi a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele.

Apoi, repetă până ajungi să te împărtășești: Cinei Tale celei de taină...

RUGĂCIUNILE DE MULȚUMIRE DUPĂ PRIMIREA SFINTELOR TAINE

După ce te-ai cuminecat cu dumnezeieştile şi nemuritoatrele Taine, mulţumeşte cu smerenie Domnului rostind aşa:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! *(de trei ori),*

Apoi aceste stihuri de îndemn:

După ce vei primi împărtășirea sfântă
A făcătoarelor de viață Daruri,
Laudă adu și mulțumire mare,
Și cu căldură Domnului te roagă:
Slavă Ție, Doamne! Slavă Ție, Doamne!
Slavă Ție, Dumnezeului nostru!
Apoi următoarele rugăciuni:

Rugăciunea Sfântului Vasile cel Mare

Mulțumesc Ție, Doamne, Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaş a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc Ție că pe mine, nevrednicul, a mă

împărtăşi cu Preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit şi ai înviat şi ai dăruit nouă aceste înfricoşătoare şi de viaţă făcătoare Taine, spre binefacerea şi sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, dă să-mi fie şi mie acestea spre tămăduirea sufletului şi a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicul, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteştilor mele puteri, spre credinţă neînfruntată, spre dragoste nefăţarnică, spre desăvârşirea înţelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea împărăţiei Tale. Ca, întru sfinţenia Ta, cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea şi să nu mai viez mie, ci Ţie, Stăpânului şi Binefăcătorului nostru. Şi aşa, ieşind dintru această viaţă întru nădejdea vieţii celei veşnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă şi dulceaţa cea fără de sfârşit a celor ce văd frumuseţea cea nespusă a feţei Tale. Că Tu eşti dorirea cea adevărată şi veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Altă rugăciune a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor şi Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru toate bunătățile câte mi-ai dat mie şi pentru împărtăşirea cu Preacuratele şi de viață făcătoarele Tale Taine. Deci, mă rog Ție, Bunule şi Iubitorule de oameni, păzeşte-mă sub acoperământul Tău şi sub umbra aripilor Tale, şi-mi dăruieşte, până la suflarea cea mai de pe urmă, cu cuget curat şi cu vrednicie, să mă împărtăşesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viața de veci. Că Tu eşti Pâinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților, şi Ție slavă înălțăm, împreună şi Părintelui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sfântului Simeon Metafrastul

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătuirea mădularelor mele şi întru toate încheieturile, în rărunchi şi în inimă, şi arde spinii tuturor păcatelor mele; curățeşte-mi sufletul; sfințeşte-mi gândurile şi oasele; numărul deplin al celor cinci simțuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu

frica Ta; pururea mă acoperă şi mă apără şi mă păzeşte de tot lucrul şi cuvântul pierzător de suflet; curăţeşte-mă, spală-mă şi mă îndreptează; înţelepţeşte-mă şi mă luminează; arată-mă locaş numai al Duhului Tău şi să nu mai fiu sălaş păcatului, ci Ţie casă, prin primirea Împărtăşaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toţi sfinţii, pe mai marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înţelepţii Apostoli, şi cu aceştia şi pe Preacinstita şi Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primeşte-le, Milostive Hristoase al meu, şi pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu Însuţi eşti, Bunule, sfinţirea şi luminarea sufletelor noastre şi Ţie, după cuviinţă, ca unui Dumnezeu şi Stăpân, toţi slavă Îţi înălţăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea Sfântului Chiril al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viaţa de veci, şi Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie Împărtăşania aceasta spre bucurie, spre sănătate şi spre veselie. Şi la înfricoşătoarea şi a doua venire a Ta, învredniceşte-mă pe mine, păcătosul, să stau

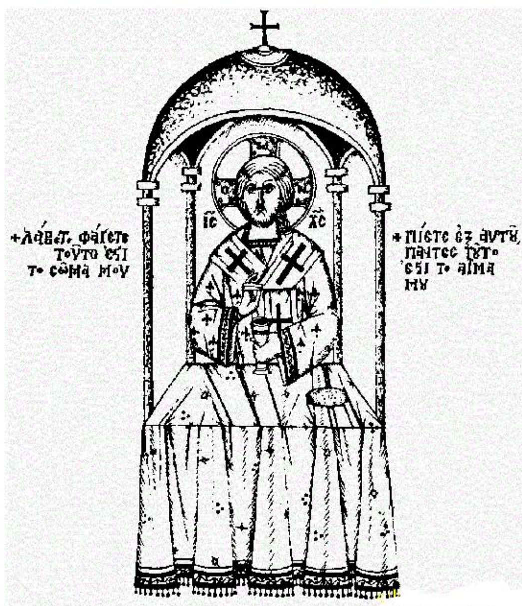
de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care eşti lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea şi bucuria mea, mulțumesc ție, că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaş Preacuratului Trup şi Scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce eşti Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluieşte-mă şi dă umilință şi zdrobire inimii mele şi smerenie gândurilor mele şi ridicare din robia cugetelor mele. Şi mă învredniceşte, până la sfârşitul vieții, fără de osândă să primesc sfințirea Preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Şi-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăință şi de mărturisire, ca să te laud şi să te măresc pe tine în toate zilele vieții mele, că binecuvântată şi preamărită eşti în veci. Amin.

Apoi:

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel.

Pomelnic zilnic

Pentru Sfânta Biserică

Adu-Ţi aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, de mila şi de îndurările Tale cele din veac, pentru care Te-ai întrupat şi de voie ai răbdat răstignire şi moarte, ai înviat din morţi, Te-ai înălţat la cer şi ai şezut de-a dreapta Lui Dumnezeu şi Tatăl, pentru mântuirea tuturor celor ce cred drept în Tine.

Caută spre smerenia şi rugăciunea tuturor celor ce cu toată inima Te caută pe Tine. Pleacă-Ţi urechea şi auzi smerita mea rugăciune, a nevrednicului robului Tău, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, pe care o aduc Ţie pentru poporul Tău.

Întâi, adu-Ţi aminte de soborniceasca şi apos-

toleasca Ta Biserica, pe care ai câştigat-o cu scump sângele Tău; întemeiaz-o, întăreşte-o, lăţeşte-o, înmulţeşte-o, împac-o şi o păzeşte nebiruită de porţile iadului în veci, iar întărâtările ce se pornesc asupra ei le potoleşte. Stinge năvala păgânilor, pornirile ereticilor degrab le sfărâmă, le dezrădăcinează şi întru nimic le întoarce, cu puterea Sfântului Tău Duh.

Pentru cei vii

Mântuieşte, Doamne, şi ne auzi şi cu milostivire păzeşte-ne de tot răul şi de asuprirea vrăjmaşilor văzuți şi nevăzuți, de falşi prieteni, profitori şi trădători, şi totdeauna ne ajută să te iubim pe Tine, pe aproapele, unul pe altul şi între noi, şi să facem tot binele; înmulțeşte dragostea şi dezrădăcinează toată răutatea de la noi, nevrednicii Tăi robi, şi de la robii Tăi pe care i-am pomenit şi îi voi mai pomeni, ca să ne învrednicim, cu mare şi bogată mila Ta, de bunătățile cele veşnice.

Mântuieşte, Doamne, si miluieşte pe prea sfinţiţii patriarhi ai lumii şi pe Prea Sfinţitul şi îndreptătorul Sinod, pe Prea Sfințitul Episcopul nostru *(numele)*, pe toţi prea sfinţiţii mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi ortodocşi, pe preoţi, diaconi şi pe tot clerul bisericesc, pe care i-ai pus

să păstorească turma Ta cea cuvântătoare şi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi pe mine păcătosul.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părintele nostru stareţ, *(numele)*, şi pe toți frații viețuitori ai acestei mănăstiri; dă-ne ca să ne înțelegem cu pace şi linişte, înmulțeşte-ne dragostea cea către Tine şi pe cea dintre noi, sporeşte-ne râvna la ascultare şi rugăciune, dezrădăcinează dintre noi toate patimile: cârtirea, clevetirea, judecarea aproapelui, ținerea de minte a răului, desfrâ-narea, îmbuibarea pântecului, beția, mânia, lenea şi nepăsarea, iubirea de avuții şi iubirea de slavă omenească, mândria, grăirea în deşert şi celelalte patimi urâcioase, ca în pace şi cu suflet curat să Te slavim pe Tine.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părintele meu duhovnic, *(numele)*, şi, pentru rugăciunile lui, iartă-mi păcatele mele. Luminează-i mintea spre a mă îndruma spre cele de folos, iar mie sme-reşte-mi cugetul pentru a face cele poruncite de dânsul.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe dreptcre-dincioşii cârmuitori al ţării, pe mai marii oştilor, pe căpeteniile oraşelor şi satelor şi pe ostaşii ţării.

Supune sub picioarele lor pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul. Pune în inimile lor cele bune şi de pace pentru Sfânta Biserică şi pentru buna sporire şi chivernisire a poporului roman, ca întru liniştea lor, viață lină şi fără gâlceavă să viețuim, întru dreapta credință şi întru toată curăția.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toţi cei ce se ostenesc şi slujesc şi pe cei ce cu osârdie au slujit în sfântă mănăstirea aceasta, fraţii noştri, cu lucrul mâinilor, pe cei puşi în ascultări, pe iconomi şi pe cei împreună cu dânşii ostenitori, pe lucrătorii mireni şi, pentru rugăciunile lor, dă mie iertare de păcate.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte sfintele mănăstiri din Sfântul Munte, din România şi de pretutindenea şi pe cei care vieţuiesc şi petrec într-însele, părinți şi frații noştri, şi mă miluieşte şi pe mine, păcătosul, pentru rugăciunile lor.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe mama mea Maria şi pe sora mea Oana, pe toate rudeniile cele după duh şi după trup şi pe prieteni, binefăcători şi cunoştințe şi le dăruieşte lor pacea Ta, îndestulându-i cu bunătăţile cele lumeşti şi cu cele mai presus de lume.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte, după mulţi-

mea îndurărilor Tale, pe toţi sfinţiţii arhimandriţi, ieroschimonahi, ieromonahi, ieroschidiaconi, ierodiaconi, schimonahi şi monahi, schimonahii şi monahii, şi pe toţi cei ce cu evlavie şi cu înfrânare vieţuiesc prin mănăstiri, prin pustii, prin peşteri, prin munţi, prin închisori, prin crăpăturile pietrelor, prin ostroavele mărilor, în orice loc şi latură şi care slujesc şi se roagă Ţie cu creştinească, dreaptă şi bună credinţă. Uşurează-le povara, mângăie-i în necaz şi-i întăreşte în nevoinţă, cu puterea Ta; iar prin rugăciunile lor, dăruieşte-mi şi mie iertare de păcate.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe bătrâni şi pe tineri, pe bogații milostivi şi pe sărmanii din toată lumea, pe văduve, pe orfani, şi pe cei ce se află în neputinţe, în griji, în nevoi, în rele pătimiri, în robii, în temniţe şi în închisori şi, mai ales, pe cei izgoniţi pentru Tine şi pentru dreapta credinţă ortodoxă, de neamurile cele fără de Dumnezeu şi de cumpliţii eretici, fiindcă sunt robii Tăi. Miluieşte-i pe dânşii, cercetează-i, întăreşte-i, îi mângâie şi degrab, cu puterea Ta, îi slobozeşte şi le dă izbăvire de orice fel de greutăţi.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toţi robii Tăi bolnavi de cancer sau paralizaţi, mutilaţi,

orbi, muți, surzi sau cu alte boli grele, bolnavi psihic sau stăpâniți de duhurile necurate, şi ca un Îndurat şi Mult-Milostiv, vindecă-i de boli şi îi ridică din patul durerii, pentru rugăciuniule Sfinților doctori fără de arginți: Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon, Nectarie din Eghina, Ioan Rusul şi Luca al Crimeei şi pentru ale tuturor Sfinților Tăi. Dă-le lor răbdare în suferirea bolii şi uşurarea suferințelor, iar în veacul cel viitor, odihna cea veşnică în Împărăția Ta.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe robii Tăi închişi în temniță. Celor care cu dreptate au fost pedepsiți, dă-le lor să-şi plângă păcatele şi să-şi ispăşească vina cu mărinimie şi răbdare, iar pe cei închişi cu nedreptate, scoate-i din legături şi din temniță. Dă-le lor iertare de păcate, uşurează-le nevoile, izbăveşte-i de primejdii şi de toți vrăjmaşii, înmulțeşte-le răbdarea şi îi luminează cu a Ta cunoştință ca să se întoarcă la Tine cu pocăință.

Pe cei ce s-au depărtat de la dreapta credință şi, cu eresul sau necredința întunecându-se, întru pierzare se află, cu strălucirea cunoştinței Tale îi

luminează şi Sfintei, Apostoleştii şi Soborniceştii Tale Biserici îi uneşte.

Urâta şi de Dumnezeu hulitoarea cârmuire păgânească, ereticească sau ate, degrab o surpă şi binecredincioşilor conducători o supune; înalţă fruntea dreptslăvitorilor creştini şi trimite peste noi milele Tale cele bogate.

Mântuieşte Doamne pe cei ce mă urăsc, mă dosădesc şi mă asupresc, şi nu îi lăsa pe dânşii să piară în răutatea lor, ci îi întoarce la bunătate, pentru mine păcătosul.

Mântuieşte Doamne pe cei ce îmi fac bine şi mă iubesc şi le dă lor aici bucuriile vieții, iar dincolo Împărăția Ta cea Cerească.

Dumnezeule al dragostei, Ție sunt dator a mulțumi pentru dulcele simțământ al dragostei şi ocrotirii, de care mă bucur. Tu, Cel ce eşti Izvorul tuturor bunătăților, revarsă binecuvântarea şi binefacerile Tale peste cei pe care inima mea îi cinsteşte şi îi iubeşte, peste robii Tăi care mi-au ajutat în viață, binefăcătorii mei. Apără-i de toate primejdiile ce bântuie viața muritorilor pe pământ. Fă să răsară asupra lor întotdeauna un soare strălucitor, ca să le risipească norii grijilor şi ai suferințelor din viața lor. Umple inimile lor

de bucuria mântuirii Tale, povăţuieştele paşii pe căi drepte în scopul mântuirii. Nu lăsa ca apăsătoarele suferinţe să le amărască inima. Nenorocirile lor să nu facă a li se coborî lacrimi în ochi, inimile lor să nu fie jertfă întristărilor. Fă ca fiecare din zilele lor să fie o frumoasă zi de primăvară, viaţa lor să se asemene unui râu limpede şi lin, ce curge prin grădini înverzite şi pline de flori. Iar dacă vor fi ameninţaţi de nenorocire, fii Tu apărătorul lor precum şi ei mă ajută pe mine. Dă-le Doamne toate bucuriile iertate muritorilor care păzesc poruncile Tale. Îngerii lor să-i însoţească şi să-i ocrotească în toate zilele lor şi, după o viaţă lungă, plină de binefaceri şi virtuţi, să se învrednicească a dobândi bunătăţile Tale cele veşnice, pregătite tuturor celor ce lucrează virtutea.

Mântuieşte, Doamne, miluieşte şi îmi iartă tot ce eu, ca un om neputincios, am greşit Ţie, şi m-am smintit şi nebuneşte m-am depărtat de la calea mântuirii, iar prin deşertăciunea minţii mele m-am abătut, ca un ticălos, către fapte necuvioase. Rogu-mă dar: Întoarce-mă iarăşi pe calea mântuirii, prin dumnezeiasca Ta iconomie.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toţi cei care

mi-au cerut să îi pomenesc la rugăciune, pe cei care i-am pomenit şi îi voi mai pomeni, şi le împlineşte lor cererile cele către mântuire şi le dă lor bogată mila Ta şi fericirea cea veşnică.

Pentru cei adormiţi

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce în nădejdea Învierii şi a Vieţii Veşnice au adormit, părinţi şi fraţii noştri, şi pe toţi care în cucernicie şi în dreapta credinţă s-au săvârşit; şi le iartă lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie, cea cu lucrul sau cu cuvântul sau cu gândul, şi îi aşează pe dânşii în locuri luminoase, în locuri răcoroase, în locuri de odihnă, de unde a fugit toată întristarea şi suspinul, unde cercetarea Feţei Tale veseleşte pe toţi sfinţii Tăi cei din veac. Dăruieşte lor şi nouă Împărăţia Ta şi împărtăşirea bunătăţilor Tale celor negrăite şi veşnice şi desfătarea vieţii Tale celei nesfârşite şi fericite. Că Tu eşti viaţa şi învierea şi odihna robilor Tăi celor adormiţi, Hristoase Dumnezeul nostru şi pe Tine Te slăvim în veci.

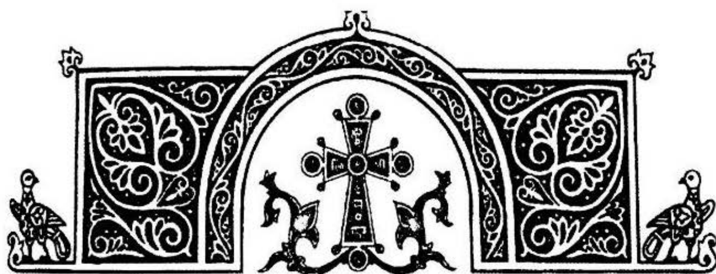
Pomeneşte, Doamne, pe cei ce s-au mutat din viaţa aceasta: binecredincioşii împăraţi şi domni, împărătese şi doamne, boieri şi jupânese, bogaţi şi săraci, bătrâni şi tineri, femei şi bărbaţi; pe

prea sfinţiţi patriarhi, mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi ortodocşi, preoţi, diaconi şi întregul cler bisericesc; schimonahi şi monahi, schimonahii şi monahii şi tot cinul monahicesc; pe ctitorii sfânt locaşului acestuia şi pe toţi binefăcătorii acestei mănăstiri şi toţi ctitorii de biserici; pe toţi binefăcătorii mei şi pe toţi ortodocşii creştini adormiţi, şi îi odihneşte împreună cu sfinţii Tăi în veşnicele Tale locaşuri.

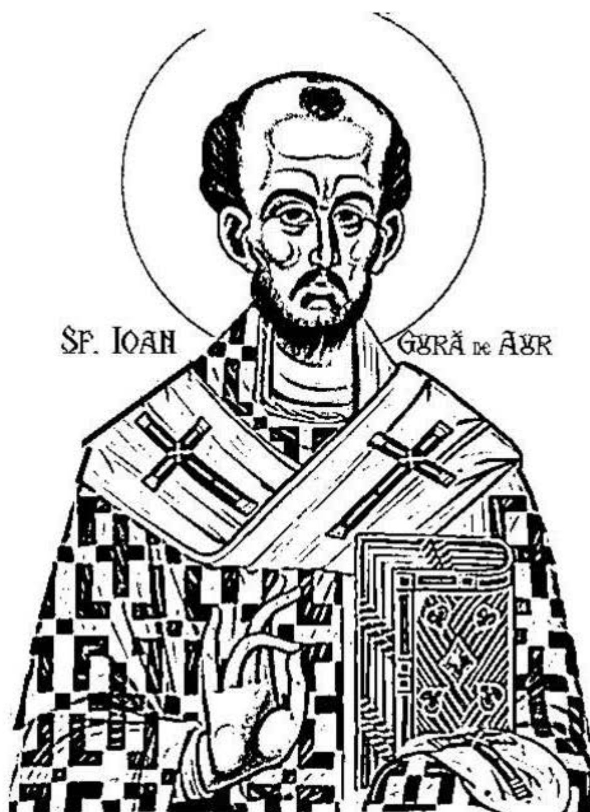
Pomeneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi *(numele)* şi ale tuturor rudeniilor mele după duh şi după trup, iertându-le lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie; dăruieşte-le împărăţia şi împărtăşirea veşnicelor Tale bunătăţi, îndulcirea Ta cea fără de sfârşit şi fericita viaţă.

Pomeneşte, Doamne, pe toţi cei ce au adormit întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice: părinţi şi fraţi ai noştri şi dreptslăvitori creştini, care odihnesc aici şi pretutindeni; sălăşluieşte-i cu sfinţii Tăi acolo unde străluceşte lumina feţei Tale şi le fă lor veşnică pomenire.

CUPRINS

SF. IOAN
GURĂ DE AUR